

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

பேராசிரியர் க.கைலாசபதி

ரூபா 300 / =

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒக்டோபர் - டிசம்பர் 2022

சமந்திச் சார்புள்ள தமிழ் அறிஞர்

கைலாசபதி = எங்கள் கலாநிதியார்
போய் மறைந்தார்
கலையில் மின்னும்
உவமான உவமேயம் மட்டுமா ?
உட்பொருளும் உணர்ந்து காணும் சமந்தி
நடுநிலமைச் சார்புள்ள
தமிழ் அறிஞர் சாந்தி கண்டார்
இவராலே யாம் பெற்ற இலாபங்கள்
அலைமோதும் - எங்கள் நெஞ்சில் !
பழைய தமிழ் இலக்கியத்தைச்
சமூகவியல் வரலாற்றிற்
பதித்துக் காணும் வழியில்
அவர் நடைபோட்டார். மற்றவரும் பின்பற்ற வைத்துவிட்டார்
தளர்வறியார் சோர்வறியார் கல்வியிலே
சற்றேனும் தயக்கம் கொள்ளார்
விழி இமைகள் மூடாதும்
விளைத்துள்ளார் பல பணிகள்
மேம்பாடுற்றார்
எழுத்தாளர் இயக்கத்தை இலங்கையிலே
முடுக்கி விட்ட எழுச்சியாளர்
முழுப்போதும் ஆராய்ச்சி முயற்சிக்கே
தந்துவிட்ட முனைவர் ஆனார்
உழைப்பாளர் நலன் நாடும் போக்குகளை
தமிழலகில் ஊக்கிவிட்டார்
இழப்பாயோ தமிழ்க் குடியே
இவரால் நீ பெற்றுவந்த
ஏற்றமெல்லாம்?...

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்
THAYAKAM

Art, Literature and Social science Magazine

இதழ் 107 ஒக்ரோபர்-டிசம்பர், 2022

பிரதம ஆசிரியர் :

க. தணிகாசலம்

நிர்வாக ஆசிரியர் :

ச. சத்தியதேவன்

ஆசிரியர் குழு :

சி. சிவசேகரம்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

சோ. தேவராஜா

சிவ. இராஜேந்திரன்

அழ. பகீரதன்

தெ. ஞா. மீநிலங்கோ

வே. தினகரன்

ஆதித்தன்

வடிவமைப்பு :

எஸ். ரி. அனுஜன்

சிவ. பரதன்

அட்டை ஓவியம் :

ரி. சௌந்தர்

உள் ஓவியங்கள் :

இணையத்திலிருந்து

அச்சுப் பதிவு :

ஜே. எஸ். பிறின்றேஸ்.

சில்லாலை வீதி

பண்டத்தரிப்பு

தொடர்பு :

ஆசிரியர்,

ஆடியபாதம் வீதி,

கொக்குவில்.

தொலைபேசி : +94 76 528 3003

மின்னஞ்சல் ; thajaham@gmail.com

வலைப்பூ : thajaham.blogspot.com

வெளியீடு :

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

62, கே.கே. எஸ் வீதி

கொக்குவில் சந்தி

கொக்குவில்

இலங்கை

செப

18 MAR 2023

மாநகரசபை

யாழ்ப்பாணம்

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

எள்ளடக்கம்

கவிதைகள்

சிவசேகரம்	00
நிலங்கோ	04
அலெக்ஸ் பரந்தாமன்	16
தம்பா	16
வீல்லரசன்	41
முருகையன்	53

சிறுகதைகள்

சை.கிங்ஸ்லி கோமஸ்	11
சிவ. இராஜேந்திரன்	22
க. சிவகரன்	42

குறுங்கதை

ந. பார்த்தீபன்	10
----------------	----

கட்டுரைகள்

எம். எம். ஜெயசீலன்	05
பேராசிரியர் க.கைலாசபதி	17
ச. தனுஜன்	20
க. தணிகாசலம்	29
ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ	33
அலெக்ஸ் பரந்தாமன்	39
ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ	45

நினைவில் இருப்பவர்களும் நினைவுகொள்ளப் படுபவர்களும்

பேராசிரியர் கைலாசபதியின் 40வது ஆண்டு நினைவில், அவரது அறிவியல், கலை இலக்கியப் பணிகளை, எமது மண்ணில் நிலவும் இன்றைய நெருக்கடி நிறைந்த சூழலில், மக்கள் எதிர்கொள்ளும் தாக்கங்களின் உணர்வு நிலையில் இருந்து நினைவு கூர்கிறோம். பசிக்கு உணவில்லாத உலகம், போர் மேகங்கள் சூழாத உலகம். மனிதர்களை மனிதர்கள் பல்வேறு வழிகளிலும் ஒடுக்காத உலகம், மனிதன் தனது சுயநலப் போட்டிச் செயற்பாட்டால் தான் வாழும் புவிச்சூழலை மாசுபடுத்தி அழிக்காத உலகம், உருவாகும் வரை இந்த நிலைமைகளை மாற்றி அமைக்க முயலும் உழைக்கும் மக்களால், இவர்களைப் போன்றவர்கள் தொடர்ந்தும் நினைவு கூரப்படுவர்

இத்தகைய நினைவு கூரல்கள், 'ஆத்ம' சாந்திக்காக, சடங்குகள் ஆசாரங்களுடன் முன்னெடுக்கும் பழகிப்போன பண்பாட்டின் வழிமுறைக்கு உட்பட்டவையல்ல. அல்லது நன்றிக்கடனாக வெறும் நினைவுகளுடன் நின்று விடும் நிகழ்ச்சிகளும் அல்ல. எமது மண்ணில், இன்றுவரை நீண்டு தொடரும் மனித அவலங்கள், ஒடுக்குதல்கள், துயரங்களில் இருந்து மக்கள் மீளும் வரை, மக்கள் அதனை மாற்றி அமைக்க, ஒன்றுபட்டுச் செல்லும் வழியைச் செப்பனிட்டுத் தொடரும் செயல்களுக்கு உரம் சேர்க்கும் ஒரு புதிய பண்பாட்டு நிகழ்வுகளாக இவைகள் அமையும். இது தனிமனித வழிபாட்டு நினைவு நிகழ்வுகள் அல்ல. இயங்கியல் பொருள்முதல் வாத ஆய்வறிவுடன் தம்மை உணர்ந்து, சமூக மனிதர்களாக, ஒன்றுபட்டுக் கூடிச் செயற்பட்டு இயற்கை எய்திய அனைவர்க்குமான நினைவு கூர்தல் நிகழ்வுகளாகவும் அமையும். கவிஞர் சிவசேகரம் தமது 'இன்னொன்றைப் பற்றி' எனும் கவிதையில் குறிப்பிடும், ஒன்றைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவது, பிறிதொன்றைப்பற்றிக் குறிப்பதாகவும் அமையும் என்ற விரிந்து அகன்ற நுண்ணுணர்வு இத்தகைய நினைவுகூர்தல் நிகழ்வுகளுக்கும் உண்டு.

பேராசிரியர் கைலாசபதி இயங்கியல் பொருள்முதல்வாத தத்துவ உலகநோக்குடன், வரலாற்றை முன்தள்ளும் உழைக்கும் மக்களின் பங்கையும் பணியையும் அறிவியல், இலக்கியத் தளங்களில் முன்வைப்பதில் முதன்மையானவராக இருந்தார். வரலாற்றை புரிந்துகொள்வதிலும், வரலாற்றில் உருவான பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், சமகால இலக்கியங்களை, ஆய்வறிவுடன் நோக்கி, மக்கட் சார்பானவற்றை மனங்கொண்டு முன் செல்ல உதவுவதும், மக்கள்மீதான ஒடுக்குமுறைகளைத் தொடர வாய்ப்பாக அமைபவற்றை விமர்சித்து மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதும் என்ற இருவகைப் பணிகளிலும் தமது வாழ்வின் இறுதிவரை பங்களித்திருந்தார். மக்களை ஒடுக்கும் சமூக, அரசியல், மத, பண்பாட்டுப் பொருளாதார அமைப்பை மாற்றி அமைப்பதற்கான கூட்டுப் படிப்பு, கூட்டு ஆய்வு, கூட்டுச் செயற்பாடு என்பவற்றை முன்னெடுத்த அறிவியல், கலை, இலக்கியச் செயற்பாட்டறிஞராக அவர் விளங்கினார்.

'சென்றகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகியவற்றின் இடையேயுள்ள தொடர்ச்சியை நன்குணர்ந்தாலன்றி, வரலாற்றைப் பயனுள்ள முறையிற் தெளிந்து கொள்வது முடியாத காரியம். சென்றகால வரலாறானது இன்றைய வரலாற்றின் பூர்வாங்கம் என்றும், காரண காரியத் தொடர்புடன் காலங்கள் பிணைக்கப் பட்டுள்ளன என்றும் உணர்பவருக்கு வரலாறு கேவலம் வீரதீர புருஷரின் விவகாரமாகவன்றிச் சமுதாய இயக்கத்தின் கூட்டுமொத்தமாகவே இருக்கும்' என்ற கைலாசபதியின் வரிகள் இன்று இலங்கை மக்கள் செல்ல வேண்டிய அரசியல் மார்க்கத்தையும் சுட்டி நிற்பதாகவே அமைகிறது..

மனிதகுல வரலாறு மிக நீண்டது. இம் மனிதகுல வரலாற்றை முன்தள்ளி வந்தவர்கள் யார் என்ற கேள்விக்கு இரண்டு விடைகள் இன்றும் இருந்து வருகின்றன. பெரும் எண்ணிக்கையான உழைக்கும் மக்களை அடிமைகளாக்கி ஆளும் நிலையில் இருந்த நிலக்கிழார்களும், முடி மன்னர்களும் மக்களின் அளப்பரிய ஆற்றலைத் தமதாக்கி, அவ்வக்காலத்தில் அவர்களுக்குச் சார்பாக இருந்த அறிஞர்கள், கவிஞர்களின் துணையுடன், புனைவுகள், புராணங்களையும் வரலாறாக நம்பவைத்தனர். இது பரவலாக இன்றும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வலிய கருத்துக்களாக கற்றவர்களாலும் மக்கள் மத்தியில் இன்றும் முன் வைக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்தகைய எண்ணக் கருத்துக்களுக்கு

எடுத்துக்காட்டாக இன்றைய மக்களாட்சி யுகத்திலும் ஆளும் வர்க்கங்கள், உழைக்கும் மக்களின் ஒற்றுமை உணர்வைக் குலைத்து தமது ஆட்சி அதிகார நலன்களை தொடர்ந்து நிலை நிறுத்துவதற்காக இராமன், இராவணன், எல்லாளன், துட்டகைமுனு என பழைய முரண் கதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து முரண்பாடுகளை வளர்ப்பதைக் காண்கிறோம். இதனால் நிலப்பிரபுத்துவ மன்னராட்சிக்கால அறிவியல், மத, பண்பாட்டு மேலாதிக்கத் திணிப்பின் எல்லைகளுக்குள் இருந்து, மக்கள் விடுபடமுடியாத நிலை இன்றும் இருந்து வருகிறது. இது மக்களை ஒடுக்குபவர்களுக்கு வாய்ப்பாக அமைகிறது. இத்தகைய வரலாற்றுப் பார்வை, ஜனநாயக - மக்களாட்சிப் பண்பாட்டை நோக்கி மக்கள் முன் செல்வதற்குத் தடையாக உள்ளது. இதனால் மக்களாட்சி யுகத்திலும், சுதந்திரமற்ற அடிமைகளாக, பல்வேறு ஒடுக்குமுறைகளையும் சந்தி சந்ததிகளாக மிகுந்த வலிபுடன் சுமந்து செல்லும் நிலைக்கு மக்கள் தள்ளப்படுகின்றனர். இதனையே, உலக மேலாதிக்க சக்திகள், 'நாகரிகங்களுக்கு இடையேயான மோதலாக' வரையறை செய்து, வலிந்து மத, இனப் பகைமைகளை வளர்த்து, போர்களைத் தூண்டி அழிவுகளை நீடித்து, உலக மக்கள்மீது உயிர் அழிவுகளையும் மென்மேலும் துயரின் சுமைகளையும் ஏற்றி வருகின்றன.

மனிதகுல வரலாற்றை முன்தள்ளி வந்தவர்கள் யார் என்பதற்கு இரண்டாவது விடையாக 'மக்கள், மக்கள் மட்டுமே வரலாற்றின் உந்துசக்தி' என்ற ஆய்வறிவுடன் கூடிய அனுபவ வரிகள் அமைகின்றன. இது கடந்த கால வரலாற்றை மக்களாட்சி முறைமைவரை முன்தள்ளி வந்தவர்கள், முடிமன்னர்களோ, நீட்சேயின் மாமனிதர்களோ அல்ல, மக்கள்தான்; என்ற விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி நிற்கிறது. அத்துடன் அதனை உணர்ந்து இன்றைய சந்ததியினர் தமது வரலாற்றையும், எதிர்கால வரலாற்றையும் நினைவிலிருத்தி மேலும் முன்னேறிய நிலைக்கு முன் செல்லவேண்டும் என்ற பொறுப்புணர்வையும் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதாக அவ்வரிகள் அமைகின்றன.

இத்தகைய உலகப் பார்வைக்கு நடைமுறைச் சான்றாக, மக்களின் உற்பத்தி உழைப்புடன் கூடிய யதார்த்த வாழ்க்கை அன்றில் இருந்து இன்றுவரை அமைந்து வருகிறது. தமிழினத்தின் தொன்மையை அறிய அகழ்வாராச்சி செய்யும் போதும், மன்னர்களின் முடிகளையும், வாள்களையும் வைத்து அல்ல உழைக்கும் மக்கள் அன்று வளைந்த பாணைகளை வைத்துத்தான் பழமையையும், பண்பாட்டு மேன்மையையும் நிலைநிறுத்த வேண்டியுள்ளது. முடிமன்னர் ஆட்சிகள் முடிவடைந்த பின்னரும் இன்றும் உலகெங்கும் எஞ்சி நின்று, உல்லாசப் பயணிகளின் பார்வைக்கு விருந்தாகும் அரண்மனைகளையும், அந்தப்புரங்களையும், கோட்டை, கொத்தளங்களையும் அமைத்துக் கொடுத்தவர்களும் அவர்கள்தான். 'கடாரம்' வென்ற போர்களிலும் கப்பல்களை உருவாக்கியவர்களும், களப்பலியானவர்களும் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள்தான். வானுயர்ந்த கோபுரங்களை கட்டி நிமிர்த்தியவர்களும் அவர்கள்தான். அதே கோபுரத்தின் உச்சியில் இருந்து குதித்து உயிர் துறந்து பேரரசுகளின் கொடுமைகளை உலகிற்குப் பறை சாற்றியவர்களும் அவர்கள்தான். அவை மட்டுமல்ல, உலகெங்கும் இத்தகைய கொடூர ஆட்சிமுறைகளுக்கு எதிராக காலம் காலமாக எழுந்த மக்கள் கலகங்களும், எழுச்சிகளும், புரட்சிகளுமே இன்றைய பெயரளவிலான முதலாளித்துவ அரைகுறை மக்களாட்சி முறைமைக்குள் மக்களைக் கொண்டுவந்து விட்டுள்ளது.

பண்டைய இலக்கியங்களில் கூட இத்தகைய மக்களின் எழுச்சிகளும், அவர்களது உழைப்பின் வலிமையும் பதியப்பட்டுள்ளன. எல்லோரும் அறிந்த ஓளவையின் பாடலான 'வரப்புயர்' எனத்தொடங்கி 'குடியுயரக் கோன் உயர்வான்' எனமுடியும் பாடலில், நீரைத் தேக்கிவைக்க வரப்பை உயர்த்திக் கட்டும்; விவசாயிகளின் கடின உழைப்பே 'கோன் உயர்'க் காரணமாவதை குறித்து நிற்கிறது. ஆனால் இத்தகைய விவசாயிகள், உழைப்பாளிகள் தமது உழைப்பின் மகிமையையும், ஒன்றுபட்ட பலத்தையும் உணராமல் காலங்காலமாக இருப்பதற்கு அவர்களது அறியாமைதான் காரணமா? இல்லை 'ஏகலைவனின்' கட்டை விரலைப் பறித்தது போல், ஆட்சியில் அமரும் அதிகார வர்க்கத்தினர், உழைக்கும் மக்களின் பலத்தை, காலம் காலமாக இன்றுவரை கல்வி, மத, பண்பாட்டுக் கருத்துக்களுக்கு கூடாக திட்டமிட்டே அறியாமைக்கு, உட்படுத்தி பறித்து வருவதும் இதற்குக் காரணமாகும்.

இத்தகைய ஒடுக்கு முறைகளுக்கு எதிரான இலக்கியக் குரல்கள் கொலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான இந்திய தேச விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் மகாகவி பாரதி, இரவீந்திரநாத் தாகூர் போன்ற பலரிடம் எழுந்து விரிந்தன. அதுபோல ஈழத்திலும் அதன் தாக்கங்கள் அறிஞர்கள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் மத்தியிலும் ஏற்பட்டிருந்தன. அவை சமூகத்தில் சிறுமாறுதல்களை ஏற்படுத்தின. மாக்கிச, லெனினிச தத்துவ வழிகாட்டலில் இலக்கிய அமைப்புக்கள் ஈழத்தில் முகிழ்த்த பின்னர்தான் மக்கள் விடுதலையை முதன்மைப் படுத்தும், மக்கள் இலக்கியம் பற்றிய அக்கறை மேலெழுந்தது. அதனை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் தலைசிறந்த முன்னோடியாக பேராசிரியர் கைலாசபதி திகழ்ந்தார். 'தாயகம்' அத்தடத்தில் தொடர்ந்து பயணிக்கும் என்ற உறுதிபுடன் 40வது ஆண்டில் அவரது உயரிய பங்களிப்புகளை நினைவு கூர்கிறது.

ஜோடிஸ் ஸ்பார்டகஸ்

மூலம்: ஓட்டோ ரெனே கஸ்டிவோ
தமிழில்: நிலங்கோ

1
இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் முன்பு
ஒரு மனிதன் எழுந்தான்
செல்வந்தர்களுக்கு எதிராக.
எளிய நல்ல மனிதர்கள் மத்தியில்
தனது ஆதரவாளர்களைத் தேடினான்
அடிமைகள் மற்றும் கிளாடியேட்டர்களுடன்
தன்னை இணைத்தான்.
விவசாயிகள், மீனவர்கள், கொத்தனார்கள்
அவனைப் பின்தொடர்ந்தனர்.
அவர்களின் பசியும் ஏழ்மையும்
அவர்களை எழுச்சியுறச் செய்தது.
அவன் எழுந்தான்
செல்வந்த வர்க்கத்திற்கு எதிராக
ஏழை மக்களுக்காக
உழைக்கும் வர்க்கத்தின் பெயரில்
அதிகாரத்தில் உள்ளோருக்கு
அவர்களது காலடியில்
குருதிசொட்டும் வன்முறையைப்
பரிசளித்தான்.
மிகவும் அழகான வாழ்க்கையும்,
சுதந்திரமும்
செல்வந்தர்களுக்காக
எவ்வித கருணையுமின்றிப் பலியிடப்பட்டது
என்று உரத்துப் பேசினான்.
அதிகார வர்க்கத்திற்கு எதிராகப்
பலியிடப்பட்டோருடன் சேர்ந்து
போரிட்டான் - அவன்
தைரியமும் கண்ணியமும் கொண்டவன்!

2
அன்றிலிருந்து
வர்க்கங்கள் உள்ளன என்று
எமக்குத் தெரியும்.
வரலாற்றெங்கும்
இவ்வர்க்கங்கள் ஓய்வின்றித் தொடர்ந்து
சண்டையிடுகின்றன என்றும் தெரியும்.
அந்த மனிதன்
வெகுசனங்களால் புகழப்படுகிறான்
ஏனெனில் அவன்
போரிட்டு மாண்டான்.
அவனது காலத்தில்
மக்களைத் திரட்டினான்
மோசமானவர்களுக்கு எதிராக
அவனது காலத்தில்,
காதலுக்காக, நன்மைக்காக
மற்றும் மனிதநேயத்திற்காக
எல்லா நேரங்களிலும்
போராடி மடிந்தான்
அவன் நம் அனைவருக்குமாய்
பேசினான், போரிட்டான்.

நான்,
இருபதாம் நூற்றாண்டு,
மார்க்சிஸ்ட்
நான் அவனை மகிமைப்படுத்துகிறேன்,
நேசிக்கிறேன்.
நான் சொல்கிறேன்:
அவனிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளுங்கள்
ஒரு வசந்தகாலக் கசப்பான மாலைப்பொழுதில்
சாகும்வரை தனது வர்க்கத்தை
மிகவும் நேசித்தவன் அவன்

3
ஏழைகளிடம்
உழைக்கும் வர்க்கத்திடம்
சில நேரங்களில்,
வெறும் குழப்பமான யோசனைகள்
உதிப்பதுண்டு.
அப்போதுங்கூட
ஸ்பார்டகஸ் என்ற
அந்த மனிதனின் பெயர்,
ஒருபோதும் மறக்கவில்லை
அவன் எப்போதும்
மறக்கப்படவும் மாட்டான்
அந்தக் கிளர்ச்சியாளனோ
தனது வர்க்கத்தின்
உன்னதமான அடையாளம்.
அவர்களுக்காக அவன் வீழ்ந்தான்.
ஆனால் அவனது பெயர் சிறகு முளைத்து
உலகெங்கும் பறந்தது - எல்லோர்
வாய்களும் முணுமுணுத்தன

4
கடைசியில்
இந்த நூற்றாண்டில்
அவன் தனது வர்க்கத்தின்
கனவுகளை எட்டினான்
உழைக்கும் மக்களின்
முக்கியமான வெற்றிகளை
கண்டது இவ்வுலகு.
அத்தகைய வெற்றிகளுக்கு
பங்குதாரரான ஸ்பார்டகஸ்
எங்கள் பக்கத்தில் இருந்தால்
எவ்வளவு இனிமையாக இருக்கும்
ஆரஞ்சு மரத்தில் உள்ள பழங்களின் வாசனை போல.
நான் பிரகாசமாக மகிழ்ச்சியாக இருப்பேன்
அவனது வர்க்கத்தின் வெற்றிகளுக்காக.
ஏழைகளின் வெற்றிக்காக.
வெற்றியும் அதுதந்த நம்பிக்கையும் - இன்று
உலகம் முழுவதும் பயணிக்கிறது
முழு மாணுடத்துக்கான
வீடுதலையை நோக்கி.

கோ.நடேசய்யரின் தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகம்: தோட்டத் தொழிலாளர் விடுதலைக்கான வழிகாட்டி

எம்.எம்.ஜெயசீலன்

பெருந்தோட்டக் கட்டமைப்பின் சுரண்டல் வலையிற் சிக்குண்டு, அதிலிருந்து மீளமுடியாமல் வெறும் கூலிகளாக உழைத்துத்தேய்ந்த இந்தியத் தொழிலாளர்களின் மீட்சியில் மிகுந்த அக்கறை காட்டியுள்ள கோ.நடேசய்யர், அத்தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு அரசியற் கொள்கை, பெருந்தோட்டக் கட்டமைப்பு, தொழிலாளர் சார சட்ட ஏற்பாடுகள், ஊதியமுறை முதலானவற்றில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென தொடர்ந்தும் வலியுறுத்திவந்துள்ளதுடன் அம்மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதற்கான செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுத்துள்ளார். இவற்றுடன் அத்தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத்தர மேம்பாட்டுக்கு அவர்களிடையே சமூக சீர்திருத்தத்தையும் விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்துதலும் அவசியம் என்பதைத் தன்னுடைய கள அனுபவங்களினூடே கண்டறிந்து, அதற்கான முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டுள்ளார். அம்முயற்சியின் ஒரு கூறாகத் தொழிலாளர்களிடத்தே அவர்களது கடமைகள் மற்றும் உரிமைகள் தொடர்பாக விழிப்புணர்வையும் தெளிவையும் ஏற்படுத்துவதை இலக்காகக் கொண்டு, இந்தியத் தொழிலாளர் கடமைகளும் உரிமைகளும் (1928), தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகம் (1939) ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்தியத் தொழிலாளர் கடமைகளும் உரிமைகளும் என்ற நூலின் முன்னுரையில் இடம்பெறும்,

“இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பல சட்டங்கள் செய்திருக்கிறார்கள்... இச்சட்டங்கள் பெரும்பான்மையும் தமிழில் பிரசுரிக்கப்படாதவை. பிரசுரிக்கப்பட்ட சிலவும் சாதாரண படிப்புள்ளவர் அறிந்துகொள்ளக் கூடாதவையாயிருக்கின்றன. தொழிலாளிகளோ ஏழைகள். படிப்பில்லாதவர்கள்... சட்ட புஸ்தகம் வாசித்து நியாய வாதியாய் தொழிலாளி ஆகவேண்டும் என்பது எனது நோக்கமல்ல. தனக்குக் கஷ்டம் வருங்காலத்தில் செய்யவேண்டியது என்னவென்பதை அறியாமல் வீண்செலவும் வீண்கஷ்டமும் படுவதைக் கவனித்திருக்கிறேன். எழுத்துக்கூலிக்காரர்களிடமும், பிறரிடமும் அகப்பட்டு கைப்பொருளையும் தோற்றுக் கஷ்டப்படுவதையும் கவனித்திருக்கிறேன். தொழிலாளிகளுக்கு ஆகவேண்டிய பல காரியங்களும் அதிகப்பொருட் செலவில்லாமல் செய்துகொள்ள வசதிகளுண்டு. அவற்றைத் தொழிலாளர்கள் அறிந்து கொள்ளாததே கஷ்டங்களுக்குக் காரணமாகும். தனது கடமை இது, உரிமை இது என்பதாகத் தொழிலாளி அறிந்துகொள்ள இப்புஸ்தகம் உபயோகமுள்ளதாயிருக்குமாயின் அதுவே நான் செய்த பாக்கியம் எனக்கொள்வேன்”

என்ற விளக்கம், அந்நூலாக்கத்துக்கான தேவையையும் நோக்கத்தையும் தெளிவாக வரையறுத்துள்ளதைக் காணலாம். தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளைக் களத்தில்நின்றறிந்து எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல், தன் இலக்கின் ஒரு பகுதியை வெற்றிகரமாக அடைந்துள்ளது என்பதை, “இந்நூலினை வாசித்தறிந்த தொழிலாளர்கள் மூன்று தோட்டங்களில் துரைமார்கள் மிரளும் அளவிற்குக் குழப்பம் விளைவித்ததாகக்” (சாரல்நாடன், தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யர், கண்டி: மலையக வெளியீட்டகம், 1988: 138) கூறப்படுவதிலிருந்து கண்டுகொள்ள முடிகிறது. இந்நூல் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினால் தோட்ட நிர்வாகத்தினரும் பெரிய கங்காணிமார்களும் மிகுந்த அசௌகரியத்துக்கு உள்ளாகியுள்ளனர். அதனால் இந்நூலை அழித் தொழிக்கும் செயற்பாட்டை அவர்கள் தந்திரமாக உள்ளாகியுள்ளனர். அதனைத் தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகத்தில், “1928-ம் வருஷம் நான் ஒரு புஸ்தகம் வெளியிட்டிருந்தேன். அப்புஸ்தகங்கள் தொழிலாளர்களிடம் சேராமல் பல பெரிய கங்காணி வரையறுத்துள்ளதைக் காணலாம். மார்களும் முயற்சி எடுத்தார்கள்” எனப் பதிவு செய்துள்ளார், நடேசய்யர். இந்நூலின் விரிவாக்கமாகப் நிலையாலே பத்தாண்டு இடை தொடர்பான புதிய சட்டங்களையும் உள்ளடக்கி, பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் என்ற நூலை நடேசய்யர் வெளியிட்டுள்ளார். “தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகம்”

தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகம், கொழும்பு திருந்த இந்தியன் பிரஸில் 1939ஆம் ஆண்டு விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தியக் துக்குப் பிரயாணம், தோட்டத்தில் வேலை, வசதி - வைத்திய வரி, தொழிலாளர் நஷ்ட

செட்டியார் தெருவில் அமைந் பதிப்பிக்கப்பட்டு, 25 சதத்திற்கு கிராமத்திலிருந்து, தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கங்கள், வைத்திய ஈட்டுச் சட்டம், வாக்குரிமை

சுதந்திரம், முறையிடல், தடை உத்திரவு எனும் ஒன்பது அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ள இந்நூலில், 'சகோதிரர் களுக்கு ஒரு வார்த்தை' என்ற பகுதி இறுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. அப்பகுதியில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் களுக்கான சில ஆலோசனைகளை, நடேசய்யர் நேரடியாக முன்வைத்துள்ளார்.

வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் மிகவும் எளிமையாக, பேச்சு மொழியும் கலந்து சிறுசிறு உப தலைப்பிட்டு எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கைநிலைமைகளுடன் அவர்கள் தொடர்பான சட்டங்களை இணைத்து விளக்கி, அத் தொழிலாளர்களுக்கான ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டல்களையும் வழங்குவதாக அமைந்துள்ளது.

'இந்தியத் தொழிலாளர் கடமைகளும் உரிமைகளும்' வெளிவந்து, பத்தாண்டு இடைவெளியில் அந்நூலின் விரிவாக்கமாகத் 'தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகம்' வெளிவந்திருந்தாலும் சில அடிப்படையான கருத்தோட்டங்கள் இந்நூலில் மாற்றமுற்றுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. அப்பத்தாண்டு இடைவெளியில் அரசியல் சமூக பொருளாதார அசைவுகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்விலும் பெருந்தாக்கக் களைச் செலுத்தியுள்ளன. குறிப்பாக, அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தம், சர்வசன வாக்குரிமை முதலியன தொடர்பான வாதங்களில் மேலோங்கிய இலங்கைவாழ் இந்தியர் மீதான எதிர்ப்பு, 1931இல் வழங்கப்பட்ட சர்வசன வாக்குரிமை, 1930களின் முற்பகுதியில் மேலோங்கிய உலகப் பொருளாதார பெருமந்தம், உள்ராட்சிசபைத் தேர்தலிலிருந்து பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வெளியொதுக்கப்பட்டமை, பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் களிடையே லங்கா சமசமாஜ கட்சி முன்னெடுத்த செயற்பாடுகள், இந்தியர்கள் கூலித் தொழிலாளர்களாக வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதைத் தடைசெய்த இந்தியச் சட்டம், இந்திய மற்றும் இலங்கை அரசுகளுக்கு இடையே இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தொடர்பில் இடம்பெற்ற கொள்கை நிலைப்பட்ட வாதங்கள் முதலானவை பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்வில் பெரும் பாதிப்பைச் செலுத்தியுள்ளன. அதனால், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் எதிர்பார்ப்பு, எதிர்காலம் முதலானவை பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்ததிலிருந்து பெரிதும் மாற்றமுற்றன. அவற்றின் பிரதிபலிப்புக்களைத் 'தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகத்தில்' காணமுடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, 1920களில் முதன்மை பெற்றிருந்த இந்தியப் பிரஜையாதல், மீண்டும் இந்தியாவுக்குத் திரும்புதல் என்பன 1930களில் இலங்கைப் பிரஜையாதல், இலங்கையில் நிரந்தரமாக வாழ்தல் என நிலை மாற்றமடைந்துள்ளதைக் கூறலாம்.

இந்தியத் தொழிலாளர் கடமைகளும் உரிமைகளும் என்ற நூலின் முதல் நான்கு இயல்களிலும் இந்தியாவில் ஆள் திரட்டுதல் முதல் இலங்கைப் பெருந்தோட்டங்களில் தொழில்செய்து மீண்டும் இந்தியாவுக்குத் திரும்புதல் வரை

பின்பற்றப்படுகின்ற நடைமுறைகளையும் அவை குறித்த சட்ட ஏற்பாடுகளையும் தெளிவுபடுத்தி, தொழிலாளர்களாக வருபவர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டிய மேலதிக விடயங்களை விளக்கியுள்ள நடேசய்யர், இறுதி இயலில் தொழிற்சங்கங்கள் அமைப்பதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். அக்காலப்பகுதியில் இலங்கையில் பெருந்தொகையான இந்தியர் நிரந்தரமாக வசித்தபொழுதிலும், அவர்களிடையே தாம் இலங்கையர், இலங்கைப் பிரஜை என்ற உணர்வு அதிக அழுத்தம் பெறவில்லை; திலகர் (1919), சரோஜினி நாயுடு (1924), காந்தி (1927), நேரு (1931) முதலான இந்தியத் தலைவர்களின் இலங்கை வருகை, இந்தியத் தேசிய உணர்வை மேலும் எழுச்சி பெறச் செய்துள்ளது; 1921ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கைவாழ் இந்தியருக்கென அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படவில்லை; 1924ஆம் ஆண்டு அரசியல் சீர்திருத்தத்தின்படி, இந்தியாவில் பிறந்து வளர்ந்த இந்தியருக்கே வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளால் இலங்கையில் நிரந்தரமாக வாழ்ந்து வந்த இந்தியருக்கு வாக்குரிமை, தேர்தலில் போட்டியிடும் உரிமை என்பன மறுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையால் இலங்கைப் பிரஜையாக உணர வேண்டிய, வாழ வேண்டிய தேவையும் சூழலும் அக்காலத்தில் நிலவவில்லை. அதனால் அந்நூலில் "ஊருக்குத் திரும்புதல்" என்பது தனி இயலாக அமைந்துள்ளது. ஆனால், 1930களில் மேற்படி நிலைமை பெரிதும் மாற்றமுறத்தொடங்கியுள்ளது.

இலங்கைவாழ் இந்தியர்மீதான சிங்கள ஆதிக்கச் சக்திகளின் எதிர்ப்பு 1920களிலிருந்து மெல்ல மெல்ல மேலோங்கியமை (அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தம், இந்தியருக்கெனத் தனியான அரசியல் பிரதிநிதித்துவம், இந்தியருக்கு வாக்குரிமை வழங்கல் முதலியன தொடர்பில் இலங்கைவாழ் இந்தியர்மீதான தம் எதிர்ப்பைச் சிங்கள ஆதிக்கச் சக்திகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன), 1931ஆம் ஆண்டு சர்வசன வாக்குரிமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை, பல தலைமுறைகளாக இலங்கையில் வாழ்ந்து வரும் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் மீண்டும் இந்தியாவுக்குத் திரும்புவதற்கான அக, புறச் சூழல் நிலவாமை, இலங்கை இந்தியரை அரசியல் சக்தியாகக் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய தேவை முதலான பல காரணிகளின் தாக்கங் களினால் இலங்கைவாழ் இந்தியர், இலங்கையில் தம் இருப்பை உறுதிசெய்துகொள்ள வேண்டிய தேவை 1930களின் முற்பகுதியில் எழுந்துள்ளது. இதற்கு அவர்கள் இலங்கைப் பிரஜைகளாகி, வாக்குரிமையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியது, அவசியமாகியுள்ளது. அதனாலேயே நடேசய்யர், இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தம்மை இலங்கைப் பிரஜைகளாக, இலங்கை வாசியாகப் பதிவுசெய்துகொள்ளுமாறு தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகத்தில் அழுத்தமாக வலியுறுத்தியுள்ளார்.

டொனமூர் சீர்திருத்தத்தின்படி வாக்குரிமை பெறுவதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த கல்வித் தகைமை மற்றும் சொத்து, பூர்வீக வாழ்விடம் அல்லது விருப்பத்தேர்வின் அடிப்படையிலான வாழ்விடம், இலங்கையின் நிரந்தர

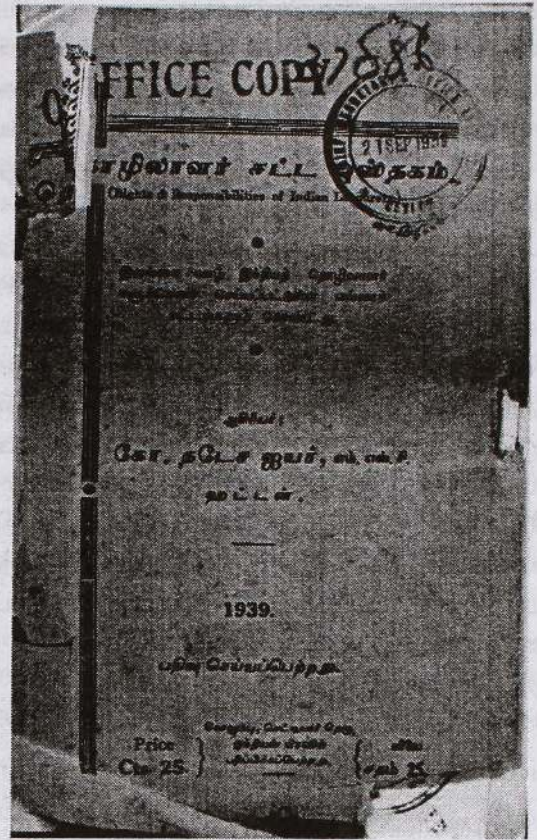
வாசியாகச் சான்றிதழ் பெறுதல் ஆகிய மூன்று வழி முறைகளைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ள நடைசய்யர், அவ்வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி தொழிலாளர்கள் தம்மை வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்துகொள்ளுமாறு வலியுறுத்தியுள்ளார். அதற்காக, 'நாம் இலங்கையில் நிரந்தரமாக வசிக்கிறோம், இந்தியாவுக்குப் போகமாட்டோம்' என்று இந்தியத் தொழிலாளர்களை உறுதியாகக்கூறும்படி குறிப்பிட்டுள்ள அவர், அத்தொழிலாளர்கள் விரும்பினாலும் இந்தியாவுக்குச் செல்வதற்கோ அங்கு சென்று வளமாக வாழ்வதற்கோ முடியாதுள்ளது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி, இலங்கையின் நிரந்தரவாசிகளாகப் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். உதாரணமாக, வாக்குரிமை பெறுவதற்கான வழிமுறைகளுள் ஒன்றான, 'இலங்கையின் நிரந்தரவாசி என்ற சான்றிதழைப் பெறுதல்' தொடர்பான நடைசய்யரின் விளக்கம் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது:

"நான் இலங்கைவாசி இந்தியா சம்பந்தம் எனக்கு வேண்டாம்" என்று எழுதிக்கொடுத்து ஒரு சர்ட்டிபிகேட் பெறவேண்டும். இந்தமாதிரி சர்ட்டிபிகேட் பெற்றால் மிகவும் நல்லது. நீ இலங்கையை ஆவாய். மற்ற இலங்கையர்களுக்குள்ள எல்லா உரிமையும் உனக்கு உண்டாகும். கிராமங்களில் சிங்கள கிராம வாசிகள் போல் காணிகள் கவர்மெண்டாரிடம் இனாமாகப் பெற உரிமையுண்டு. "அன்னியன் நீ, இந்த நாட்டைவிட்டுப் போகவேண்டும்" என்று ஒருவரும் சொல்லமுடியாது. கூடுமானால் எல்லா இந்தியத் தொழிலாளர்களும் இந்த விதமான சர்ட்டிபிகேட் பெறுவது உத்தமம். பெரும்பான்மையான தொழிலாளர்களை இவ்விதம் பதிவு செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். தொழிலாளர்கள் பயமில்லாமல் இதனைச் செய்யலாம்".

இப்பதிவு இந்தியாவுக்குத் திரும்பிச் செல்லுதல் என்பதற்கு மாறாக இலங்கையில் நிரந்தரமாக வசித்தல் என்ற நிலைமாற்றத்துக்குச் சிறந்த சான்றாக அமைகிறது. இந்நிலையால், இந்தியத் தொழிலாளர் கடமைகளும் உரிமைகளும் நூலில் தனி இயலாக இடம்பெற்ற 'ஊருக்குத் திரும்புதல்' என்பது தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகத்தில் அவசியமற்றதாகியுள்ளதோடு அதற்குப் பதிலாக இலங்கையின் நிரந்தரவாசியாக வாழ்தல், வாக்குரிமையைப் பெற்றுக்கொள்ளல் என்பன வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகத்துக்குப் பிறகு நடைசய்யர் எழுதிய 'இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம்' (1941) என்ற நூலிலும் இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர், தொடர்ந்தும் இலங்கையில் நிரந்தரமாக வாழ்வதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையே அழுத்தமாக வலியுறுத்தியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக,

"இந்திய மக்கள், சென்ற 100 வருஷ காலமாய்த் தூங்கிக்கொண்டிருந்ததுபோல் இனியும் தூங்கிக்கொண்டிருப்பார்களேயானால், இந்த ஒப்பந்தம் இவர்களை முன்னேற்றாது. நாளடைவில் இவர்களை வெளியேற்றும்,

அல்லது நிரந்தர கூலிகளாக்கும். அப்படியில்லாமல், உணர்ச்சியுடனும் ஊக்கத்துடனும் உழைத்தால், இந்தியன் இலங்கையில் மரியாதையுடன் வாழ இடமிருக்கிறது. அவ்வித நிலைமையைத் தேடிக் கொள்ளவேண்டியது இந்தியன் கடமை" (இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம், ஹட்டன்: கணேஷ் பிரஸ், 1941: 02)

"இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்களில் ஒவ்வொருவரும் நிரந்தரவாசியாக வேண்டும். 'விருப்பால் நிரந்தரவாசி' என்ற தத்துவம் பெற்றபிறகே இந்தியா போவதென்ற கங்கணங்கட்டிக் கொள்ளட்டும். இந்தியா விற்கும் இந்தியருக்கும் மரியாதையும் பலமும் ஏற்படவேண்டுமானால் 6 1/2 லட்சம் தொழிலாளர்களுள் 6 லட்சம் பேராவது நிரந்தரவாசிகளாகி வாக்குரிமை பெறவேண்டும்" (மேலது: 30)

முதலான பதிவுகளைச் சுட்டிக்காட்டலாம். நடைசய்யரின் ஆழமான அரசியல் நோக்கிற்கு இவை சான்றாக அமைகின்றன. அவர் தீர்க்கதரிசனமாகக் கூறியதுபோலவே, நாடு சுதந்திரமடைந்ததும் பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, இலங்கைவாழ் இந்தியரில் பெருந்தொகையானவர்களை நாடற்றவர்களாக கினார்கள். பின்னர், சிறீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தில் வட்சக்கணக்கான மக்களை இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றினார்கள். மீதமுள்ள மக்கள் நிரந்தர கூலிகளாக, தமது பிரஜாவுரிமையைப் பெற்றுக்கொள்ளவே நான்கு தசாப்தங்களுக்குமேல் போராட வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது.

சர்வசன வாக்குரிமை வழங்கிய காலத்திற்குப் பின்னர்,

இலங்கையர்களாகப் பதிவுசெய்துகொள்ளும் இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரித்துச் சென்றுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. "1931ஆம் ஆண்டு வாக்காளர்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டபோது ஒரு இலட்சம் இந்தியவம்சாவளி மக்கள், வாக்காளர் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருந்துள்ளனர். தொடர்ந்து 1936ஆம் ஆண்டில் வாக்காளர் பதிவு இடம்பெற்றபோது இந்திய வம்சாவளி யினரின் வாக்காளர் தொகை ஒரு இலட்சத்து 45 ஆயிரமாகவும், 1938 இல் இத்தொகை ஒரு இலட்சத்து 70 ஆயிரமாகவும், 1939ல் இந்த எண்ணிக்கை இரண்டு இலட்சத்து 25 ஆயிரமாகவும் உயர்ந்துள்ளது" (தேவராஜ், பி.பி., அரசியல் சீர்திருத்த, தேர்தல்முறைமாற்ற சிந்தனைகளும் இந்தியவம்சாவளி தமிழ் மக்களும், கொழும்பு: சமூக நிலைமாற்ற மன்ற வெளியீடு, 2008: 14). இந்த எண்ணிக்கை அதிகரிப்பில் நடேசய்யரின் பங்களிப்பும் கணிசமாக இருந்துள்ளது எனலாம். அவர் 1939ஆம் ஆண்டு மூன்று இலட்சம்பேர் வாக்காளர்களாகப் பதிவுசெய்ய வேண்டும் என எதிர்பார்த்துள்ளார் என்பதைத் தொழிலாளர் சட்ட புத்தகத்தின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

இலங்கைவாழ் இந்தியரின் வாக்காளர் எண்ணிக்கை அதிகரித்துச் சென்றமையால், சிங்களப் பேரினவாத சக்திகள், அந்த எண்ணிக்கையைக் கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளன. குறிப்பாக, "1940 ஆண்டு இந்தியவம்சாவளி மக்களை வாக்காளர் பட்டியலில் பதிவுதற்கு ஆவணங்கள் மாத்திரம் போதுமானதல்ல என்றும் அதற்கு மேலாக அவர்களை நேரடியாக அழைத்து விசாரணை செய்ததன் பின்னரே வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்யவேண்டும் என்றும் புதிய நடைமுறை அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. வாக்காளர் பதிவுக்கான நேரடி விசாரணைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதைப் பற்றி பலர் அறிந்திராததுடன், இந்த நேரடி விசாரணைக்கான அறிவிப்புகள் முறையாக இந்தியவம்சாவளி தமிழர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. இதனால் 1941ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற வாக்காளர் பதிவின்போது இம்மக்களின் வாக்காளர் எண்ணிக்கை இரண்டு இலட்சத்து 25 ஆயிரத்திலிருந்து ஒரு இலட்சத்து 68 ஆயிரமாகக் குறைவடைந்துள்ளது" (மேலது: 15).

மேற்படி தகவல்கள், இலங்கைவாழ் இந்தியர் இலங்கையராக வாழ விரும்பியதையும் அதனை ஏற்க மறுத்த சிங்கள ஆதிக்கச் சக்திகள், சட்ட அங்கீகாரத்துடன் அம்மக்களின் இருப்பைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளதையும் காட்டுகின்றன. இதன் தொடர்வளர்ச்சியாகவே நாடு சுதந்திரமடைந்ததும் கொண்டுவரப்பட்ட பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் அமைகிறது. 1920களிலிருந்து சிங்கள ஆதிக்கச் சக்திகள் முன்னெடுத்துவந்துள்ள இலங்கைவாழ் இந்தியருக்கு எதிரான செயற்பாடுகள், நாடு சுதந்திரமடையுமுன்னே இலங்கைவாழ் இந்தியர் தம் இருப்பை வலுவாக உறுதிப்படுத்தும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

நடேசய்யர் பல சந்தர்ப்பங்களில் அதனை வலியுறுத்தி வந்துள்ளபோதும், துரதிஸ்ட்வசமாக அவரால் அதனைச் சாத்தியப்படுத்த முடியாமற்போய் உள்ளது.

இந்தியத் தொழிலாளர் கடமைகளும் உரிமைகளும் நூல் வெளிவந்தபோது, பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான தொழிற்சங்கம் எவையும் உருவாக்கம் பெற்றிருக்கவில்லை. நடேசய்யரும் யு.நு. குணசிங்கவுடன் முரண்பட்டு நகரத் தொழிலாளர் சங்கத்திலிருந்து வெளியேறியிருந்தார். அந்நூலின் முன்னுரை முதல் முடிவுவரை பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கெனத் தொழிற்சங்கம் உருவாக்கப்படுவதன் அவசியத்தையும், தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையுடன் ஒன்றிணைய வேண்டியதன் தேவையையும் வலியுறுத்திய நடேசய்யர், தானே 1931ஆம் ஆண்டு அம்மக்களுக்கான முதலாவது தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்கியுள்ளார். அத்தொழிற்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு எட்டு வருடங்களின்பின் வெளிவந்துள்ள தொழிலாளர் சட்ட புத்தகத்திலும் தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையுடன் ஒன்றுபட்டு தொழிற்சங்கங்களை அமைக்க வேண்டியதன் தேவையை அழுத்தமாக வலியுறுத்தியுள்ளதோடு சிறுசிறு தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அவை யாவும் பெருந்தொழிற்சங்கத்தின்கீழ் ஒன்றிணைய வேண்டியதன் தேவையையும் சுட்டிக்காட்டி, தொழிற் சங்கம் ஒன்றை எவ்வாறு உருவாக்குவது, அதற்கான சட்டவிதிகள் முதலானவற்றை விரிவாக விளக்கியுள்ளார். அத்துடன், எட்டு வருட தொழிற்சங்க அனுபவமும் தொழிலாளர் தொடர்பும் தொழிற்சங்கம் உருவாக்கப் படுவதற்கு முன்னர் எடுத்துரைத்த விடயங்களில் எவற்றை விரிவாக விளக்க வேண்டும், சொல்லவேண்டிய விடயங்கள் தொழிலாளர்களைச் சென்றடையும் வண்ணம் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கலாம், தொழிலாளர்களிடத்தில் நிலவும் ஐயங்கள் எவை, தொழிலாளர்களைப் பிறர் எவ்வாறெல்லாம் அச்சமூட்டுகிறார்கள், இந்த ஐயங்கள் மற்றும் அச்சங்களிலிருந்து அவர்களை எவ்வாறு விடுவிக்கலாம் முதலானவற்றில் மேலும் தேர்ச்சியை வழங்கியுள்ளன என்பதைத் தொழிலாளர் சட்ட புத்தகத் திலிருந்து கண்டுகொள்ள முடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இலங்கைப் பிரஜையாகப் பதிவு செய்துகொள்ள முனைபவர்களை எவ்வாறெல்லாம் அச்சமூட்டுவார்கள் என்பதை,

1. நீங்கள் இந்தியா கவர்மெண்ட் ஏஜண்டிடம் போக முடியாது எனலாம்.
2. உங்களுக்கு வேலைகிடைக்காவிட்டால் இந்தியா விற்கு அனுப்பமாட்டோம் எனலாம்.
3. குறைந்த திட்டச்சம்பளம் கிடைக்காது எனலாம்.
4. ஆஸ்பத்திரி வசதி இருக்காது எனலாம்.
5. ரயிலில் இந்தியாபோக அரைச்சார்ஜ் இருக்காது எனலாம்.
6. கடனுக்காக வாரண்டில் உன்னைப் பிடிப்பார்கள் எனலாம்.

என நிரல்படுத்தி, இவை எவையும் இலங்கைப் பிரஜையாகப் பதிவுசெய்ப்பவர்களை எவ்விதத்தும் பாதிக்காது என்பதைத் தனித்தனி தலைப்பின்கீழ் தெளிவுபடுத்தியுள்ளதைக் கூறலாம்.

பெருந்தோட்டத் தொழிற்சங்க விடயத்தில் நடேசய்யர் கருதியதுபோல் பெருந்தொழிற்சங்க உருவாக்கம், இலங்கை - இந்தியக் காங்கிரஸின் உதயத்துடன் ஏற்பட்டபோதும், நடேசய்யரின் எதிர்பார்ப்பிலிருந்து வேறுபட்ட திசையிலேயே அது பயணித்துள்ளது என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகத்தில் இடம்பெறுகின்ற நிகழ்வுகள், செய்திகள் முதலானவற்றின் அடிப்படையான கருத்தாக்கங்களின் வெளிப்பாடுகள், நடேசய்யர் மற்றும் மீனாட்சியம்மாளின் இலக்கிய ஆக்கங்களின் கருப்பொருட்களாக இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. நடேசய்யரின் இலங்கைத் தோட்ட இந்தியர் தொழிலாளர் அந்தரப் பிழைப்பு நாடகம், அந்நாடகத்திலும், இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை என்ற நூலிலும் இடம்பெறும் மீனாட்சியம்மாளின் பாடல்கள் முதலானவற்றில் அவ்வெளிப்பாட்டைக் காணமுடிகின்றது. நடேசய்யர் மற்றும் மீனாட்சியம்மாளின் இலக்கிய ஆக்கங்கள் வெறும் கற்பனைப் புனைவுகள் அல்ல, அவை சமூக நடைமுறையின் யதார்த்த வெளிப்பாடுகள் என்பதற்கு இந்த ஒப்புமைச் சான்றாக அமைகிறது.

பெருந்தோட்டங்களில் கூலிவேலை செய்த இந்தியத் தொழிலாளர்களிடையே தொழிலாளர் வர்க்க உணர்வை வளர்த்தெடுத்து, அவர்கள் தமக்குள் ஒன்றிணைந்து தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்க வேண்டும் எனக்கூறி, தானே அவர்களுக்கான தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்கிச் செயற்பட்டதோடு அத்தொழிலாளர்கள் தம்மை இலங்கைப் பிரஜையாகப் பதிவுசெய்து இலங்கையின் நிரந்தர வாசியாக வாழ வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தி வந்துள்ள நடேசய்யர், அத்தொழிலாளர்களை இந்தியர்-இந்தியத் தமிழர் என்ற அடையாளத்துக்குள் உள்ளடக்கியே பெரிதும் அணுகியுள்ளார்; சிங்களத் தொழிலாளர்கள், வடக்கு-கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் இருந்த தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் முதலானவர்களுடனும் அவர்களுடைய தொழிற்சங்கங்களுடனும் இணைந்து செயற்படுவது, நகரத் தொழிலாளர் சங்கங்களுடனான உறவைக் கட்டியெழுப்புவது, ஒட்டுமொத்தத் தொழிலாளர் விடுதலையை அவாவுவது முதலானவற்றில் அவர் அக்கறை செலுத்தியுள்ளதாகத் தெரியவில்லை.

குணசிங்கவுடன் இணைந்து இயங்கிய காலத்தில் நகர்புறத் தொழிலாளர்களையும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களையும் இன வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் இணைக்க முயன்ற நடேசய்யர், குணசிங்கவுடன் முரண்பட்டு வெளியேறிய பின்னர், அவ்வாறான உறவினைக் கட்டியெழுப்ப முயற்சி செய்ததாக அறிய

முடியவில்லை. பிரேஸ்கிரேடிஸ் விடயத்தில் முற்போக்குத் தளத்தில் இயங்கிய சிங்களவர்கள் பலருடன் இணைந்து செயற்பட்டுள்ள அவர், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் தொடர்பில் அவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டுள்ளாரா என்பதற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் எவையும் இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை. அத்துடன் ஒட்டுமொத்தச் சிங்களவர்களையும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிர்நிலையில் நிறுத்தும்போக்கை அவரின் பதிவுகளில் ஆங்காங்கு காணமுடிகிறது. இத்தகைய தனித்த இயக்கம், வர்க்கவிடுதலைப் போராட்டத்துக்குப் பலமாக அமையாது என்பதற்கு வரலாற்றுச் சான்றுகள் பல உள்ளன. பிரஜாவுரிமைப் பறிப்பின்போது இலங்கையின் ஏனைய தொழிலாளர் குழுவினரின் ஆதரவு, பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போனமைக்கு, இத்தகைய தனித்தியங்கும் போக்கும் ஒரு காரணமெனலாம். மேலும், நடேசய்யர், இலங்கை வாழ் இந்திய மக்கள்சார்ந்த ஏனைய அமைப்புக்களுடனோ இந்திய அரசியல் தலைவர்களுடனோ நெருக்கமாக இணைந்து செயற்படுவதிலும் ஆர்வம் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. நடேசய்யர் குறித்த தேடல் விரிவடை கின்றபோது, இவற்றுக்கான தெளிவான பதில்கள் கிடைக்குமெனலாம்.

நடேசய்யர் தனது இறுதிகாலத்தில் இலங்கைத் தமிழரின் அரசியல் குரலாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட சுதந்திரப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளதால் இலங்கைத் தமிழருடன் அரசியல் ரீதியாக இணக்கமான உறவைக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார் எனலாம். ஆனால், அவரது தீவிர மறைவினால் (07.11.1947) அவ்வறவு தொடர்ச்சியாகப் பேணப்படவில்லை. பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்திற்கு (1948) ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் ஆதரவு தெரிவித்தமையால், இலங்கைத் தமிழருடனான இலங்கை வாழ் இந்தியத் தமிழரின் அரசியல் உறவு பெருங்கேள்விக்கு உள்ளாகியுள்ளது. அப்போது, தமிழ்க் காங்கிரஸிலிருந்து பிரிந்த செல்வநாயகம் உள்ளிட்டோர் தமிழரசுக் கட்சியைத் தோற்றுவித்ததோடு பிரஜாவுரிமை பறிக்கப்பட்ட இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமை பெற்றுக் கொடுப்பதைத் தமது நோக்கங்களில் ஒன்றாகப் பிரகடனப்படுத்தினர். ஆனால், அப்பிரகடனத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் காத்திரமான முயற்சிகள் எவற்றையும் அக்கட்சியினர் முன்னெடுக்க வில்லை. இத்தகைய புறச் சூழல் இலங்கைவாழ் இந்தியரிடையே தாம் ஒரு தனியான இனம் என்ற உணர்வைத் தூண்டுவதில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது எனலாம்.

பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு (இந்தியருக்கு) எதிராகச் சுதந்திரத்துக்கு முன்னரும் பின்னரும் சிங்கள ஆதிக்கச் சக்திகள் முன்னெடுத்த செயற்பாடுகள், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களிடையே 1930களிலிருந்து வளர்ச்சியடையத் தொடங்கிய, நாம் இலங்கையின் நிரந்தர வாசிகள் என்ற உணர்வு, பிரஜாவுரிமைப் பறிப்பு போன்றனவும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரின் சமூக

உருவாக்கம் மற்றும் சமூக அசைவியக்கமும் தாம் தனியான ஓர் இனம் என்ற உணர்வை அதிக வலுப்படுத்தியுள்ளன. அதன் தொடர்வளர்ச்சியாகவே 'மலையகத் தமிழர்' என்ற தனித்துவமான இன அடையாளம் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளதோடு மலையகத் தேசியம் என்ற வாதமும் முனைப்பு பெற்றுள்ளது. இந்தத் தேசிய உணர்வெழுச்சிக்கான வித்துக்களை நடேசய்யர், தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகத்தில் விதைத்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

நடேசய்யர் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை மேம்படுத்த மேற்கொண்ட உத்திகளுள் ஒன்றாக அமையும் தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகம்,

அம்மக்களுக்குப் பெரும் வெளிச்சத்தை வழங்கியிருக்கும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. வெறுமனே சட்டங்களை மட்டும் தொகுத்துத் தராமல், அத் தொழிலாளர்களின் வரலாற்றுப் பின்னணி, வாழ்க்கை நிலைமை, அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் முதலானவற்றின் பின்னணியில் சட்டங்களையும் அச் சட்டங்களின் பயன்பாட்டையும் உதாரணங்களுடன் விளக்கும் முயற்சியை அவர் மேற்கொண்டுள்ளதால் அத்தொழிலாளர்கள் தொடர்பான சட்டப்புத்தகமாக மட்டுமன்றி அவர்களது வரலாற்றை அறிந்துகொள்வதற்கான ஆவணமாகவும், அவர்களது விடுதலைக்கான வழிகாட்டியாகவும் இந்நூல் விளங்குகிறது.

விருதுகளுக்கு அப்பால்

ந. பார்த்தீபன்

அண்ணை ஒரு சிறுகதைப் போட்டி அறிவிச்சிருக்கிறாங்க...

இனியவன் என்னைப் பார்க்கிறார்.

அதில் எங்கே என்ற கேள்வி தொக்கு நிற்கிறது.

கனடாவிலிருந்து வார காவியா சஞ்சிகையில்...

ஓ... அது பாத்தனான்.

அப்ப விலாசம், விபரம் எல்லாம் தெரிந்திருப்பார் என்பது புரிய அடுத்து இனியவன் அண்ணை என்ன சொல்லப் போகிறார் என்று அவரையே பார்க்கிறேன்.

பெயருக்கு ஏற்ப இனிமையாகப் பழகும் புரிந்துணர்வுள்ள மனிதர்.

சிறுகதை தொடர்பாக நிறைய தெரிந்து வைத்துள்ளார். ஆரம்ப காலச் சிறுகதைகள் மட்டுமன்றி தற்கால சிறுகதைகள் தொடர்பாகவும் நல்ல பரிச்சயமுள்ளவர்.

மூன்று சிறுகதைத் தொகுப்புகள் வெளியீட்டுள்ளார். மூன்றுக்கும் சாகித்திய பரிசுகள் பெற்றுள்ளார்.

அவர் எழுதினால் எப்படியும் ஒரு இடம் அவருக்கு கிடைக்கும் என்பது தெரிந்தே அவரிடம் போட்டி பற்றிக் கூறினேன்.

இந்த முறை அந்தப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளும் எண்ணம் எனக்கில்லை என்று கூறுகிறார்.

ஏனென்றை நல்லதொரு வாய்ப்பை நழுவ விடுறீங்க...?

இந்தப் போட்டி ஒவ்வொரு வருடமும் நடக்கிறது.

ஓமண்ணை. போனவருடம் உங்கடை "கடலை ஞானம்"

சிறுகதைக்கு முதல் பரிசு கிடைத்ததெல்லே.

ஓமோம். அதுதான் இந்த முறை பங்கு பற்றுவதில்லை யென்று முடிவெடுத்திட்டன்.

அண்ணை பத்தாயிரம் ரூபா பரிசும் சான்றிதழும்..

அதோடை அந்தத் தொகுப்பிலும் கதை பிரசுரமாகும் வாய்ப்புமெல்லே...

நான் சொல்லி முடிப்பதற்குள் குறுக்கிட்டு... இந்த முறை வேறையாராவது எழுத்தாளருக்கு வாய்ப்பைக் கொடுப்பம் என்கிறார்.

எனக்கு ஒரே ஆச்சரியம். அவரைப் புரியாத புதிரைப் பார்ப்பது போல் பார்க்கிறேன்.

இல்லைத் தம்பி நாங்களே... மூத்த எழுத்தாளர்களே ஒவ்வொரு முறையும் பங்குபற்றி பரிசுகளைத் தட்டிச்சென்றால்...

நான் பார்த்த பார்வை புரிந்து...

ஓ... தட்டிச் சென்று... ஒரு வகையில் அது தட்டிப் பறிப்புத்தான்...

இல்லையென்றை...

பொறும் நான் சொன்னாப்பிறகு கதையும்... என்று சொல்லிவிட்டு... ஆ... எதிவை விட்டனான்...வயசு போகப்போக ரூபகமறதியும் கூடுது.

மற்றவையின்றை வாய்ப்புகளைப் தட்டிப்பறிக்கிறது என்று சொன்னீங்க...

ஓ... உண்மையிலே இதுவுமொரு பிழையான விசயந்தானே. போன முறை அந்தச் சர்வதேசப் போட்டியில் எனக்கு முதலாம் பரிசு கிடைச்சதெல்லோ... அதோடை விட்டிட வேண்டுமென்று போன முறையே தீர்மானிச்சிட்டன்.

என்னென்றை இப்பிடி...

தம்பி இது விருதுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட விடயம் என்பதைப் புரிந்து கொள்.

முன்னாள் பொலீஸ் அதிகாரியின் வாக்குமூலம்

சை.கிங்ஸ்லி கோமஸ்

பதவியுயர்வு கிடைத்து அந்த அரசு காரியாலயத்திற்கு செயலாளராக முதல் நாள் செல்கின்றேன். வெற்றிலை கொடுத்து வரவேற்கும் சிங்கள கலாச்சாரத்துக்கு சிலர் காத்திருந்தனர்.

தனியார் பாதுகாப்பு நிறுவனம் ஒன்றின் காவல் அதிகாரியொருவர் ஓடோடி வந்து "குட் மோனிங் சேர்" என்று சல்யூட் அடித்தார். பியோன் ஒருவன் ஓடி வந்து கார்கதவு திறந்தான். எனது ஆப்பிஸ் பையை வாங்கிக் கொண்டான். பிரதான லிகிதர் அம்மணி "வாருங்கள் உங்கள் வரவு நல் வரவாகட்டும்" என்றான். தனியான என் அறையின் கதவுகள் திறக்கப்பட்டிருந்தன. எனது ஆசனத்தில் அமர்ந்ததும் பலரும் வந்து கதைத்தார்கள். வாழ்த்தினார்கள். தெரிந்தவர்கள் பலர். தெரியாதவர்கள் சிலர்.

கையொப்பமிடும் புத்தகத்தை பார்த்தேன் முதலாவது இடத்தை எனக்கென ஒதுக்கி விட்டு பலரும் கையொப்பமிட்டு இருந்தனர். காரியாலயத்தில் மொத்தம் 90 பேர் இருப்பதை கண்டேன். பியோனை அழைத்து மொத்தமாக 110 பேருக்கு கேக் வாழைப்பழம் தேனீருக்கு தேவையான பொருட்கள் வாங்கி வரும்படி பணம் கொடுத்தேன்.

எனது கையொப்பத்திற்காய் வைக்கப்பட்டிருந்த கோவைகளை பார்த்தேன். சில கோவைகள் மிகவும் பழைய தேதிகளில் காணப்பட்டன. அவற்றை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு சட்டத்திற்கு உட்பட்ட கொடுப்பனவு களுக்கானவற்றை ஒப்பமிட்டு முடிக்கும் போது "சேர் தேனீரும் தயாரித்து எல்லா வற்றையும் மேசையில் வைத்துள்ளேன்" என் றான் பியோன். எல்லா உத்தியோகத்தர் களையும் சிற்றூழியர்களையும் 10 நிமிடத்திற்கு அங்கு அழைக்கும்படி கூறினேன். அனை வரும் வந்தார்கள். செக்குரிட்டி ஐயாவையும் வரச்

சொல்லி சொன்னேன். வராதவர்கள் வேறு யார் என்று கேட்க சுத்திகரிப்பு வேலை செய்யும் பெண் என்றனர் சிலர். அவரையும் வரும்படி கூறினேன். வந்தார்கள். என்னை அறிமுகப்படுத்திய பின் "உங்கள் உங்கள் கடமைகளை வாங்கும் சம்பளத்திற்கு நியாயமானதாக செய்யுங்கள். பொதுமக்களின் வரிப் பணத்தில் ஊதியம் வாங்கும் நாம் அனைவரும் நேர்மையாக வேலை செய் வோம்" என்றேன். அனைவரும் சாப்பிடுங்கள் என்று கூறிவிட்டு எனது மேசைக்கு சென்று எனது தேனீரும் கேக் வாழைப்பழம் அங்கே வைத்திருந்தனர்.

எனது வேலையில் நான் மூழ்கியிருக்கும் போது காலடி சத்தம் கேட்டு நிமிர்ந்தேன். சிக்குரிட்டி ஐயா மிகப் பெளவியமாக அருகில் வந்து "தங்க யூ சேர்" என்றார். உக்காருங்கள் என்றேன். "இல்லை சேர்" என்றார். "பேர் என்ன ஐயா" என்றேன். "சுந்தர் ராஜா" என்றார். எங்கோ நன்றாக கண்ட ஞாபகம் "சரி ஐயா" என்றேன். "சேர் இதற்கு முன் இந்த ஆப்பிஸில் எங்களை யாரும் கண்டு கொள்வது இல்லை. நீங்கள் எங்களையும் மதித்ததற்கு நன்றி" என்றார். தலையை மட்டும் ஆட்டினேன். சாதாரணமாக அரசு நிறுவனங்களில் வேலை செய்யும் பலர் அதிகார மமதையில் மற்றவர்களை மதிப்ப தில்லை. மிக விசேடமாக வயது முதிர்ந்து வேலை செய்பவர்களையும் சேவை களை பெற்றுக்கொள்ள வரும் வாடிக்கையாளர் களையும் மதிப்ப தில்லை. தாங்கள் ஏதோ பெரிய ராஜ வம்சத்தினர் போல நடந்து கொள்வார்கள். அந்த விடயம் இந்த காரியாலயத்தில் இருப்பதை கண்டு கொள் வதற்கு இந்த ஒரு சந்தர்ப்பம் எனக்கு உதவியாக இருந்தது.

இன்னும் சிறிது நேரத்தில் காலடியோசை ஒன்று கேட்டது. நிமிர்ந்து பார்த்தேன். ஒரு பெண் நின்று கொண்டிருந்தாள். அவளை பார்த்ததும் இவர்தான் அந்த சுத்திகரிப்பு தொழிலாளி பெண்ணென்று கண்டுக் கொண்டேன் அவரையும் அமரும்படி கூறினேன். அந்தப் பெண்ணும் அமரவில்லை பிறகு "நன்றி சார். நீங்கள் கொடுத்த கேக் வாழைப்பழம் எல்லாவற்றையும் சுத்தி எடுத்துக்கொண்டேன் எனது பிள்ளைகளுக்கு" என்றாள். அதற்கும் நான் தலையை மாத்திரம்தான் ஆட்டினேன்.

அவளும் "இதற்கு முதல் எங்களை மதித்து இவ்வாறு தேனீர் அருந்த யாருமே அழைக்க மாட்டார்கள். ஆனால் நீங்கள் அழைத்தீர்கள். உங்களைப் போன்ற ஒரு அதிகாரி இந்த காரியாலயத்திற்கு கிடைக்க நாங்கள் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும்" என்றார். "சரி எத்தனை பிள்ளைகள்" என்று கேட்டேன். "மூன்று பிள்ளைகள் சார்" என்றாள்.

"படிக்கிறார்களா" என்று கேட்டேன். "ஆமா சார் மூன்று பேரும் இந்த தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் படிக்கிறார்கள்" என்று கூறினார். "சரி பிள்ளைகளை நன்றாக படிக்க வையுங்கள். பிள்ளைகளின் படிப்புக்கு ஏதாவது உதவி தேவையானால் மட்டும் என்னிடம் கேளுங்கள்" என்றேன். பின்பு என் மேசையில் இருந்த கேக் வாழைப்பழம் என்பவற்றையும் எடுத்து அவரிடம் கொடுத்தேன். "சரி" என்று தலையாட்டிவிட்டு சென்று விட்டார்.

சரியாக நான்கு 10 ஆகும்போது சகல பெண்களும் தலைவாரி தங்கள் கை பைகளை எடுத்துக்கொண்டு கை அடையாள இயந்திரத்தின் முன் வந்து நின்றனர். 4.15 ஆனதும் சகலரும் படார் படாரென்று தங்கள் விரல் அடையாளத்தைப் பதிவு செய்து விட்டு சென்று விட்டனர். இது வழக்கமாக இருந்தது.

எனக்கு அவ்வாறான ஒரு பழக்கம் இல்லை காரியாலயத்திற்கு சில நேரம் நான் தாமதமாக வருவேன். சில நாட்கள் மிக சீக்கிரமாகவும் வந்து விடுவேன். ஆனால் வேலை முடிந்ததும் சற்று நேரம் இருந்து ஒரு அரை மணித்தியாலம் அல்லது ஒரு மணித்தி யாலம் அங்கே இருந்து மற்றவர்களுடன் பேசிவிட்டு தான் செல்வேன் இது எனது பழக்கமாக இருந்தது.

அன்றும் நான் அமர்ந்திருக்கும் போது ஆபீஸ் பையன் ஓடோடி வந்து "சார் தேனீர் கொண்டு வரவா" என்று கேட்டான். "இல்லை எனக்கு ஒரு கிரீன் டீ என்னுடைய பையில் இருக்கின்றது" என்று எடுத்துக் கொடுத்தேன். இதை மட்டும் செய்து தரும்படி கேட்டேன். அவனும் கிரீன் டீயை தயார் படுத்தி பெளயமாக கொண்டு வந்து தந்தான். நான் எத்தனை மணிக்கு இங்கிருந்து புறப்படுவேன் என்ற எதிர்பார்ப்பு அவனது முகத்தில் இருந்தது. ஏனென்றால் நான் செல்லாவிட்டால் அவனுக்கும் செல்ல முடியாது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

சிறிது நேரத்தில் செக்குரிட்டி ஐயா சகல ஜன்னல்களையும் மூடிக்கொண்டு நான் இருந்த அறைக்கும் வந்து ஜன்னலை மூடினார். "சேர் ஊர் எங்கே" என்று கேட்டார் "ஹட்டன்" என்றேன். "பிறந்தது சலங்கண்டி தேட்டம். இப்போது அட்டன் நகரில் வாழ்கின்றோம்" என்றேன். "ஐய்யா வின் வீடு எங்கே" என்று நான் வினவினேன். "கொட்டகலை" என்றார். பின்பு அவராகவே கேட்டார் "எங்கே படித்தீர்கள்" என்று. "அட்டன் ஹைலன்ட்ஸ் கல்லூரி" என்றேன். "எந்த வருடம்" என்றார். "1979 கால கட்டங்களில் க.பொ.த உயர் தரம்" என்றேன். "அப்போ நானும் அட்டன் நகரில் பொலிஸ் அதிகாரியாக கடமையாற்றினேன்" என்றார். "ஓ அது தான் மிக பழக்கமான முகமாக இருக்கின்றதே" என்றேன். "அப்படியானால் ரிடையர் ஆன பின்பு செக்குரிட்டி வேலையில் சேர்ந்திங்களா" என்று கேட்டுக் கொண்டே எனது காரியாலய பையையும் எடுத்துக் கொண்டு எனது வாகனத்தின் அருகில் வந்து வாகனத்தில் ஏற முயற்சிக்கும் பொழுது அந்த செக்யூரிட்டி ஐயா வாகனம் கதவைத் திறந்தார். "ஓகே சார். குட் ரைட் சார். தேங்க்யூ சார்" என்று மீண்டும் மீண்டும் கூறினார். அந்த முகம் அந்த வார்த்தைகள் எல்லாமே எங்கோ கண்டதாகவும் எங்கோ கேட்டதாகவும் எனக்கு இருந்தது. வீடு வரும்வரை புதிய காரியாலயத்தின் விடயங்களும் அங்கே இருந்த அந்த செக்யூரிட்டி அய்யாவின் முகமும் அவருடைய நடவடிக்கைகளும் எனது ஞாபகத்தில் வந்து கொண்டே இருந்தது.

மறுதினம் அரசாங்க வாகனத்தில் கண்டி மாகாணசபையில் ஒரு கூட்டத்திற்கு செல்ல வேண்டியிருந்தது. அடுத்து சனி ஞாயிறு

தினங்கள் வேலைக்கு போக வேண்டிய முக்கியமான தேவைகள் எதுவும் இல்லாததன் காரணத்தினால் வீட்டிலேயே இருந்து விட்டேன்.

எனது பாடசாலை நண்பர்கள் பல்கலைக் கழக நண்பர்கள் என்னோடு வேலை செய்த நண்பர்கள் எனக்கு கிடைத்த பதவி உயர்வு தொடர்பாகவும் எனது முயற்சி தொடர்பாகவும் வாழ்த்துக்களை கூறினார்கள். நான் ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்தனாக இருந்த பொழுதும் கலை இலக்கியத்தில் மிகவும் அக்கறையோடு இருப்பதும் சமூக விடயங்களில் அதிகமான நாட்டம் உடையவனாக இருப்பதும் அதிகம் அதிகம் வாசிப்பதும் நண்பர்களோடு இலக்கியம் தொடர்பாகவும் அரசியல் தொடர்பாகவும் அவ்வப்போது விவாதங்களை புரிந்து கருத்து பகிர்வுகளை செய்வதும் எனது பொழுதுபோக்காக இருந்தது. மாற்று அரசியல் ஈடுபாடுகளும் எனது மனித நேயத்தின் அடிநாதமாக காணப்பட்டது. எனது வீட்டிலேயே ஒரு மனை நூலகமும் இருக்கின்றது. அதில் இருக்கும் அனைத்து நூல்களையும் வாசித்து முடிக்கும் முன் எனது ஆயுள் முடிந்து விடுமோ என்ற ஒரு கவலையும் மனதில் இருந்தது. மார்க்ஸிம் கோர்க்கியின் தாய் நாவல் எனது தந்தை பரிசாக கொடுத்தது. அதை பல தடவைகள் வாசித்துள்ளேன். நிக்கலோய் கதாபாத்திரத்தால் கவரப்பட்டவன். இப்போது 55 வயது. இன்னும் ஐந்து வருடத்தில் பத்து வருடத்தில் தொழிலிலிருந்து ஓய்வு பெற்றபின் இன்னும் அதிகமதிகமாக வாசிக்கலாம் எழுதலாம் என்ற எண்ணத்தோடு திங்கட்கிழமை காலையிலேயே காரியாலயத்திற்கு சென்றேன்.

காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் ஒரு சாரதி மது அருந்திவிட்டு வாகனம் ஒன்றில் அடிபட்டு விபத்துக்குள்ளாகி நுவரெலியா வைத்தியசாலையில் அனுமதித்து இருப்பதாக கூறினார்கள். "வேலை நேரத்திலா" என்று கேட்டேன். "இல்லை வேலைக்கு பின் இரவு 11 மணிக்கு நண்பர்களுடன் மது அருந்தி விட்டு வரும் பொழுது" என்றார்கள்.

இரண்டு பெண் பிள்ளைகளின் தந்தை சாதாரண ஒரு சாரதி. நல்ல மனிதனும் கூட. ஆனால் மதுவுக்கு அடிமையாகிய அந்த சாரதியின் குடும்பத்தினரும் வயதிற்கு வந்த 2 பெண்களும் அல்லோலகல்லோலப் பட்டுக்

கொண்டிருந்தனர். இதனை சாக்காக வைத்து காரியாலயத்திற்கு வேலைக்கு வராத பலரும் இருந்தார்கள். ஏனென்று கேட்டால் அந்த சாரதியை பார்க்க வைத்தியசாலைக்கு செல்கின்றோம், ரத்தம் கொடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் பலர் கூறினார்கள். இந்த விபத்து ஏனையோருக்கும் பாடமாக இருக்க வேண்டும் என்று மாலை கூட்டத்திலே நான் கூறினேன். ஆனாலும் மதுவுக்கு அடிமை யானவர்கள் திருந்துவதாக இல்லை.

அன்றும் வழமைபோல மாலை அந்த செக்யூரிட்டி ஐயா என்னோடு பேச வந்தார் நாட்டு நடப்புகள் பற்றி சற்று வித்தியாசமாகவும் அறிவுப்பூர்வமாகவும் பேசினார்

அவர் போலீசில் இருந்த காலத்தில் அட்டன் நகரில் நடந்த கலவரத்தையும் அந்த கலவரத்தை அவர் மிக வீரமாக அடக்கி யதையும் கூறினார். எந்த கலவரம் என்று அவருடன் மிகவும் பௌயமாக கேட்டேன். சிவனு லட்சுமணன் கொலைசெய்யப்பட்ட போது பாடசாலை மாணவர்கள் வீதியில் இறங்கி போராட்டம் செய்ய முயற்சித்தபோது நடந்த கலவரம் என்று கூறினார். அப்போது தான் எனக்கு ஞாபகம் வந்தது இந்த போலீஸ்காரரின் முகம்.

நாங்கள் அப்போது கல்வி பொது தராதர உயர்தர வகுப்பில் ஹைலன்ஸ் கல்லூரியில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த காலம். அப்போது எங்களுடைய பாடசாலையில் சில மாணவர்கள் இருந்தார்கள். மிகத் தீவிரமான அரசியல் கொள்கைகளைப் பின்பற்றியவர்கள். இன்னும் சிலர் இருந்தனர். மிதவாத போக்கு. இன்னும் சிலர் இருந்தனர். அவர்கள் சமூகங்களுக்கு அல்லது சமூக செயற்பாடுகளுக்கு எதிரானவர்கள். இன்னும் சிலர் இருந்தனர். பாடசாலையின் பெண் அதிபருக்கு மாணவர்கள் பற்றிய விடையங்களை இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் பொய்யும் புரட்டுமாகக் கூறிக் கொண்டிருந்தவர்கள். என்னைப் பொருத்தவரைக்கும் அங்கே மக்களுக்காக மக்களின் வாழ்வியல் மாற்றத் திற்காக சில தீவிரமான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு மாணவர் கூட்டம் இருந்தது. அவர்களோடு சில ஆசிரியர்களும் மலையக மக்களுக்கான சிந்தனையை விதைப்பதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்கள் இடது சாரிகள் என்று அவர்களை அடையாளப்படுத்தி கொண்டார்கள். ஏனோ தெரியவில்லை எனக்கு இவர்களோடு

சற்று ஈடுபாடு இருந்தது. அவர்களின் மிகவும் ஆழமான அந்த அரசியல் போக்கில் செல்லாவிட்டாலும் இலக்கியம், வாரம் தோறும் நடைபெறும் மாணவர் மன்றம் மற்றும் கவிதை நூல் வாசிப்பு நூல்கள் தொடர்பாக இவர்களோடு கலந்தாலோசிப்பது என்று அவர்களோடு சற்று ஐக்கியமாக இருந்தேன்.

அந்தக் காலகட்டத்திலேயே பத்தனை டெவன் தோட்டத்திலே தோட்ட காணி களை வெளியாருக்கு கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சித்தபோது மக்கள் போராட்டம் காரணமாக அது தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது .

ஆனாலும் சிவனு லட்சுமணன் என்ற தோட்டத் தொழிலாளி போலீசாரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அந்த கொலைக்கு எதிராக எமது பாடசாலை ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் ஒரு போராட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தனர். அந்தப் போராட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தவர்களில் ஒருவர் இன்று சட்டத்தரணியாக இருக்கின்றார். மற்று மொருவர் ஒரு கல்லூரியின் பீடாதிபதியாக இருக்கின்றார். மற்றுமொருவர் ஆசிரியராக இருக்கின்றார். இவர்களோடு சேர்ந்து நானும் போராட்டத்தில் ஆர்வமாக ஈடுபட்டேன். அந்த ஞாபகங்கள் எனது எண்ணத்தில் வந்து ஓடியது. அந்த செக்யூரிட்டி ஐயா அவருடைய வீர பிரதாபங்களை இன்னும் இன்னுமாக கூறத் துவங்கினார். அவர் கூறிய கதையைக் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தேன். "சார் சொன்னா நம்ப மாட்டீங்க. அந்த போராட்டத்தை ஏற்பாடு செய்த 3 பேர் இருந்தானுங்க. அந்த 3 பேரை அடித்து மண்டையை உடைக்கும் படி அதிபர் கேட்டுக் கொண்டதாக என்னுடைய போலீஸ் உயரதிகாரி ஓ ஐ சி மிஸ்டர் ஜயதிஸ்ஸ பெரேரா இருந்தார். கொழும்பு நோயல் கல்லூரியில் கல்வி கற்றவர். யாருக்கும் பயப்பட மாட்டார். இங்லிஸ் நல்லா பேசுவார். நம்மோட இங்லிஸ்லதான் பேசுவார் நம்ம அப்பாவும் பொலிஸ் என் னும் காரணத்தால் நமக்கு கொஞ்சம் மரியாதை. நானும் நுவரெலியா ஹோலி டிரின்டி ஸ்கூல்ல தான் படிச்சேன்" என்றார்.

அப்போது தான் நினைத்தேன். இவர்களின் வர்க்க குணம்சம் காரணமாக இவர்கள் இப்படி நடந்தனர் என்று. பின்பு தொடர்ந்தார் "சேர் ஸ்கூல்ல பட்டாஸ் வெடிச்சி ஊர்வலம் ஆரம்பிச்சதும் பிரின்சிபால் கோல் பண்ணி

போலீஸ்க்கு சொல்லிட்டாங்க. நம்பல கனக்கா ஜீப்பில் கொண்டு வந்து இப்ப அம்பிகா கடை இருக்கு அந்த சந்தியில் விட்டுட்டாங்க. நம்மளுக்கு கையில் கம்பு. இன்னொரு கையில் மறைக்கிற அந்த போர்ட் இருந்துச்சு. மிக முக்கியமாக தலைமை ஏற்று வந்த நான்கு பேத்த தலைய உடைக்கும் படி ரகசியமா ஓ.ஐ.சி எனக்கிட்ட சொன்னாரு சார்! உங்களுக்கு தெரியுமா அப்ப அட்டன் பஸ் டிபோல மிஸ்டர் ஜோசப் டைம் கீப்பர் இருந்தார். அவரு எங்களுக்கு செய்தியைத் தந்தார். அவரு யாழ்ப்பாணத்த சேர்ந்தவரு எப்பவுமே மலை யக மக்களை கேவலமா பேசுவாரு. இப்ப நினைக்கும் போது அவர் மேல கோவம் வருது" என்றார்.

"கெஸ்டோ ஹோட்டல் கிட்ட மாணவர்கள் எல்லாம் வந்துகிட்டு இருக்காங்க. நாங்களும் தயாராக போயிட்டு தலைமை தாங்கி வந்த 4 பேரை மண்டையை உடைத்து அதிலும் அந்த கண்ணாடி போட்டு ஒரு பையன் கிட்டத்தட்ட உங்கள மாதிரி தான் சார். அவனுக்கு நான் அடிச்ச அடில கண்ணாடி உடைந்து ரெண்டு பல்லும் ஓடஞ்சிரிச்சி சேர். இப்ப நினைத்தாலும் மிகவும் கவலையாக இருக்கிறது" என்று கூறினார்.

நான் அவரின் கண்களையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். எனது ஆப்பிஸ் பையனை அழைத்து இருவருக்கும் இரண்டு தேனீர் கொண்டு வந்து தரும்படி கூறினேன். எனது நெற்றியில் இருந்த தழும்புகளை தடவிப் பார்த்துக் கொண்டேன். பூட்டப்பட்டிருந்த செயற்கை பற்களையும் நாவால் வருடினேன். மனதுக்குள் ஒரு ஏக்கப் பெருமூச்சு. பின்னர் என்ன நடந்தது என்றேன்.

"சேர் சொன்னா நம்ப மாட்டீங்க. அம்பிகா சந்தியில் ரத்தவெள்ளத்தில் அந்த நான்கு பேர் கெடக்குராங்க. பெண்பிள்ளைகள் பயந்து ஓடிப்போய் கெஸ்ட்ரோ ஹோட்டல் பக்கமா ஓடினாங்க அந்த ஹோட்டல் ஓனர் பொலீச வரச்சொல்லி இந்த இங்கேயும் இருக்காங்கன்னு சொன்னார். காட்டிகொடுத்தார். அந்த பொம்பிளை பிள்ளைகளை அடிச்ச அடியில் ஒரு பிள்ளைக்கு யூரின் போய்ரிச்சி சார்" என்றார்.

எனது நரம்புகள் ஏதோ செய்வதனை உணர்கிறேன். அந்த மாணவர்கள் கலவரம்

செய்ய ஏதாவது ஆயுதங்கள் கொண்டு வந்தார்களா என்று கேட்டேன்.

"இல்லை சேர் பொலிசும் அதிபரும் சில மாணவர்களை தயார் படுத்தி பொலிசாருக்கும் சில கடைகளின் கண்ணாடிகளுக்கும் கல் அடிக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அது மட்டும் அல்ல அடிபட்டு கிடந்த மாணவர் களுக்கு யாரும் உதவி செய்யக்கூடாது என்றும் வைத்திய சாலையில் கூட இவர்களுக்கு சிகிச்சை வழங்கக் கூடாது என்று அதிபர் அவர் சார்ந்திருந்த தொழிற்சங்க தலைவரும் பாராளுமன்ற அமைச்சருமான ஐயா விடம் கேட்டதற்கமைய ரத்த வெள்ளத்தில் 3மணி நேரம் கிடந்தனர். வைத்திய சாலையிலும் அமைச்சரின் பேச்சிற்கு மறுபேச்சு பேசாமல் அந்த மாணவர்கள் அனைவரையும் கழுத்தை பிடித்து வெளியே தள்ளி விட்டனர்" என்றார்.

இது என் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத அனுபவம் சார் என்றார் அந்த செக்யூரிட்டி ஐயா. அதைப் பார்த்து லேசான ஒரு புன் முறுவலை வழங்கிவிட்டு சரி ஐயா அப்புறம் சந்திப்போம் என்றேன்.

எனது கதையை என்னிடமே கூறும் இவரை என்ன செய்வது அரசு பயங்கர வாதத்தின் அடிவருடிகளான பொலிசாரின் அடிமைத் தனம் தொடர்பாகவும் ஆட்சி அதிகாரத்தின் மீது கொண்ட விசுவாசத்தின் காரணமாக மானிடரை மானிடராய் மதிக்காத அவர்களின் அடிமை புத்தியையும் எல்லா இடத்திலும் காணக்கூடியதாகத்தான் இருக்கின்றது. ஒய்வு பெற்றபின் செக்குரிட்டி வேலைக்கு வந்து இங்கே இருக்கும் சாதாரண பியோனைக் கூட சார் என்று சொல்லும் அவலநிலைக்கு தள்ளப் படுகின்றனர்.

இவர்கள் இந்த சமூகத்தின் ஒரு பங்கு தாரர்கள் நாட்டில் நடைபெறும் அத்தனை மக்களுக்கு எதிரான தீய செயல்களும் ஒடுக்குமுறைகளும் விலை உயர்வுகளும் இவர்களையும் பாதிக்கும் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் போவதுடன் போலீஸ் சீருடையில் அதிகாரத்தின் அகம்பாவத்தில் லஞ்சம் வாங்குவதும் கடைகளில் சென்று இனாமாக உணவு உண்பதும் காய்கறிகளை இலவசமாக வாங்குவதும் இறைச்சி மீன் போன்றவற்றை அதிகாரத் தோரணையில் சென்று பிடுங்கி வருவதும் ஏழை பணக்காரன் என்று பார்க்காமல் பணம் வசூலிப்பதும் இவர்களில்

வாடிக்கையாகிப் போய்விட்டது.

அன்று என்னை பொல்லால் அடிக்கும் போது அடிக்காதீங்க சார் அடிக்காதீங்க சார் ஐயோ அடிக்காதீங்க சார் என்று நான் கதறியது இந்த போலீஸ்காரனுக்கு கேட் கவில்லை தமிழ் போலீஸ்காரன் என்றாலும் சிங்களத்திலேயே பேசி தனது சப்பாத்துக் கால்களால் எனது அடி வயிற்றில் எத்திய அதே போலீஸ்காரன் முகம் நன்றாகவே ரூபகம் இருக்கின்றது. அவன் எத்தியதன் காரணத்தால் பல சிகிச்சைகளுக்கு முகம் கொடுக்க நேரிட்டது.

காக்கிச்சட்டையின் உள்ளே இருந்த அதி காரமும் ஆணவமும் பதவி இருக்கும் வரைத் தான் என்பதற்கு இந்த செக்யூரிட்டி ஐயா அவர்கள் சிறந்த உதாரணம்.

எனக்கு கார் கதவு திறந்து விடுவதும் கேட்டைத் திறந்து விடுவதும் "சேர் சேர்" என்று தனது சோகத்தை கூறுவதும் நானே காது கொடுத்து அதனை கேட்பதுவும் காலத்தின் கோலம் ஆகும்.

பொலிஸார் அதிகார வர்க்கத்தின் ஏவலாளர்கள் என்பதை அவர்கள் பதவியில் இருக்கும் போது உணரமாட்டார்கள் எப்போதும் உழைக்கும் வர்க்கத்தினருக்கும் போராட்டத்தில் நம்பிக்கை உள்ள போராட்ட வீரர்களுக்கும் கிளர்ச்சியாளர்களுக்கும் மனித செயற்பாட்டாளர்களும் எதிரானவர்களாகவே அவர்கள் நடந்து கொள்வார்கள் ஆனால் அவர்கள் அந்த எதேச்சதிகார அரசால் தாக்கப்படுவதும் கொடுமை செய்யப்படுவதும் எதேச்சதிகார அரசுகள் மக்களுக்கு திணிக்கும் சகல வன் கொடுமைகளும் இவர்கள் மேலும் திணிக்கப் படுவதை உணராதவர்களாக அவர்கள் வாழ்வார்கள்.

அதனைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு நாளும் அவர் அவருடைய வாழ்க்கையில் நடந்த பல கசப்பான அனுபவங்களையும் போலீஸ் வேலையில் இருந்து அவர் நீக்கப்பட்ட கதையையும் இன்று பென்சன் கூட இல்லாமல் தனியார் செக்யூரிட்டி நிறுவனம் ஒன்று செக்யூரிட்டி காடாக இரவு பகலாய் கஷ்டப் படுவதை என்னிடம் ஒரு போலீஸ்காரனின் வாக்குமூலமாக கூறிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

சர்ச்சைக்குரிய கேள்விக்குறி

உழைப்பின் வலியறியாமல்
ஊரைச் சுரண்டிக் கொளுத்த பணமனைத்தும்
கிடக்கின்றன அவர்களின் பெட்டகத்துள்
பெருவாரியாக!

கொடுத்துதவும் மனப்பாங்கற்ற இதயத்துக்குள்
குடிகொண்டு வாழும் குரூர சிந்தனைகளை
மேலிப் பாதுகாத்து நிற்கின்றன
அவர்களுக்கான
சாத்தியிரும் பணத்தடிப்பும்

மனித குலத்தின்
ஆதிப்பெற்றோர் ஆதாமும் ஏவாளுமென்றே
ஆதியாகமம் கூறுகையில் ; மேலும்
புலப்படுத்தவில்லை அது
அவர்கள் இருவரும் என்ன சாதியென்பதை

ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து
உருவான மனித வீருத்திக்குள்
எப்படி நுழைந்தன சாதியும் பணமும்?

இல்லாதவைகளின் இயலாமைகள்
வல்லோர்க்கு வாய்ப்பானபோது...
நிரம்பின
அவர்களின் பெட்டகங்கள்!
நிமிர்வற்றுக் குனிந்தன
அவர்கள்முன் இயலாமைகள்

மானிட சமநிலை சீராகும்வரை...
மாற்றங்கள் மனங்களில் நிகழாதவரை...
ஆதியாகமும்
ஆதாமும் ஏவாளும்
என்றைக்கும்
சர்ச்சைக்குரிய ஒரு கேள்விக்குறியே!

அலெக்சர் பரந்தாமன்-
புதுக்குடியிருப்பு

வலியவனுக்கு வலியேது?

சுகந்த நாட்களின் நுகத்தடியில்
இயற்கையின் வான்பரப்பினில்
குதூகலிக்கும் ஜீவராசிகளின்
சுகந்திர சிறகடிப்பில்
திரண்டுவிடும் புயல் அச்சம்

பூபாளம் பாடி துயிலெழுப்பும்
பார்வை புலனிழந்த தாயும்,
தாலாட்டி தூங்கவைக்கும்
செலிப் புலனிழந்த தந்தையும்
குஞ்சுகளின் அணைப்பை
கலையாமல் பத்திரப்படுத்துகின்றன

மரண ஓலம் கேட்கும் வேளைகளிலெல்லாம்
சமாதானம் வேண்டி
எல்லாமும் இழந்த போதும்
தொலைத்து விடாத
இதயத்தால் பாட்டிசைக்கின்றன

துல்லிய பார்வையும்
கூர்மை செலிப்புலனோடும்
இதயம் இழந்த வேட்டைக்காரன்
உலகம் சுமந்த கானகத்தின்
சிறுமணியும் தன்னுடையதென
கண்ணி வைத்து
வலை வீசி
துப்பாக்கியில் குறிவைத்து
பாடல்கள் கேட்கும் திசையெங்கும்
கர்ச்சித்து போர்ப்பறை முழங்குகிறான்

தெரியாத போர் பற்றியும்
அறியாத இறப்பு பற்றியும் சலனமற்று
பிறந்த குஞ்சுப் பறவைகள்
தாய் தந்தையரின் சமாதான பாடல்களில்
திளைத்து குதூகலிக்கின்றன

தாய் தந்தையரின்
பூபாளமும் தாலாட்டும்
இதயமற்றவனை
பயமுறுத்திக் கொண்டே இருக்கின்றன

தம்பா

சீனாவின் வரலாற்று ஆராய்ச்சி பங்கீடு போராட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளும்

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் நார்பதாவது ஆண்டு நினைவையொட்டி (டிசம்பர் 06) இன்றைய காலப் பொருத்தம் கருதி புரட்டாதி 1979 மாத செம்பதாகை பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரை மீள் பிரசுரமாகிறது

மக்கள் சீனத்திலே பிரயாணஞ் செய்யும் வெளிநாட்டுக் கல்வியாளருக்கு- குறிப்பாக வரலாற்றுத் துறையில் ஈடுபாடுடையோருக்கு- உவகையளிக்கும் அம்சங்களில் ஒன்று சீன வரலாற்று ஆய்வுகளிலும், உலக வரலாற்று ஆராய்ச்சிகளிலும் அந்நாட்டு சமூக விஞ்ஞானிகள் எடுத்துவரும் பெருமுயற்சியாகும். சென்ற வருடம் மக்கள் சீனத்திலே ஒரு மாதகாலம் சுற்றுலா மேற்கொண்டபொழுது நான் மிகுந்த அக்கறையுடனும், ஆர்வத்துடனும் அவதானித்த அம்சங்களில் இதுவும் ஒன்று.

ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் இச்சிறு கட்டுரையிலே குறிப்பிடலாம் என்று எண்ணுகிறேன். சீனாவின் பல பகுதிகளுக்கும் விஜயஞ் செய்த பொழுது அடிக்கடி நான் கவனிக்கக் கூடியதாய் இருந்தது அங்கெல்லாம் நடைபெற்றுவரும் அகழ்வாராய்ச்சிகள். உலகின் மிகப் பழமையான நாகரிகச் செல்வத்தை உடைய நாடுகளில் ஒன்று சீனா. இந்திய, சுமேரிய, கிரேக்க, எகிப்திய நாகரிகங்களே சீன நாகரிகத்தை ஒத்த பழமையும், தொடர்ச்சியும் உடையன. அந்த வகையில் நீண்ட வரலாற்றைப் பெற்றுள்ள சீன நாகரிகமும், கலாசாரமும் அந் நாட்டின் பல்வேறு தேசிய இனங்களினாலும் உருவாக்கப்பட்டவை. ஏறத்தாழ ஐயாயிரம் வருடகாலத்து நாகரிக வளர்ச்சி நாட்டின் பல பகுதிகளில் தோன்றி வளர்ந்து வந்துள்ளது. கடைசியாக அரசாட்சி செய்த சிங் வமிசத்து அழிபாடுகள் வரை ஐயாயிரம் வருட வளர்ச்சியை ஆயிரக்கணக்கான அகழ்வாய்வுகள் மூலம் நாம் அறியக் கூடியதாய் உள்ளது. விஞ்ஞான பூர்வமான வரலாற்று ஆய்வின் பயனாகவே மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிப் படிகளை நாம் ஒருவாறு கிரகித்துக் கொள்ளலாம். பழமையின் ஒளியிலும், விளக்கத்துடனும் நிகழ்காலம் எதிர் காலத்தை நோக்கி முன்னேறுதல் முடியும். எனவேதான் சீன அரசும், உயர்

கல்வி நிலையங்களும், ஆராய்ச்சி மன்றங்களும் வரலாற்று ஆய்வுக்கு உரிய- முக்கியமான இடத்தை அளித்து வந்திருக்கின்றன. "கடந்த காலம் நிகழ்காலத்துக்குச் சேவை செய்யவேண்டும்." என்பது தலைவர் மாஓசேதுங் கூறிய அறிவுரைகளில் ஒன்றாகும்.

மக்கள் சீனக் குடியரசு நிறுவப்பட்ட காலத்திலிருந்து பலதரப்பட்ட அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகளுக்குள்ளும், வரலாற்றாய்விற்கு இன்றியமையாமையாத அகழ்வாய்வுகளை சீன விஞ்ஞானிகள் மேற்கொண்டு வந்திருக்கின்றனர். இன்னொரு வகையில் பார்க்கப்போனால், அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கும், அகழ்வாய்வுகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ஏனெனில் வெவ்வேறு பகுதிகளிலே விவசாயத்தின் பொருட்டும், கட்டிட நிறுமாணத்திற்காகவும், வேறு தேவைகளுக்காகவும் நிலத்தை அகழ்கையிலே தற்செயலாகச் சில சான்றுகள் அகப்படுகின்றன. அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு முறையாக அகழ்வாராய்ச்சி செய்து பழம் பொருட் செல்வங்கள் பலவற்றைக் கண்டெடுக்கின்றனர். உதாரணமாக 1956-ம் வருடம் பெரிய மதில் ஒன்றைப் பழுதுபார்க்கையில் தற்செயலாக பட்டயம் ஒன்று தென்பட்டது. அதிலே மிங் வம்சத்துப் பேரரசன் ஒருவனுடைய கல்லறை பற்றிய விவரங்கள் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. அவ் விவரங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட ஆய்வின் விளைவாகவே பிரசித்தி பெற்ற மிங் கல்லறைகள் கண்டறியப்பட்டன. பீக்கிங் நகருக்கு அண்மையிலுள்ள இக் கல்லறைகள் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சியில் ஏழை விவசாயிகளும் அடிமைகளும் அனுபவித்த இன்னல்களையும் சொல்லொணாத துன்பங்களையும் துலக்கிக் காட்டுகின்றன. இப்பொழுது சிறு கண்காட்சி சாலையாகவும் அமைந்துள்ள ஒரு கல்லறைக்கு நான் விஜயஞ் செய்தபோது பல தகவல்களை அறிய முடிந்தது. உதாரணமாக

வரலாற்றை மாற்றியமைத்த சீனமக்கள்,
வர்க்கப் போராட்டத்தின் விளைவாக
வளர்ந்து வந்த வரலாற்றை விஞ்ஞான
ரீதியாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும்
என்பதற்காக, சரிநுட்பமாகவும் விதிமுறை
பிசகாமலும் அகழ்வாய்வுகள் அத்துறையில்
பயிற்சியும் பக்குவமும் பெற்றவர்களால்
மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

கல்லறை கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கல், மண், பளிங்கு, சுண்ணாம்பு, மரம், இரும்பு முதலிய பொருள்களின் விவரங்களும், கட்டிட வேலையிலே கட்டாயமாக ஈடுபடுத்தப்பட்ட ஏழை மக்களின் எண்ணிக்கை, அவலநிலை என்பன பற்றிய செய்திகளும், கல்லறை நிர்மாணிக்கப்பட்ட காலத்தில் இறந்தோர் தொகை, மொத்தச் செலவு முதலியன பற்றிய தகவல்களும் புள்ளிவிபரங்களாக வரை படங்களில் சித்திரிக்கப்பட்டுக் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வரலாற்றின் அடிப்படையான வர்க்கப் போராட்டம் நுணுக்கமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது. கல்லறை கட்டப்பட்ட காலப்பகுதியிலே வட சீனாவில் நிலவிய கொடிய பஞ்சத்தினால் நலிந்து மடிந்த மக்களின் நிலைமையைச் சித்தரிக்கும் நவீன ஓவியங்களும் அங்கு மாட்டப்பட்டிருந்தன. இவற்றைப் பார்க்கும் ஒருவர் காலங்காலமாக சீனாவிலே வெடித்து வந்த விவசாயிகள் போராட்டங்களைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்காமல் இருக்க இயலாது.

பொதுவில், கனிப்பொருள்களுக்காகச் சுரங்கங்கள் தோண்டும் பொழுதும், கால்வாய்கள் வெட்டும் பொழுதும், நீர்த்தேக்கங்கள் அமைக்கும் பொழுதும், உயரமான புதிய பலமாடிக் கட்டிடங்களுக்கு அத்திவாரம் போடுவதற்கு நிலத்தை வெட்டும் பொழுதும், அகழ்வாராய்ச்சிக்கு வாய்ப்பு உண்டாகிறது. உதாரணமாக, பீக்கிங் நகருக்குச் சமீபத்தில் நான் சென்று பார்த்த மிங் சக்கரவர்த்தியின் கல்லறைக்குப் போகும் வழியில் மிங் கல்லறை நீர்த்தேக்கம் இருக்கிறது. நீர்த்தேக்கம் அமைக்கப்படுமுன் அவ்விடத்தில் அகழ்வாய்வுப் பரிசோதனைகள் நடைபெற்றன. 1958-ம் ஆண்டு கோடை காலத்தில் அவ்விடத்திலே நீர்த்தேக்க நிர்மாண வேலைகள் நடந்தன. ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் மக்கள் சிரமதான அடிப்படையில் அங்கு பணி புரிந்தனர். சீனப் புரட்சியின் முப்பெரும் தலைவர்களும், மறைந்த பெருமதிப்புக்குரியவர்களான, மாவோ, சூ-டே, சூஎன்-லாய் ஆகியோர் ஏனைய தொண்டர்களுடன்

நிர் மாண வேலையிற் பங்குபற்றினர். சூஎன்-லாய் ஒருவார காலம் அங்கு தங்கி மண்சுமந்தும், கல் தூக்கியும், வண்டி இழுத்தும் தொழிலாளரோடு தொழிலாளராக உழைத்தார். தலைவர்கள் ஆர்வத்துடன் உழைப்பதாலும் அகழ்வாராய்ச்சித் தலங்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

பீக்கிங் நகரிலிருந்து பின்னர் வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த சியான், தயியுவான் முதலிய நகரங்களுக்குப் போன வேளையிலும் அகழ்வாராய்ச்சி நடைபெற்ற, நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த தலங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவற்றையெல்லாம் பார்த்த பின் ஒரு எண்ணம் என் மனதில் எழுந்தது; நான் அறிந்த மட்டில் இன்று உலகிலே வேறெந்த ஒரு நாட்டிலும் நடைபெறாத அளவில் அகழ்வாராய்ச்சி சீனாவில் வீறார்ந்த முறையில் நடைபெறுகிறது. புரட்சியின் பயனாக நிகழ்ந்த விடுதலைக்குப் பின் நாட்டில் ஏற்பட்ட கல்வி, கலாசார மறுமலர்ச்சியின் ஓர் அம்சமாக இது உருவாகி வந்து, கலாசாரப் புரட்சிக் காலத்தில் புதிய வேகம் பெற்று, இப்பொழுது ஆக்க பூர்வமான வழிகளில் கிளை விட்டு வளர்ந்து வருகிறது.

புராதன நாகரிகத்தின் சான்றுகளும் சின்னங்களும் பெருமளவிலே மண்ணுள் மண்டி-மறைந்து- புதையுண்டு கிடக்கின்றன. ஒவ்வொரு கண்டுபிடிப்பும் சீன மக்களினதும் நாட்டினதும் (குறிப்பாகப் பல்லின மக்களினதும்) மகத்தான வரலாற்றை மேலும் சீராகவும் தெளிவாகவும் விளங்கிக் கொள்வதற்குச் சான்றாய் அமைகிறது. நீண்ட வரலாற்றையும் பரந்த நிலப்பரப்பையும் கொண்ட சீனாவில் பல்லாயிரக்கணக்கான புதை பொருள் சின்னங்கள்- கட்டிடங்கள், கல்லறைகள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், அணிகலன்கள், ஆயுதங்கள், நூல்கள்- கண்டுபிடிக்கப்படுவதில் வியப்பு எதுவுமில்லை. அறிய வேண்டியிருப்பதை அறிந்து அதற்கு வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை சீன அரசும் ஆய்வாளர்களும் அளித்து வருவதே நமது கவனத்துக்கு உரியதாகும்.

வரலாற்றை மாற்றியமைத்த சீனமக்கள், வர்க்கப் போராட்டத்தின் விளைவாக வளர்ந்து வந்த வரலாற்றை விஞ்ஞான ரீதியாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக, சரிநுட்பமாகவும் விதிமுறை பிசகாமலும் அகழ்வாய்வுகள் அத்துறையில் பயிற்சியும் பக்குவமும் பெற்றவர்களால் மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. 'பீக்கிங் மனிதன்' எனப்படும் ஆதி மனிதன் சம்பந்தமான அகழ்வுகளிலிருந்து, சென்ற நூற்றாண்டுச் சிங் வமிசத்து வழிபாடுகள் தொடர்பான அகழ்வுகள் வரை, சகல

வேலைகளும் ஆழ்ந்த பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் அப்பழுக்கற்ற ஆய்வறிவு நேர்மையுடனும் பொறுப்பு பேற்று நடத்தப்பட்டு வருவதைப் பல வழிகளில் காணக்கூடியதாய் இருந்தது. மார்க்சீய விஞ்ஞான அடிப்படையில் இவை மேற்கொள்ளப்படுவதால் நெறிமுறை பிறழாமல் நேர்த்தியாக உள்ளன. பிற நாடுகளிலுள்ள வரலாற்றாசிரியர்கள் இத்துறையில் சீன அகழ்வாராய்ச்சியாளரின் கட்டுரைகளையும் கருத்து முடிபுகளையும் பெருமதிப்புடன் வரவேற்றுச் சர்ச்சை செய்வதை ஆங்கிலேய, அமெரிக்க, பிரெஞ்சு பல்கலைக்கழகங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். சீனாவில் அரும் பொருட் கூடங்கள் அற்புதமாக அமைந்திருப்பதற்கும் இத்தகைய அகழ்வு வேலைகளே அடிப்படைக் காரணமாகும். கடந்த கால்நூற்றாண்டுக் காலத்தில் சீனா முழுவதும் சுமார் முந்நூறு 'மியூஸியங்கள்' தொடங்கப் பெற்றுள்ளன. சியான் நகரில் மாகாண அரும்பொருட் காட்சிக் கூடத்துக்கு விஜயஞ் செய்த போது அதி உன்னதமான காட்சிகளைக் காணும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. சியானைத் தலைநகராகக் கொண்ட வென்னி மாகாணத்தில் மட்டும் கடந்த கால் நூற்றாண்டில் மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட முக்கியமான அகழ்வாராய்ச்சிகள் நடந்துள்ளன எனத் தெரிய வந்துள்ளது.

சியான் நகருக்குச் சிறிது தொலைவில் இருக்கும் புராதன கிராமமாகிய பன்போ என்னுமிடத்துக்குப் போயிருந்தேன். விவசாயத்திற்காக நிலங்களை விஸ்தரிக்கும் வேளையில்- 1952-இல் புதிய கற்கால சமூகம் ஒன்று அகழ்ந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சிறு விவசாயம் அச் சமூகத்தில் நிலவியது. ஏறத்தாழ ஏழாயிரம் வருடங்களுக்கு முற்பட்ட அக் கிராமம் சீனாவிலே இதுவரை கண்டுபிடிக்கப் பெற்ற மிகப் புராதனமான இரு கிராமங்களில் ஒன்றாகும். மற்றது செக்கியாங் மாகாணத்திலுள்ளது. ஒழுது கிராமம் என வழங்கப்படுவது. வென்னி மாகாணத்திலுள்ள பன்போ, மஞ்சள் நதிக்கரை நாகரிக வளர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்க, ஒழுது யாங்ஸீ நதி தீர்த்து நாகரிக வளர்ச்சிக்குச் சின்னமாக விளங்குகிறது. இதில் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்திய விஷயம் என்னவென்றால், பன்போ என்ற இடத்தில் அகழ்வாராய்ச்சி நடைபெற்ற நிலப்பரப்பு முழுவதும் கூரையால் வேய்ந்து அற்புதமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. மழை, வெயில், காற்று முதலியவற்றால் மேலும் அழிவுறா வண்ணம் அருமையாக பேணப்பட்டிருக்கிறது. அப் புராதன கிராமத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்தது போல, பண்டு எவ்வாறு இருந்திருக்குமோ அவ்வாறே இயல்பாகக் காட்சிதரும் வகையில் அமைத்துள்ளனர். இத்தகைய முயற்சியை வேறு சில இடங்களிலும்

சீன வரலாற்றாராய்ச்சியிலும் அகழ்வாய்வுகளிலும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சம் என்னவெனில், பல இனங்களினதும்- சிறுபான்மை மக்களினதும்- பங்களிப்புகள் உரிய முறையில் ஆராயப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதலாகும்.

கண்டேன். உதாரணமாக சீனாவை முதன்முதலில் ஐக்கியப்படுத்திய சக்கரவர்த்தியின் கல்லறைக்கு அண்மையிலும் பிரமாண்டமான கட்டிடம் ஒன்று நிர்மாணிக்கப்பட்டு வருவதைக் கண்டேன்.

சீன வரலாற்றாராய்ச்சியிலும் அகழ்வாய்வுகளிலும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சம் என்னவெனில், பல இனங்களினதும்- சிறுபான்மை மக்களினதும்- பங்களிப்புகள் உரிய முறையில் ஆராயப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதலாகும். ஹான் மக்களே பெரும்பான்மையினராக இருப்பினும், தொன்றுதொட்டு சீன நாகரிகத்தில் கலப்புகள் ஏற்பட்டுவந்துள்ளன. ஆய்வாளர்கள் எத்தகைய துவேஷ மனப்பான்மையுமின்றி சகல இன மக்களினதும் வரலாற்றைத் தருக்கரீதியாகவும் தரவுகளுடனும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். இது நமது கவனத்துக்குரியதாகும். எத்தனையோ நாடுகளில்- குறிப்பாக பல்லின மக்கள் வாழும் நாடுகளில்- அகழ்வாராய்ச்சி, இனக் குரோதங்களுக்கும், துவேஷங்களுக்கும், போட்டா போட்டிகளுக்கும் பலியாகிவிடுகிறது. புதைபொருள் உண்மையைத் துலக்குவதற்குப் பதிலாக உண்மை குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டு விடுகிறது. சோஷலிச சீனாவின் அகழ்வாராய்ச்சி வளர்ச்சியும், முன்னேற்றமும் அடிப்படையில் விஞ்ஞான சோஷலிசத்தின் வெற்றி விளைவாகும்.

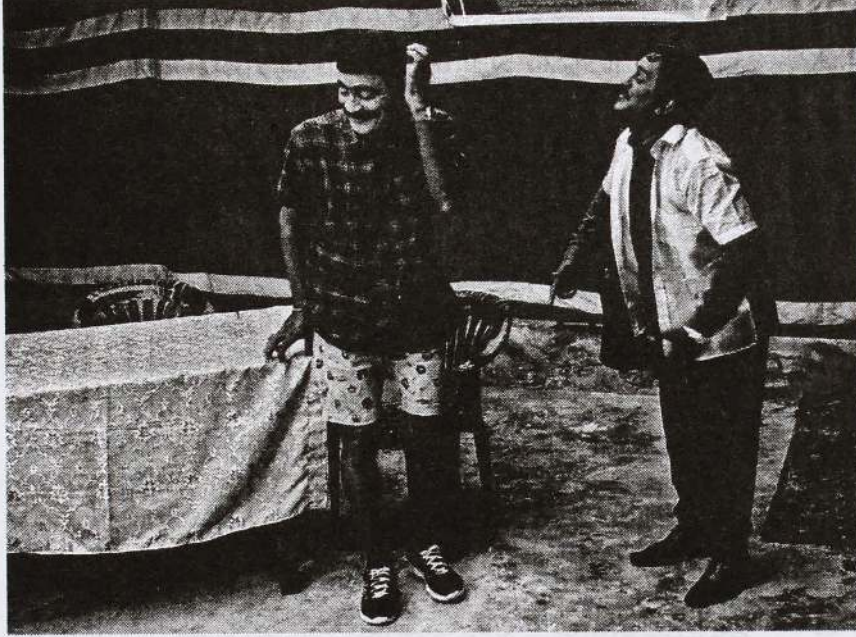
கடந்த சில காலமாக, சீனாவிலே சிறுபான்மை இனத்தவர்களின் சுயாட்சிப் பிரதேசங்களில் அகழ்வாராய்ச்சிகள் வேகமாக நடைபெறத் தொடங்கியுள்ளன. சோஷலிஸத்தின் வளர்ச்சி அதிகரிக்க அதிகரிக்க, தேசிய இனப்பிரச்சினையும் அதிகம் அதிகமாகத் தீர்வு காணப்பெறுகிறது. அந்த வகையில் ஹனான் தீவிலிருந்து திபெத் பிரதேசம் வரை அண்மையில் பல அகழ்வாராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் சீன மக்கள் வரலாறும், அதனுடாக இறுதியில் மனுக்குல வரலாறும் மேலும் விளக்கம் பெறும் என எதிர்பார்க்கலாம். இத்துறையில் சீனாவிலிருந்து புதிய நூல்கள் வெளிவருவதும் கவனிக்கத்தக்கதே.

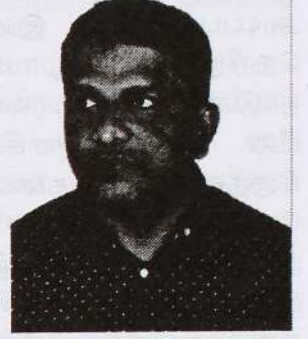
ஈழத் தமிழ் நாடகத்தை உயிர்ப்புடன் வேண்ப் பாடுபடும் சண் நாடகக் குழு ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு

ச. தனுஜன்

நாடகம் என்றால் தென்னிந்திய தொலைக்காட்சித் தொடர்களையே எண்ணுகின்ற துர்ப்பாக்கியமான கால மொன்றில், அரங்கை அடிமட்ட மக்களிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும் அர்ப்பணிப்பு மிக்க அரும் பணியொன்றினை, மிகவும் அமைதியாக முன்னெடுத்துச் செல்லும் ஆளுமை மிக்க கலைஞர் குழுவொன்றாக சண் நாடகக் குழு விளங்குகின்றது.

கடந்த காலங்களில் வட இலங்கையில் அரசாங்க நிறுவனங்கள் அல்லது அந்நிய நாடுகளின் நிதி அனுசரணையில் செயற் திட்டங்களை முன்னெடுக்கும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் வெறுமனவே தமது விழிப் புணர்வுப் பிரச்சாரத்துக்கான கலை வடிவமாக ஈழத் தமிழ் நாடகக் கலையை ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் வைத்திருந்த நிலையில், அவ் வாறான பொக்கில் இருந்து சற்று விலகி, நாடக அரங்கக் கல்லூரி, செயல் திறன் அரங்க இயக்கம், செம்முகம் ஆற்றுகைக் குழு, திருமறைக் கலாமன்றம் போன்ற அமைப்புகள் அவ்வப்போது சில காத்திரமான அரங்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றமையை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அத்துடன் சில கிராமங்களிலும் மிக

வும் அருமையாக நாடகங்களும், கூத்துகளும் அரங்கேறி வந்தன.

ஆனால், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் கொரோனாப் பெருந்தொற்றுப் பரவல் ஒன்று கூடல்கள், கலை நிகழ்வுகளை நடத்துவதற்குப் பெரும் தடையாய்ப் போன நிலையில், ஈழத் தமிழ் நாடகத் துறை சற்றே ஸ்தம்பித்து நின்ற வேளையில், இவ் இனிய வரவு இடம்பெற்றது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் துறையில் பட்டம் பெற்று, ஆசிரியப் பணியில் சிறந்து விளங்கும் நாடக எழுத்தாளரும், நெறியாளருமான புகணேசராஜா அவர்களும், இணுவில் இளம் தொண்டர் சபையினூடாகப் பல ஆண்டுகளாக இசைநாடகப் புலத்தில் தமக்கெனத் தனி முத்திரை பதித்து இயங்கிவரும் கலை ஆளுமைகளான, மதுவரித் திணைக்கள அத்தியட்சகர் நா. கிருபாகரன் அவர்களும், ஆசிரியர்களான ந. தவசோதிநாதன், ந. நவநீசன் ஆகியோருடன், இளம் ஆசிரியர்களான ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார், அ. அனோஜா, தே. இமாஜினி, பா. பகிர்பரன், ச. நில்றுக்கன், த. நிதர்சன், ச.ஹசன் போன்றோரும், இளம் நாடகச் செயற்பாட்டாளர்களான வி. வினுஜா, ச. அனுஜன், கு. சாரங்கசர்மா, மா. மதுரா, கீர்த்திகா, நிரோஜா, தமிழாயினி,

இன்வன்ரா ஆகியோரும் இணைந்து, தமது நாடகக் குழுவும், ஈழத் தமிழ் நவீன நாடகத்தின் பிதாமகருமான குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களுடைய பெயரின் முன் பகுதியைத் தமது குழுவின்கான பெயராகக் கொண்டு உருவாக்கியதே இச் சண் நாடகக் குழுவாகும்.

பொதுமுடக்க காலத்தில் இவர்கள் Sun Drama Group என்ற தமது YouTube சமூக வலைத் தளத்தில் அனேக நாடகங்களை மேடையில் ஆற்றுகைசெய்து, பதிவேற்றிப் பகிர்ந்து வந்தனர். இச் செயற்பாடு அப்போதைய நெருக்கடிகளில் இருந்து அரங்கச் செயற்பாட்டாளர்களையும் மக்களையும் சிறிது ஆசுவாசப்படுத்தியது என்றால் மிகையில்லை. பெருந் தொற்றுக் காலப் பொது முடக்கத்திற்குப் பிந்தையதான இன்றைய நாட்களில் இவர்கள் வட இலங்கையின் கிராமங்கள் தோறும் மிகவும் எளிமையான முறையில் தமது நாடகங்களை அரங்கேற்றி வருகின்றனர்.

அந்தவகையில் அரச நாடக விழாக்களில் பல விருதுகளையும் வென்ற "தலையெழுத்து" நாடகமானது பதினைந்துக்கும் மேற்பட்ட மேடைகளைக் கண்டதுடன், "வீட்டுக்காரன்", "பச்சை மரமும் படும்", "தலையணை மந்திரம்", "அங்கிடுத்தி" போன்றனவும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வெவ்வேறு இடங்களில் இவர்களால் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவற்றுடன் மண்ணாங்கட்டி, பாலூட்டி வளத்த கிளி, வெங்காயம், என்னை விரும்பும் ஓர் உயிரே, தடுப்பூசி, பயணிகள் கவனத்திற்கு, கன்னித் தீவு மாப்பிள்ளை, சாமத்துப் பேய், மாயப்பொதி, சுவர்க்கத்திற்குப் போவோர், கரடிக் கூட்டம், காவடி, எல்லாமே என் சொந்தம், ஊஞ்சல், மனைவி அமைவ தெல்லாம், மந்திர முடிச்சு, ஒரு ஏணையின் கதை, கணவன் அமைவதெல்லாம், தீக்கோழி,

அடியேன் உன் அடைக்கலமே, அமுத பிள்ளை பால் குடிக்கும், வெங்கணாந்தி, பச்சோந்தி, நாய் தின்னாக் காசு, நஞ்சுண்ட கண்டன், எழுத்தாளர் நந்தியின் சிறுகதைகளைத் தழுவித் தயாரிக்கப்பட்ட காதலுக்கு மருந்து, அதிகாரி, பெரியவர், கல்லோ கடவுளோ போன்றனவும், கவிஞர் இ. முருகையனின் இரு துயரங்கள் உள்ளிட்ட 35 வரையான நாடகங்கள் இவர்களால் இவ் இரண்டு வருட காலப்பகுதிக்குள் பல்வேறு இடங்களிலும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டுள்ளமை ஆச்சரியம் தரும் உண்மையாகும்.

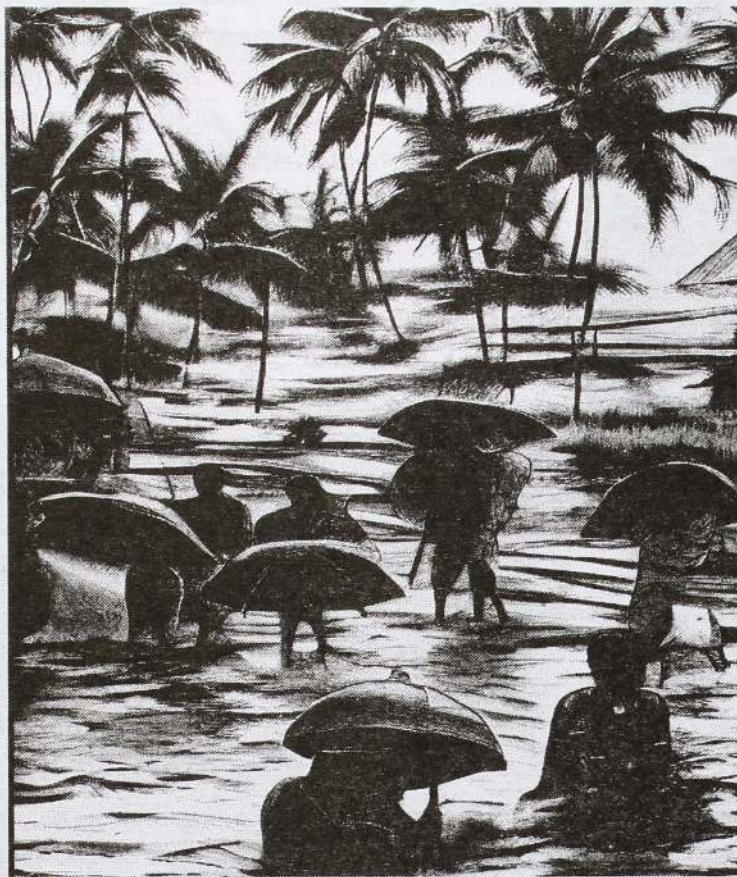
இந் நாடகங்கங்களில் சில தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினால் அதன் ஐம்பதாவது ஆண்டை முன்னெடுக்கும் முகமாக, நூறு மலர்கள் மலரட்டும் என்ற தொனிப்பொருளில் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் மாதாந்தம் தொடர்ச்சியாக நடத்தப்பட்டு வரும் புத்தக அரங்க விழாக்களிலும், காலையடி மறுமலர்ச்சி மன்றம், வடலியடைப்பு கலைவாணி கலை மன்றம் போன்ற கிராம அமைப்புகளின் நிகழ்வுகளிலும் அரங்கேறி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இத் தன்னலம் கருதாத உழைப்பின் காரணமாக, மக்கள் மத்தியில் மேடை நாடகங்களைக் காணும் ஆர்வம் அதிகரித்து வருகின்றமையும், மாணவர்கள் மத்தியில் இவ்வாறான நாடகங்களில் ஈர்ப்பு ஏற்பட்டு வருவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இன்றைய சமூக நெருக்கடிகளுக்கான சிறந்ததொரு தீர்வாக, சாமூக மாற்றத்திற்கான சாதனமாக மீண்டும் ஈழத்தில் அரங்கப் பண்பாடு முகிழ்த்து எழுகின்றமையும், அது ஒரு முக்கிய பேசுபொருளாக மாறி வருகின்றமையும் வரவேற்புக்குரியதொன்றாகும்.

ஸ்ரீ

ஆவணி வெள்ளம்

சிவ.இராஜேந்திரன்

ஆடி மாதம் என்றாலே அடை மழை தான் என்று சொன்னதெல்லாம்... ஒரு காலம்... இப்போது என்கே மாரியே மாறிப் போச்சி.

“காலம் கெட்டுப் போச்சிங்க... முந்தி யெல்லாம் ஆனி தொடங்கிச்சினா மழ லேசா ஆரம்பிக்கும்... அந்தி நேரத்துல மழ.. ஆனி முடியிற போது... காத்தும் தொவங்கிடும்... ஆடி மாசம்... தொடங்கிற மழ லேசல விடாது... ஆவணி பொரட்டாசி... அப்பிய முடியிற மட்டும்மழதான்... கார்த்திகபொறந்திருச்சினா... அப்பறம் பனி காலம் தான்... கலையில வெயிலு அந்திக்கு பனி..., இப்ப அப்புடிங்களா... வெள்ளக்காரன் ஊருலேயே நெருப்பு புடிச்சி எரியிது... ஆறு எல்லாம வத்தி போச்சி... இங்க மூனு மாச மழ ஒரு கெழமையில அடிச்சிட்டுப் போகுத... வெள்ளம்.. மண் சரிவுன்னு பார்க்கிறீக தானே.. நம்ம ஆளுக ஒன்னு மண்ணுக்குள்ள போறாங்க, இல்லாட்டி தண்ணிக்குள்ள போறாங்க... மிச்சமா உள்ள வுங்க பஞ்சத்துல சாவுறாங்க...” மக்கள் பேசிக் கொள்ளும் செய்தி ‘அறிவாளிக’ மண்டையில ஏறனுமே.

மக்களின் கணக்கு சரியாகத் தான் இருந்தது. இந்த வருசமும் ஆடி மாசத்தில் மழை பெருசாக பெய்யவில்லை.

மக்கள் “அப்பா’ ஒரு மாதிரியா ஆடி கழிஞ்சிருச்சி இப்புடியே இன்னும் ரெண்டு மாசம் ஓடிருச்சினா நல்லா இருக்கும்” என பேசிக் கொண்டார்கள். ஆனால் நடந்த தெல்லாம் வேறு.

‘போன கெழம்’ முழுவதும் மழை தான். லேசான வெள்ளம்... என்றுமில்லாதவாறு குளிர். லயத்துத் தகரங்களை பிய்த்து எறியும் காற்று எல்லாமே சேர்ந்துக் கொண்டு, கோல்பேஸ் போராட்டக்காரர்களை அடித்து வீழ்த்திய சாராய வெறியர்கள் போல அழிவுகளை செய்துக் கொண்டு இருந்தது. கஸ்டப்பட்டு நட்டு வளர்த்த மரக்கறி எல் லாம் வெள்ளம் தேங்கி அழுகிப் போயின. ஆடு மாடுகளுக்கெல்லாம் வருத்தம். ‘இழுவ நோய்’ உள்ளவர்களின் உயிர்கள் ஊசலா டிக் கொண்டு இருந்தன. எல்லோருக்குமே இருமல், சளி, நடுக்கம், குளிர் காய்ச்சல்.

லாம்பெண்ணெய் போலிங்... அரிசி

போலிங்... பெற்றோல் போலிங்... கேஸ் போலிங் என வாட்டி எடுக்கும் திருடர்களின் ஆட்சி போதாதென்று, இந்த மழையும் மக்களைத் துன்ப இருளுக்குள் தள்ளிக் கொண்டு இருந்தது.

வானம் கூட ஆள்பவர் மனது போல இருண்டு தான் கிடந்தது. காலை நேரமா...? மசண்டை (இருளும்) நேரமா? என்பதே தெரியாத அளவுக்கு கருமுகிழ் மறைத்து நின்றது.

“சூரியன் உசிரா இருக்குதான்னு தெரியலயே... வெளிச்சத்தையே காணோமே..”

“அடிக்கிற மழைக்கு நனைஞ்சி போச்சி போல..” சிறுவர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள்.

நாட்டில் சாப்பாட்டு சாமான்களின் விலையானது நிமிடத்துக்கு நிமிடம் எறுவது போல மழையின் தீவிரமும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது.

நாட்டைக் ‘கவ்வி’ வைத்துக் கொண்டு ஆளுவோருக்கே மலையகத் தொழிலாளர்களின் துன்பங்கள் துயரங்கள் விளங்காமல் இருக்கும் போது, உயிரற்ற மின்னலுக்கும் இடிக்கும் அவை தெரியவா போகின்றது?

“இந்த நாட்டில் யாரு பெரிய சாமிங்கிற போட்டியில், வானத்துக்கு மேல உள்ள சாமிக்கெல்லாம் பெரிய சண்ட போல இருக்குதுப்பா... எல்லாத்தையும் அடிச்சி ஒடைக்குறாங்க... ஓயவே மாட்டேங்கிது...” சில பெரியவர்கள் பகிடியாக சொல்வதிலும் நியாயம் இருக்கிறது தானே.

காதுகளைப் பிளக்கும் இடி, கண்களைக் குருடாக்கும் மின்னல், அனைத்தயும் வேரோடு பிடுங்கும் காற்று, வானத்தைப் பொத்துக் கொண்டு பெய்யும் மழை .... கூட்டு சேர்ந்தால் அழிவு தானே?

நுவரெலியா, கண்டி, மாத்தளை, இரத்தின புரி மாவட்டங்கள் கதி கலங்கி நின்றன.

“இந்த மழ பெரிய அழிவு பண்ணிப்புட்டு தான் நிற்கும் போல...”

“நாசமா போன மழ ஒவ்வொரு வருசமும் எட்டு பத்து பேர பலி எடுத்துப்புட்டு தானே போகுது”

“பத்தனையில் டெவன் தோட்டம்,

நோட்டனூல அம்பது ஏக்கர், கொஸ்லாந்தவுல மீரியபெத்த...”

“வேலைக்கு போனவுக... பள்ளிக்கூட புள்ளக எல்லாம் தண்ணியோட போனத மறக்க முடியுமா?..”

கரு முகிழ் ‘முடாக்கு’ போட்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போது, ஏதோ அழிவு நடக்கப் போகிறது என்பது மட்டும் தெளிவாக விளங்கியது.

பசி பட்டினி ஒரு பக்கம், பச்சை விறகு மறுபக்கம், ஒழுமும் தகரங்கள் மேல் பக்கம், குசினி பக்கம் புகுந்து வாசல் பக்கமாக ஓடும் வெள்ள தண்ணி கீழ் பக்கம் என்ன செய்வது?

இந்த பிரச்சினை எல்லாம் பெரிய ‘தொரைக்கோ’, சின்ன ‘தெரைக்கோ’, டிவிசன் ‘தொரைக்கோ’ தெரிய வாய்ப் பில்லை. இந்த இரு நூறு வருசத்தில ஒரு தொரைக்கோ தெரசாணிக்கோ ஒரு சிறு பாதிப்பும் வந்ததே இல்லை.

“வங்களா, தொரை, தொரசாணி, அவுக சொந்தக்காரனுங்க... அவனுங்க வளர்க்கும் ஆடு மாடுக இதுக்கெல்லாம் இந்த அடி மழைக்கும் காத்துக்கும் சரியான பயம் என மக்கள் சொல்லுவதிலும் உண்மை இருப்பது போல தான் தெரிகிறது. தொழிலாளிகளைக் கண்டதும் ‘தொரத்தி தொரத்தி’ அடிக்கும் மழை காத்து பணக்காரரைக் கண்டதும் ஒதுங்குவது இயல்பு தானே.

குயின்ஸ்பெரி, கட்டபூலா, கடியஞ்சேனை பகுதியை அழித்தே தீர வேண்டும் என்று, இனவாதிகள் குறி வைப்பது போல மழையும் ‘சகட்டு மேனிக்கு’ அடிக்கத் தொடங்கியது.

எங்கும் இருள் சூழ்ந்த இரவில் ‘கரண்ட்’ கட்டாகி விட்து. அடுப்புகளின் சிறு வெளிச்சம் மட்டுமே தெரிந்தது.

“இன்னையோட ஒலகம் அழிஞ்சிரும் போல இருக்கு..”

பேய் மழை தொடர்ந்தது. மழை காற்று அதிகமானால் கூரையில் அப்பிக்கிடக்கும் ஓட்டடைகள் சிறு துகள்களாக வீழ்வதுண்டு. ஆனால் இன்று குசினி உள்வீடு எல்லா வற்றிலும் அவை கொட்டிக் கொண்டே இருந்தன. சாப்பாடு செய்வது எங்கே.?

“ஆலங்கட்டி மழ லயத்து தகரத்தையெல் லாம் ‘பொத்துத்’ தள்ளுது... மிச்சமிருக்கிற தகரங்கள காத்து புடுங்கி வீசிரும் போல இருக்கு” எல்லோருமே பேசிக் கொண்டார்கள்.

இரவு முழுவதும் தூக்கம் இல்லை. குழந்தைகள் வீரிட்டுக் கத்திக் கொண்டே இருந்தார்கள்.

காலையில் மழை சற்று ஓய்ந்திருந்தது.

வேலைக்குப் போகாமல் இருக்க முடியுமா?

“நாசமா போன கம்பனிக்காரன் தோட் டத்துல கெழமைக்கு மூனு நாளு தான் வேல. மழன்னு சொல்லி வேலைக்குப் போகாம இருந்தா... பட்டினியா கெடந்து சாக வேண்டியதுதான். மழயாவது வெயிலாவது... ஒழைச்சு தான் ஆகணும்...”

கட்டபூலாவுக்கு அப்பால் இருக்கும் அக்கரமலைத் தோட்ட மக்களுக்கு கம்பனி செய்த பெருநாசம் சொல்லில் அடங்காது. தோட்டத்தை பராமரிக்காமல் விட்டதன் விளைவு. தேயிலைச் செடிகளை எல்லாம் புற்களும் புதர்களும் மூடி விட்டன. அவை புலிகள், பன்றிகள், பாம்புகள் வாழும் இடங்களாக மாறி விட்டன. பணிய கணக்கு பிரிவு இனவாத குடியேற்றத்துக்குள் போய் விட்டது. தமது மூதாதையோர் இரத்தம் சிந்தி உருவாக்கிய பணிய கணக்குத் தோட் டத்தில் இன்று ஒருவரும் இல்லை. தனியார் தோட்டங்களை ஆக்கிரமித்து விட்டனர். ‘ஆத்துக்கு’ அந்த பக்கம் இருந்த அவர்களின் தோட்டங்களில் வேலை செய்ய மேல் கணக்கு. நடுக்கணக்குத் தொழிலாளர்கள் தான் போக வேண்டும்.

“ரெண்டு நேர தேத்தண்ணி ஆயிரம் ரூவா சம்பளம். ஆனா காலையில் ஏழு மணிக் கெல்லாம் மலையில் நிற்க வேணும். அந்தி அஞ்சி மணிக்கு வேல முடியும். அன்னன்னைக்கு சம்பளம் வாங்கிக்கலாம் இல்லாட்டி ஒரு கெழம முடிஞ்சி வாங்கிக்கலாம்...”

இந்த வேலைகளை கம்பனிக்கார திருட்டுக் கூட்டம் ஏன் செய்ய முடியாது?

“பாலத்துல உள்ள ‘போக்கு’ எல்லாம் தண்ணியில நெறைஞ்சி மூடறிச்சி... இப்ப மொழங்காலுக்கு மேல தண்ணி போவுது... யாரும் பாலத்த தாண்டி போவாதீங்க...”

ரொம்ப மோசமா இருக்கு.. பொம்பள ஆளுக அந்தப் பக்கமே போவாதீங்க... சொல்லிப் புட்டேன்” தோட்டத்துரையின் மரக்கறித் தோட்டக் காவல்காரன் ராஜமணி சத்தமாக சொல்லிக் கொண்டு போவது நன்றாகக் கேட்டது.

“பாலத்துல உள்ள மூனு போக்கையும்; மூடுற அளவுக்குத் தண்ணியா? புதுமையா இருக்கு... ராஜமணியைத் தெரியும் தானே பொய் சொன்னலும் சொல்லுவாம்பா...”

வெள்ளத்தைப் பார்த்து வர ஆம்பளைகள் புறப்பட்டு விட்டனர்.

“தண்ணி கூட தான் போவுது... கயிறு கட்டுனா புடிச்சிக்கிட்டு போவலாம்... ஆனால் ரொம்ப கவனமா கடக்கணும்...”

“வெள்ளம்... கொஞ்சம் அடங்குற மாதிரி தான் தெரியிது... பொம்பள ஆளுக சின்ன புள்ளக.. தனியா போவாதீங்க...”

போய் வந்தவர்கள் தகவல் சொன்னார்கள்.

“சிவா அண்ணன் கிட்ட பெரிய கயிறு இருக்கு அத எடுத்துக்கிட்டு வாங்க... மாணிக்கம் நீ தான் சரி பாலத்துக்கு அந்தப் பக்கம் நீ கயிறு கட்டு நாங்க இந்தப் பக்கம் பார்த்துக்கிறோ...” ஒலிபோல் கெப்டன் பன்னீர் சத்தமிட்டான்.

மழை குறைவது போல பாசாங்கு செய்தது. ஆனாலும் கரு முகிழ் கூடுவதும், மின்னலும், இடியும் குறைந்த பாடில்லை. கம்பனிக்காரன் மிச்சமாக வைத்திருந்த மரங்களை காற்று இரண்டாக முறித்து வீசியது.

“கயிறு கட்டியாச்சி தனியா யாரும் போக வேணாம்... போறதுன்னா சேர்ந்து போங்க... சின்ன பொடியனுங்க வெலயாட்டுத்னமா... போவாதீங்க... அப்பறம்... ஐயோ கொய் யோன்னு கத்தாதீங்க சொல்லிப்புட்டோம்”

மாணிக்கமும் கமலும் தொப்பையாக நனைந்திருந்தார்கள். மேட்டு லயத்து தம்பி மார்களும் வெள்ள நீரில் ஊறிப் போய் இருந்தார்கள். கூட்டு உழைப்பில் கயிறு கட்டும் விடயம் வெல்லப்பட்டிருந்தது.

பெண்களும் ஆண்களுமாக பத்து தொழிலாளர்கள் வேலைக்குப் புறப்பட்டு விட்டார்கள். ஏனையவர்கள் ஏதோ யோசனையில் வீட்டில் இருந்து விட்டார்கள்.

“இன்னைக்கி வீட்டுல இருக்க வேண்டியது தானே... மழ தான் வானத்த பொத்துக்கிட்டு ஊத்துதே... ஒரு நாளு இருந்தா என்னா” ராசம்மா மாமி சத்தமாக சொல்வது கேட்கிறது. அவரும் ‘கொலனி தோட்டத்துக்கு’ வேலைக்குப் போகிறவர் தான். தள்ளாடும் வயதிலும் கடுமையாக உழைப்பவர். சிறு தோட்ட முதலாளிகளுக்கு அவரை நன்றாக பிடிக்கும். ‘கொழுந்து ஆச்சி’ என பெயரும் வைத்துள்ளார்கள்.

“வேலைக்கு போகாட்டி சம்பளம் குடுக்கிறது யாரு... அரிசி மாவு வெலயெல்லாம்.. ஆன வெல குதூர வெலயா இருக்குது... ஓங்களுக்கு என்னா ரெண்டு பேரு... ஓப் பேத்திருவீக...” சந்திரலேகா அக்கா செல்வ தில் நியாயம் இருக்கத் தான் செய்கிறது. ஆனால் ‘உசிர’ பணயம் வச்சி தான் வேலைக்குப் போக வேண்டும்.

அக்கரமலை ஒரு காலத்தில் நூரளை பீட்டு தோட்டத்தோடு போட்டிப் போட்ட தோட்டம் தான். காலை வெயிலில் மின்னுகின்ற பச்சைத் தங்கமாகத் தெரியும் தேயிலைக் கொழுந்து மூன்று டிவிசனிலும் மலையெனக் குவியும். ஆயிரத்து இருநூறு பேர் வேலை செய்த இடம். பல தொழிலாளர் போராட்டங்களைத் தலைமையேற்று வென்ற தோட்டம். இன்று கம்பனி கொள்ளைக் காரர்களினால் நாசமாகிக் கிடக்கிறது. முழு மலையகத்தினதும் நிலை அது தானே.

ஏழு மணியாகி விட்டது. தாமதமாகி விட்டால் தோட்ட சொந்தக்காரன் சம்பளத்தைக் குறைத்து விடுவான்

தொழிலாளர்கள் புறப்பட்டு விட்டார்கள்.

“ஒரு கையில் கயித்த புடிங்க அடுத்தக் கைய மத்தவுங்க கையோட இறுக்கிப் புடிச்சிக்கங்க. ஒரே மாதிரி நடக்கணும்... அங்க இங்க ‘பெராக்கு’ பார்த்துக்கிட்டு கால் வைக்க கூடாது... வழமையா போறவுங்க தானே... பயப்படாம் நடங்க... ராமு முன்னுக்கு போ... பொம்பள ஆளுக எல்லாம் நடுவுல வாங்க... நான் கடைசியா வாரேன்.” ராஜகுமார் சத்தமாக சொல்வது அனைவருக்கும் நன்றாகக் கேட்டது. வெள்ள நீரை குறுக்காகக் கடந்து சென்றார்கள்.

“தண்ணி கீழ் பக்கமா... தள்ளுது பார்த்து... இறுக்கமா புடிச்சிக்கங்க... வெலயாட்டு இல்ல...” விக்னேஸ் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தான்.

பாலத்தைக் கடந்து விட்டார்கள். இடுப்புக்குக் கீழே தொப்பையாக நனைந்து விட்டது. நடப்பதை பார்க்க வந்தவர்களும் நிம்மதி பெரு மூச்சுடன் கலைந்து சென்றனர்.

“நாங்க போயிட்டு வாரோம்... எல்லாரும் வீட்டுக்குப் போங்க...” வந்தவர்களைப் பார்த்து சத்தமாக சொன்னார்கள்.

கிடு கிடு வென பாயும் வெள்ளத்தின் சத்தம் அவர்களின் குரலை கேட்காமலே ஆக்கி விட்டது.

சின்ன பிள்ளைகள் தாய் தந்தையார் மறையும் வரை கையசைத்துக் கொண்டே இருந்தார்கள்.

வீட்டுக்குப் போகும் படி கை சாடை காட்டிக் கொண்டே அவர்களும் ஈரம் சொட்ட சொட்ட நடக்கத் தொடங்கினர்.

காலை ஒன்பது மணி.

ஓய்வெடுத்த மழை வெறி கொண்டு எழுந்தது. இந்த பகுதி மக்கள் வரலாற்றில் இப்படி ஒரு மழையைப் பார்த்திருக்கவே மாட்டார்கள். மழை பெய்யவில்லை, மழை ‘ஊத்தியது’

குளிர் காற்று ‘ஈரக்கொலையையே’ நடுங்கச் செய்தது. போட்டி போடும் அட்டைகள் கடிப்பதைக் கூட உணர முடியவில்லை. கொழுந்து எடுத்தாக வேண்டும்.

“அம்மா மழ கூடரிச்சி... என்னா செய்ய போறமோ தெரியல...” அகிலா நடுக்கத்துடன் சொன்னார். வந்தவர்களில் அவள் தான் வயசு குறைந்தவர்.

“ஒன்னும் யோசிக்காத அகிலா... பதனஞ்சி கிலோ எடுத்துட்டமுனா... மாத்தயாகிட்ட சொல்லிப்புட்டு வெள்ளனாவே போயிறலாம்...” ராசாத்தி அக்கா ஆறுதல் சொன்னார். தொழிலாளிக்குத் தொழிலாளிதான் துணை. ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

காற்றும் மழையும் சீறி அடிக்கத் தொடங்கியது. கொஞ்சமும் விட்டபாடு இல்லை.

சரியாக இரண்டு மணிக்கு மாத்தியா என்று அழைக்கப்படும் கெமுனு வந்தான். அவன் தோட்ட முதலாளியின் மச்சான். அவனுக்கும் பெரிய தேயிலைத் தோட்டம் சொந்தமாக இருக்கிறது. அதுவும் மலையத் தொழிலாளர் உருவாக்கிய தோட்டம் தான். கடியஞ்சேன பகுதி தொழிலாளர்கள் பலர் அவனது தோட்டத்தில் தான் வேலை செய்கிறார்கள்.

“கிலோ பஹலவாக் கெடுவானங்... யண்ட புளுவாங்” (பதினைந்து கிலோ கொழுந்து எடுத்து விட்டால் நீங்கள் போகலாம்)

அதற்கு அதிகமாகவே கொழுந்து கூடையில் இருப்பது தொழிலாளர்களுக்குத் தெரியும். இன்று நேற்றா அவர்கள் பாரம் சுமக்கிறார்கள்?

மூன்று மணிக்கு கொழுந்து ‘நெறுக்க’ப் பட்டது.

மழை தண்ணிக்கு ஆறு கிலோ கழித்த பின்னர் நிறுவை கணக்கிடப்பட்டது. பதினெட்டு முதல் இருபது கிலோ ஒவ்வொருவரும் கொழுந்தெடுத்திருந்தார்கள்.

“அத தே என்ட பரக்குவெனவா... கேஸ் இவராய்... மத ஓன நங் பொட்டக் இண்டவெனவா” (இன்றைக்கு தேத்தண்ணி கொண்டு வர சற்று நேரமாகும். கேஸ் இல்லை... தேத்தண்ணி வேண்டுமென்றால் கொஞ்ச நேரம் இருக்க வேண்டும்)

“கமாக் நே அபி யன்னங் மாத்தியா..” (பரவாயில்லை நாங்கள் போகிறோம் மாத்தியா) ரேவதி சொன்னார்.

மழை குறையவே இல்லை.

அந்தி மழை அழுதாலும் விடாது.

‘மழை ரெட்டை’ இறுக மூடியவாறு நடக்கத் தொடங்கினர். சரியாக நான்கு மணி. ‘மூனு போக்கு’ பாலத்துக்கு வந்து விட்டார்கள்.

இவர்களது வருகையை எதிர் பார்த்து குடும்பத்தவர்களும் ஏற்கனவே மறு புறம் வந்து நின்றனர்.

பேய்க் காற்று குடைகளை எல்லாம் மறு பக்கம் திருப்பி வைத்து விட்டது. கடியலேன ஆறு மகாவலி போல பெருக்கெடுத்துப் பாய்ந்தது. ஓ வென்ற இரைச்சல். மழையும் காற்றும் போட்டிக்கு எழுந்தது போல சிறியது. இடையிடையே இடியும் மின்னலும் பய

முறுத்தியது. ஒருவர் பேசுவது மற்றையவர் களுக்கு கேட்கவே இல்லை.

பாலத்துக்குக் குறுக்காகக் கட்டிய கயிறு வெளியே தெரியவில்லை. வெள்ளம் அதற்கு மேலெழுந்து பாய்ந்தது.

விக்னேசும் ராஜகுமாரும் பாலத்தைக் கடப் பதற்கு கயிற்றைப் பிடித்துப் பார்த்தார்கள்.

“தண்ணி தள்ளுதுப்பா... அங்கிட்டு போறதுன்னா... கொஞ்சம் கஸ்டம் தான்...” ராஜகுமார் மிகவும் சத்தமாக சொன்னான்.

“ஏம்புட்டு கைய புடிச்சிக்க... கால நல்லா இருக்கி ஊனிக்க... கயிற சோத்துக் கையில புடி.... பயப்புடாத.. பயந்தா அவளவு தான்... நம்பிக்க வேணும் இதுக்கெல்லாம் பயப்புட முடியுமா... கயிறு இல்லாமலே பில்லுக்கட்ட தூக்கிக்கிட்டு போயிருக்கேன்... சும்மா போறதுக்கு என்னா”

“ ஒங்களுக்கு காது கேட்குதா....தண்ணி கூட வருது... பேசாம அந்த பக்கமே இருங்கப்பா... கொஞ்சம் கொறைஞ்சவுன வரலாம்...” மறு பக்கத்திலிருந்து கத்தினார்கள்.

அவர்களுக்கு ஒன்றும் கேட்கவில்லை. வெள்ளத்தின் கிடு கிடு வென்ற சத்தம் தான் அந்த பகுதியையே ஆக்கிமித்திருந்து.

வெள்ளத்தை எதிர்த்துப் போராடி அந்த பக்கத்துக்குப் போய் விட்டார்கள்.

“தண்ணி இடுப்புக்கு மேல பாயிது... மச்சான்”

கயித்த நல்லா உறுதியா புடிச்சிக்கிட்டு வரலாம்... ஆனால் பயப்படக் கூடாது...” கடந்து வந்தவர்கள் தொப்பையாக நனைந்திருந்தார்கள்.

“டக்குனு உடுப்ப மாத்திக்கிட்டு வாரோம்...” வேகமாக போனார்கள்.

நேரம் ஐந்தே கால் தான் ஆனால் மழை இருட்டு காரணமாக ஏழு மணி போல இருந்தது.

“இருட்டு ஆகிட்டா வராதீங்க... அந்த பக்கமே இருங்க...”

“நான் சாப்பாடு கொண்டு வாரேன்... அந்த பக்கமே இருங்கம்மா...” பிள்ளைகள் மாறி மாறி கண்ணீருடன் சத்தமிட்டார்கள்.

மழையும் காற்றும் குறைந்த பாடில்லை. அவையும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகத் தான் இருந்தது.

புதினைந்து பேர் பாலத்துக்கு இந்த பக்கம் நின்றார்கள். குடும்ப உறவினர்கள், உதவிக்கு வந்தவர்கள், 'பெராக்கு' பார்க்க வந்தவர்கள் அந்தப் பக்கம்.

நடுவில் கிடு முடு வென பாயும் ஆற்று வெள்ளம்.

புது பாலத்துக்கென ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் உள்ளூர் 'ஏமாத்ததுக்காரன்' ஒருவனால் நடப்பட்ட அடிக்கல் வெள்ள நீரை எதிர்த்து நிற்க முடியாமல் சரிந்து கிடந்தது.

உடுப்பு 'மாத்த' போனவர்களும் வந்து விட்டார்கள்.

"ஒரு தரம் முயற்சி பண்ணி பாப்போம் சரி வராட்டி... அந்த பக்கம் உள்ளவங்களுக்கு சாப்பாடு உடுப்பு எல்லாம் கொண்டு போயி குடுப்போம்..." ராஜகுமார் சொன்னது சரி போலவே இருந்தது.

பெட்டிக்கடை சிவா, ராஜகுமார் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பிடித்த படி கயிற்றின் உதவியுடன் மீண்டும் கடந்தார்கள். ஆனால் வெள்ளத்தின் வேகம் முன்னரை விட அதிகமாகத் தான் இருந்தது.

அவர்கள் பட்ட கஸ்டம் நனைந்துள்ள விதம் எல்லாவற்றையும் நேரடியாக பார்த்த பெண்கள் பயத்துடன் இருந்தார்கள்.

"நேரம் போக போக வெள்ளம் கூடுது... பயப்புடாம் வர நெனைக்குறவுங்க வாங்க... நாங்க ஆம்பள ஆளுக வருசையா நிற்கிறோம்.. கயித்த புடிச்சிக்கிட்டு கால ஊனி நடக்கணும்.. ஆம்பள கைய புடிக்க கூடாது தொடக் கூடாது ன்னு நெனைக்கிறவுங்க. பயந்தவுங்க தயவு செஞ்சி வராதிங்க... சாப்பாடு எடுப்பு எல்லாம் கொண்டு வந்து தாரோம் இங்கயே இருங்க... காலையில் பார்ப்பம்" சிவா தெளிவாக சொன்னான்.

"பொம்பள ஆளுக எப்புடி போறது... பயமா வேற இருக்கு..."

"அது தானே.... ஒரு நேரத்த போல இருக்காது..."

"நான் வாரேன் அண்ணே.... நான் வீட்டுக்குப் போயி ஆகணும்..." என்றாள் அகிலா.

"அப்ப நானும் வாரேன்.." ரஞ்சனியும் தயாரானாள்.

ஆம்பளகளில் ஐந்து பேர் பாலத்தில் கயிற்றைப் பிடித்தவாறே உறுதியாக நின்றார்கள்.

"கதய கொறைங்க... அப்புடியே கவனமா... கைகள் புடிச்சிக்கிட்டு கால ஊனி நடங்க..." சத்தமாக சொன்னார்கள்.

அகிலாவும் ரஞ்சனியும் போராடி வென்று விட்டார்கள்.

"அடே எங்கப்பா... என்னா மாதிரி தள்ளுது இன்னம் கொஞ்சம் தண்ணி கூடிச் சினா... தலைக்கு மேல போகும் போல..."

'ஓடம்பு' முழுவதும் தொப்பையா நனைவது என்பது தொழிலாளர்களுக்குப் பழக்கப்பட்ட ஒன்று தானே.

பிள்ளைகள் ஓடி வந்து ஓட்டிக் கொண்டார்கள்.

"வேலைக்குப் போகாம இருந்திருக்கலாம்..." ரஞ்சனியின் புருசன் கமலநாதன் வாய்க்குள் ளையே சொல்லிக் கொண்டான். வாங்கிய கடன்களை ஞாபகப்படுத்தி இன்று காலை வேலைக்கு அனுப்பியதே அவன் தான்.

அகிலாவின் புருசன் அவள் அருகில் வந்து லேசான சிரிப்புடன் குடை பிடித்தான் அவ்வளவு தான்.

"பாலத்தில எறங்கி போறதுன்னா.... டக்குனு வாங்க... தண்ணி கூடுது... பயமா இருந்தா... அங்கயே நில்லுங்க... எங்களுக்கு நிக்க முடியல..." வெள்ளம் மூடிய பாலத்தில் நின்றவர்கள் சத்தமிட்டார்கள். ஒரு கையில் கயிற்றை பிடித்துக் கொண்டு மறு கையால் சாடையும் காட்டினார்கள்.

பாய்ந்து வரும் வெள்ளம், அடி மழை, காற்று, இடி பெண்களுக்கு மட்டுமல்ல. ஆண்களுக்கும் ஒரு வித நடுக்கத்தையும் பயத்தையும் ஏற்படுத்தி இருந்தது. ஆனால் பாலத்தைக் கடந்தால் தான் வீட்டுக்குப் போகலாம். உடை மாற்றலாம். குளிர் நடுக்கத்தைக் குறைக்க கூதல் காயலாம். அடுத்த நாள் வேலைக்குப் போவது பற்றி பேசலாம். பிள்ளைகளுக்கு சாப்பாடு.... என்ன செய்வது?

ரேவதி துணிவாக இறங்கினாள். கயிற்றைப் இறுக்கமாகப் பிடித்துக் கொண்டு நாலைந்து

அடிகள் எடுத்து வைத்தார். வெள்ளம் கீழ் பக்கமாகத் தள்ளியது.

“பயப்புடாம வாங்க ரேவதி.... அண்ணன் மாரு நிக்கிராங்க... நாங்க வந்த மாதிரி வாங்க...தடுமாறாதீங்க..” அகிலாவும் ரஞ்சனியும் சத்தமிட்டார்கள். ரேவதி பாலத்தின் நடுப்பகுதி வரை வந்து விட்டார். வெள்ளத்தின் வேகம் மேலும் அதிகரித்தது.

“கயித்த... இறுக்கிப் புடிங்க... விடாதீங்க இறுக்கிப் புடிங்க...” எல்லோரும் பலமாக சத்தமிட்டார்கள்.

குளிர் நடுக்கம், கைகளின் விறைப்பு, காலையிலிருந்து ஓயாது உழைத்தமையால் ஏற்பட்ட களைப்பு, உடல் பலமின்மை அனைத்தும் ரேவதியை நிலை குலையச் செய்தன.

ராஜகுமாரும், சிவாவும் தமது கைகளை இறுக்கமாகப் பிடித்து, ரேவதி வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்படாமல் இருக்க முழு பலத்தையும் பிரயோகித்தார்கள்.

“கயித்த... விடாம புடிங்க.... ஓ.. ஓ தண்ணி தள்ளுது... கொஞ்ச நேரம் உறுதியா இருங்க...” ஐந்து பேரும் கத்தினார்கள்.

“ரேவதி திரும்பி போயிரு... தடுமாறாத...” மறு புறம் இருந்து சத்தமிட்டார்கள்.

பளிச்சென்ற மின்னலும் காதுகள் செவி டாகும் இடியும் அனைவரையும் நிலை குலையச் செய்தது.

இரண்டு மூன்று செக்கன்கள்தான் ரேவதி தண்ணீரோடு இழுபட, அவளை வலது கையால் இழுத்துப் பிடிக்க முயன்ற சிவாவின் ‘பீச்சாங்’ கையும் வழக்கியது.

“மச்சான் ஏம்புட்டு கைய புடி... விடாத...” இருவரையும் இழுத்த வெள்ளம் ராஜ குமாரையும் சேர்த்து இழுத்து விட்டது. மூன்று பேரும் உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள கைகளை அடித்தவாறே மிதந்து சென்றனர். தலைகள் மட்டும் தெரிந்தன. அடுத்த நிமிடம் அதுவும் தெரியவில்லை. சுழி எழுப்பி பாயும் வெள்ளம் தான் தெரிந்தது.

“ஐயோ... நாங்க என்ன பாவம் செய் தோம்... ஒன்னும் செய்ய முடியலியே... ஐயோ அக்கா... தம்பிமார்களே” தலையிலும்

மார்பிலும் அடித்துக் கொண்டு அழுதார்கள். அங்கும் இங்கும் ஓடினார்கள்.

அவர்களின் பிள்ளைகள் கரை நெடுக ஓடிப்பார்க்க முயன்றாலும் பற்றை போல திரண்டு கிடக்கும் முள்ளுச் செடிகள் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தின. ‘பவுண்டரிகள்’ துப்பறவு செய்து நாற்பது வருடங்கள் ஆகின்றன என்பதை எல்லோரும் அறிவார்.

இருண்டு விட்டது. ஒரு சிலரைத் தவிர யாரும் அவ்விடத்தில் இருந்து செல்லவில்லை. தனது குடும்பத்தில் மூவரை இழந்த வேதனை, சோகம் கண்ணீர் எல்லோரையும் துன்பத்தில் ஆழ்த்தியது. பிள்ளைகளைக் கட்டிப் பிடித்து அழுதார்கள். யாருக்கு யார் ஆறுதல் சொல்வது? இரவு இருட்டு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

மறு நாள் விடிந்தது. மழை ஓரளவு குறைந்திருந்தது. இளைஞர்கள் கடியஞ்சேனை, நாவலப்பிட்டி வரை சென்று மூவரையும் தேடினார்கள். கிடைக்கவே இல்லை. பாது காப்பு படையினரும் முயன்றனர்.

“பாலம் கடடுறேன்னு சொல்லி ஓட்டு வாங்கிக்கிட்டு போனவனுங்க.. இந்த பக்கமே வரல.. இத ஒழுங்கா அமைச்சி குடுத்திருந்தா... இந்த மாதிரி இழப்பு நடந்திருக்குமா? எத்தன பேத்த அள்ளிக் குடுத்துப்புட்டு இருக்கிறோம்... எங்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்குது...”

வருகைத் தந்த ஊடகங்களுக்கு இளைஞர்கள் மிகுந்த கோபத்துடன் கருத்துகளைக் கூறினர்.

தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் செல்ல வில்லை. மூவரினதும் வீடுகளில் கூடி நின்றனர். தேடுதல் முயற்சியும் தொடர்ந்த வண்ணம் இருந்தது. பிள்ளைகள் பாலத்துக்கு போவதும் பெற்றோரைத் தேடுவதுமாக இருந்தனர். அவர்கள் ஆவணி வெள்ளத்தில் மூழ்கிப் போனார்கள் என்பதைத் தெரிந்தி ருந்தும், பெற்று வளர்த்தவர்களின் முகத்தை யாவது பார்த்து விடுவோம் என்ற ஏக்கத்தில் தேடிக் கொண்டே இருந்தார்கள்.

வெள்ளம் கொஞ்சம் குறைந்திருந்தாலும் வேதனைகள் குறையவே இல்லை.

மக்கள் மீதான பொருளாதாரச் சூமைகளும் மாற்றுப் பொருளாதார அமைப்பின் தேவையும்

க. தணிகாசலம்

இன்று இலங்கை மக்கள் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவராயினும், எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவராயினும், எந்தப் பிரதேசத்தில் வாழ்பவராயினும், ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கும் போது 'எப்படி நலமாக இருக்கிறீர்களா' என்று கேட்கிற கேள்விக்கான விடை ஒன்றாகத்தான் இருக்க முடியும். அது "என்னத்தை சொல்லிறது. விலைவாசி இப்படி ஏறிவிட்டது" என்று தொடங்கி தமது வர்க்க நிலைமைக்கு ஏற்ப தத்தமது பாதிப்புக்களை வெளிப்படுத்துவதாகவே அமைகிறது. அந்த அளவிற்கு வாயைக் கட்டி, வயிற்றைக்கட்டி மக்களால் பெரும்பாலோர் வாழும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. போசாக்கற்ற உணவால், ஊட்டச் சத்துக் குறைபாட்டால் இளம் சிறார்கள், எதிர்கால சந்ததிகள் நோய்களால் பாதிக்கப்படும் நிலையும் உருவாகி உள்ளது.

ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் கூட ஏழு தசாப்தங்களாக இவ்வாத நெருக்கடி இதுவென்றும், இது இன்னும் பல ஆண்டுகள் நீளும் என தாமும் பகிரங்கமாகவே கூறி, தமது ஆட்சி அதிகார நலன்களை நீடிக்க, மக்களை அமைதிப்படுத்தும் தந்திரத்தைக் கைக்கொள்கின்றனர். அதுமட்டுமல்ல இலங்கை அரசு பெற்ற வெளிநாட்டுக் கடன்தொகையை பல ஆண்டுகளாக நீளப்போகும் விலைவாசி ஏற்றத்துக்கூடாக மறைமுகவரிகளாக மக்களிடம் நாளும் பொழுதும் பறித்தெடுத்து தீர்த்துவிடலாம் என எண்ணுவதுபோலத் தோன்றுகிறது. வழமையான சிறு விலைவாசி ஏற்றங்களுக்கே முகங்கொடுக்க முடியாமல் தடுமாறும் மக்கள், உச்ச நிலையில் நீண்டு தொடரும் விலைவாசி ஏற்றத்தை எவ்வாறு எதிர்கொள்ளப் போகிறார்கள்? இவை எத்தகைய சமூக, அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு விளைவுகளை ஏற்படுத்தப் போகின்றன என்பன கவனத்துக்கு உரியனவாகும்.

எவரது நிகழ்ச்சி நிரலாக இருந்தாலும், இலங்கையின் இனவாத மைய நீரேட்ட அரசியலில் இருந்து விலகி, விலைவாசி ஏற்றங்களுக்காகவும், மக்களின் பாதிப்புக்களுக்காகவும் கடந்தகாலங்களிலும் தெருவில் இறங்கிய இடதுசாரி சக்திகளும், பொருளாதார நெருக்கடியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுமே 'அறகலய' அமைதிப் போராட்டத்தில் பெரும் எண்ணிக்கையில் அணிதிரண்டனர். நாடு முழுவதும் இதற்கு ஆதரவாக மக்கள் வீதிகளில் இறங்கி ஆர்ப்பாட்டங்களும் செய்தனர். நாட்டு மக்களின் இவ்வெழுச்சி, அரசியல், பொருளாதாரம் பற்றிய

விழிப்புணர்வுடனும், நடவடிக்கைகளுடனும் தொடர்ந்தால், தமது அதிகார வர்க்க நலன்கள் என்ன ஆகும் என்ற அச்சமும், விழிப்பு ஆளும் வர்க்கத்திடமும், அவர்களது பாதுகாவலர்களான ஏகாதிபத்திய சக்திகளிடமும் எழுந்தன.

தாம் தமது நலன்களுக்காக கட்டிக் காத்த நலகொலனித்துவ, நவதாராளவாத முதலாளித்துவ நுகர்வுப் பண்பாட்டை பாதுகாக்கும் அரசமைப்புக்கு எதிராக, இலங்கை மக்களின் எதிர்ப்பு விரிந்து செவ்வதை அவர்கள் உணர்ந்தனர். தமது நலன்களைப் பாதுகாப்பதில் பயிற்சியும், தேர்ச்சியும் பெற்றவர்களை மீண்டும் பதவியில் அமர்த்தினர். அரசு அதிகாரத்தின் நிலைக்களனான ஆயுதப்படைகளின் வலிமையைக் கொண்டு மக்கள் எழுச்சிகளை ஒடுக்க முற்பட்டனர். ஜனநாயக அடிப்படையில் முன்னணியில் நின்று அமைதியாக ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களை கைதுசெய்து சிறையில் அடைத்தனர். மக்கள் எழுச்சிகளை தீவிரமாக ஒடுக்கும் எதிர் நடவடிக்கைகள், கைதுகள், உட்பட, உளவியல் யுத்தமும் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. இனரீதியான நில ஆக்கிரமிப்புக்கள், தேர்தல்கள், தீர்வுப் பொதிகள், அரசியலமைப்பு மாற்றங்கள் என வழமையான மாற்றமற்ற கவனக்கலைப்பு அரசியல் வட்டத்துக்குள்; மக்கள் இழுத்துவிடப் பட்டுள்ளனர். இவைகள்தான் முன்னரும் நடந்தன இனியும் நடக்க இருக்கின்றன.

ஆனால் இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடிச் சூழலில் வாழும் இலங்கை மக்கள், நெருக்கடி நிலையின் கவனத்தைக் கலைக்கும் திட்டமிட்ட அரசியல் எல்லைப் படுத்தல்களுக்குள் நின்றுவிட முடியுமா? தமது எதிர்கால சந்ததியினரின் நல்வாழ்வை முன்வைத்தாவது, நாம் எங்கே நிற்கிறோம்? நாடு எங்கே போகிறது? நாட்டின் பொருளாதாரம் எங்கு செல்கிறது? என்ற வினாக்களை எழுப்பி விடைகாண வேண்டாமா? பதினேழு தடவைகள் ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் ஆதரவுடன், சர்வதேச நாணய நிதியத்திடம் கையேந்தி, கடன்பெற்று அவர்களது வழிகாட்டலின் கீழ் கட்டி எழுப்பிய பொருத்தமற்ற பொருளாதார முறைமைதான், உடைந்து விழுந்து மக்களை நடுத்தெருவில் நிறுத்தியது. அதனையே மீண்டும் பொறுக்கிச் சேர்த்து சாந்து பூசிப் பலப்படுத்தி மக்களை நம்ப வைக்கும் செயலை ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் செய்து வருகின்றனர். உலகில் பஞ்சநிலையில் வாடும் நாடுகளின் பட்டியலில் இலங்கையையும் சேர்த்த பெருமை இந்தப் பொருளாதார

அமைப்புக்கும், இதனைக் கட்டிக் காத்து, இன மையவாத ஆட்சியைத் தொடர்ந்து வரும் ஏகாதிபத்திய அடிவருடிகளுக்கும் மட்டுமே உரியதாகும்.

இந்த நிலையில் மக்களின் பங்கு என்ன? மக்களை ஒடுக்கும் அரசே வெளிப்படையாகச் சொல்வது போல இந்த பஞ்சநிலையில் இருந்து நாட்டை (தற்காலிகமாக) மீள் எடுக்கப்போகும் பலவருடங்களை, வாயையும் வயிற்றையும் கட்டி அர்த்தமற்று வாழ்ந்து இந்த அரசியல் பொருளாதார அமைப்பைக் கட்டிக் காக்க உதவுவதுடன் நின்றுவிடுவதா? 75 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் இம் மண்ணில் தொடரும், மக்கள் நலனில் இருந்து கட்டி யெழுப்பப்படாத அரசியல், பொருளாதார அமைப்பு, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு இழைத்துவரும் கொடுமைகளை, விமர்சனமின்றி, மாற்றமின்றி ஏற்று அடுத்த சந்ததிகளுக்கும் கொடுத்துவிட்டுச் செல்வதா? அல்லது இவற்றை உணர்ந்து, ஏற்றத்தாழ்வுகளும், இன, மத ஒடுக்குதல்களும் இல்லாத, இலஞ்சம், ஊழல்களுக்கு இடம் தராத ஒரு புதிய ஜனநாயக ஆட்சி அமைப்பை உருவாக்குவதற்கான அடித்தளத்தை இந்த மண்ணில் விரிவுபடுத்தும் பணியில் தமது பங்கை அளிப்பதா? இதுவே நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் முன்னுள்ள இன்றைய கேள்வி ஆகும்.

பொருளாதார நெருக்கடியும், பெற்றோல், டீசல் தட்டுப்பாடும் ஏற்பட்டபோது, அதற்கு 'டொலர்' அரசின் கையிருப்பில் இல்லாததே காரணம் என மக்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அத்துடன் நாட்டின் 'டொலர்' வருமானத்தை ஈட்டித் தருவதில் பெரும் பங்கை அளிப்பவர்கள் ஆடைத் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் பெண்கள், தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள், உல்லாசப் பயணத் துறையில் பணிபுரிபவர்கள், மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் வெளிநாடுகளிலும் பணிபுரிபவர்கள் என ஒரு உழைப்பாளர் பட்டியலை அரசும், வெகுஜன ஊடகங்களும் முன்வைத்தன. ஒருமுறையாவது இந்த அடிப்படை உண்மையை வெளிப்படையாக நீட்டி வாசித்தன. உண்மை இதுமட்டுமல்ல, GDP எனும் வெளிநாட்டுச் செலாவணியை நாட்டின் மொத்த வருமானத்தை இலங்கைக்கு தமது உழைப்பால் ஈட்டித் தருவதுடன், இலங்கை மக்கள் அனைவருக்குமான, வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உறையுள் என்பவற்றை உற்பத்தி செய்து தருபவர்களும் இவர்களே. மேலும் அனைத்து இனங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், கடற்றொழிலாளர்கள் என நீளும் உழைக்கும் மக்கள் அனைவருந்தான் என்ற உண்மை மக்களால் ஆழமாக உணரப்பட வேண்டும். அத்துடன் இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடிகளால் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்படுபவர்களும், நாடும் மக்களும் நலம்பெற உழைத்தும், என்றும் உரிமைகளின்றி ஒதுக்கப்பட்டு அவலவாழ்வு வாழ்பவர்களும் இவர்கள்தான் என்பதும் உணரப்படவேண்டும்.

இது வெறுமனே பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்து மீள்வதற்கான தேவையாக மட்டுமல்ல, ஏழு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக நீண்டு, தொடர்ந்து, யுத்தப் பேரழிவைக் கண்டும் தீர்வை எட்டமுடியாத, தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வை எட்டவும், இன, மத, சாதி, பால், வர்க்க ஒடுக்குதல்கள் இல்லாத ஒரு புதிய பண்பாட்டு வாழ்வுக்கான இலகுவான வழியைத் திறப்பதற்கும் இந்த உணர்வு மிக மிக அவசியமானதாகும். ஆனால் இலங்கையின் உழைக்கும் மக்கள் இந்த உணர்வைப் பெற்று ஒன்றுபட்டு எழுச்சிகொள்ள விடாமல், பிரித்துத் தடுக்கும் பெரும் சுவராகவே இன்றும் தொடரும் அரசுகளின் பேரினவாதத் திணிப்பு தொடர்கிறது. அதனைச் சரியவிடாமல் முட்டுக்கொடுத்துப் பலப்படுத்தும் குறுந் தேசியவாத உணர்வுட்டல்களும் பலமாவே முன்னெடுக்கப் பட்டுவருகின்றன. இதற்கு பழமைவாத மத, பண்பாட்டு மேலாதிக்க உணர்வுகளை அதிகார வர்க்கத்தினர் துணையாகக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் உழைக்கும் மக்கள் உண்மைகளைத் தெளிவாக உணர்ந்துகொண்டு விழிப்படைந்து ஒன்றுபட்டு எழுந்தால் அவர்களால் தகர்க்க முடியாத பலமான பெருந் தடைச்சுவர்கள் எதுவும் இல்லை என்ற நம்பிக்கையை, உலக நிலைமைகளும், பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு எதிராக இலங்கையில் தொடரும் எழுச்சிகளும் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

இலங்கை மக்களின் உயிர் வாழ்வுத் தேவைக்காக உழைப்பவர்களாக, அனைத்து இனங்களையும் சேர்ந்த, பெரும் எண்ணிக்கையான தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், கடற்றொழிலாளர்கள், மக்களின் இருப்பிடத் தேவை களுக்காகவும் இதர கட்டுமானப் பணிகளிலும் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள், கல்வி சுகாதாரம், போக்குவரத்து, வர்த்தகம் என விரியும் இதர சேவைத்துறை ஊழியர்களையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம், இனமதப் பிரிவுகள் கடந்த உழைக்கும் மக்களான இவர்களது எண்ணிக்கை, இலங்கை மக்கள் தொகையின் மிகப் பெரும்பான்மையாக அமைந்துள்ளது. உயிர்ப்புள்ள ஒரு ஜனநாயக ஆட்சிமுறை இந்த நாட்டில் நிலவினால் இவர்களது தலைமையில்தான் ஆட்சிமுறை அமைய வேண்டும். இலங்கை மக்களின் வாழ்வுக்காகவே பல்வேறு இன்னல்கள் மத்தியிலும் உழைத்து மடியும் (we are 99%) "நாங்கள் தொண்ணூற்று ஒன்பது வீதத்தினர்", என்ற இலங்கையின் யதார்த்தத்தை நிமிர்ந்து நின்று சொல்லும் தகுதிபெற்ற உழைக்கும் மக்களான இவர்களது உரிமைகள் எவ்வாறு வரலாறுதோறும் நசுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இருபத்தேராம் நூற்றாண்டிலும் இந்த மண்ணிலும், மத்திய கிழக்குப் போன்ற பிற நாடுகளிலும் கொத்தடிமைகள் போல வாழ நிர்பந்திக்கப்படும் இவர்களது குரல்கள் எவ்வாறு ஒடுக்கப்பட்டு திசை திருப்பப்பட்டு வருகின்றன?. இலங்கையின் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பில் பெரும்பான்மையாக அமையும் உழைக்கும் வர்க்கம், அந்த உணர்வையும், பலத்தையும்

பெற்றுவிடாத வகையில் எவ்வாறு இன, மத, வாதச் சேற்றில் அமிழ்த்தப்பட்டு திசை திருப்பப்பட்டு, உழைப்புச் சுரண்டலுக்கு உட்படுத்தப் படுகிறது? எவ்வாறு இன, மத, மொழி, பண்பாட்டு உணர்வுகளாலும், பதவி நிலை ஏற்றத் தாழ்வுகளாலும் அதிகார வர்க்க ஆட்சிகளால், பிரித்து ஒதுக்கி, ஒடுக்கி ஆளப்படுகிறது என்பதை ஆய்வறிவுடன் உணர்ந்து உறுதி கொள்ள, இலங்கையில் 75 ஆண்டுகளாகத் தொடரும் இன, மத வாதத்தை மையமாக கொண்ட ஆட்சி முறையின்; இன்றைய நிலையே மிக எளிமையான உதாரணமாக அமைந்துள்ளது.

இந்திய நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பில் மக்களை ஒடுக்கும் உணர்வுகளை ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் சுமந்து நிற்பது வர்ணாச்சிரம தர்மம். அதன் அடிப்படையில் நாலாவது நிலையில் சூத்திரர்களாக வைக்கப்பட்ட பெரும் எண்ணிக்கையான உழைக்கும் மக்களைப் பிரித்து அவர்களது உழைப்பை இலகுவாக சுரண்டுவதற்காகவே, சாதிகளை உள்ளடக்கிய சமூகப் படிநிலை அமைப்பு அன்று தோற்றுவிக்கப் பட்டது. அதுபோன்றே இன்றைய முதலாளித்துவ அமைப்பும் இன, மத, அடிப்படையிலும், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வின் அடிப்படையிலும் பல்வேறு படிநிலைகளை ஏற்படுத்தி பெரும் எண்ணிக்கையான உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் பிரிவினைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இலங்கை மக்களைப் பிளவு படுத்தி, மீண்டும் நவகொலனித்துவ பொருளாதார அமைப்பை ஏற்று நாட்டை ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் காலடியில் மண்டியிட வைத்துள்ளது. அவர்களுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட, போட்டியை மையமாகக் கொண்ட சந்தைப் பொருளாதாரம், இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை மட்டும் பாதிப்பதையச் செய்யவில்லை. இப்பொருளாதார அமைப்பு மக்கள்மீது திணிக்கும், அதீத நுகர்வுக்கான போட்டிப் பண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாழ்க்கை முறை, இலங்கை மக்களின் வாழ்க்கை விழுமியங்களின் உயர் வளர்ச்சிப் போக்கையும் பாதித்து வருகிறது. இவற்றின் தாக்கத்தால் மக்களுக்கிடையேயான அன்பும், அடுத்தவர்கள் மீதான அக்கறையும், சமூக உணர்வும் குறைவடைந்து வருகிறது. சுயநலத்துடன் கூடிய உதிரிகளான தனிமை உணர்வுக்கு மக்கள் தள்ளப் படுகின்றனர். இதனால் குடும்ப அலகுகளுக்குள்ளேயே தாக்கங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. எதிர்காலத்துக்கான நம்பிக்கையை இழந்து வரும் இளந் தலைமுறையின் ஒருபகுதியினரிடம் இன்று பெருகி வரும் போதைப் பொருள் பாவனை, பாலியல் வன்கொடுமை, கொலை, கொள்ளைகள், தற்கொலைகளுக்கான உணர்வுத் தூண்டல் களுக்கும் இந் நுகர்வுப் போட்டிப் பொருளாதார அமைப்பு அடிப்படைக் காரணியாக அமைகின்றது.

இதனால், ஒரு புதிய தேசிய அரசியல் பொருளாதார அமைப்பைக் கட்டி எழுப்பும் தேவை மக்கள் முன் எழுந்துள்ளது. இலங்கை மண்ணில் அறுபதுகளிலும்,

இப்பொருளாதார அமைப்பு மக்கள்மீது திணிக்கும், அதீத நுகர்வுக்கான போட்டிப் பண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாழ்க்கை முறை, இலங்கை மக்களின் வாழ்க்கை விழுமியங்களின் உயர் வளர்ச்சிப் போக்கையும் பாதித்து வருகிறது. இவற்றின் தாக்கத்தால் மக்களுக்கிடையேயான அன்பும், அடுத்தவர்கள் மீதான அக்கறையும், சமூக உணர்வும் குறைவடைந்து வருகிறது, சுயநலத்துடன் கூடிய உதிரிகளான தனிமை உணர்வுக்கு மக்கள் தள்ளப்படுகின்றனர். இதனால் குடும்ப அலகுகளுக்குள்ளேயே தாக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. இளந் தலைமுறையின் ஒரு பகுதியினர் எதிர் காலத்துக்கான நம்பிக்கையை இழந்து வருகின்றனர்.

எழுபதுகளின் ஆரம்பத்திலும் கொலனித்துவ எதிர்ப்பின் தொடர்ச்சியான, தேசிய பொருளாதாரம் பற்றிய அக்கறை எழுந்திருந்தது. அதனை கொலனித்துவ எதிர்ப்பையும், சமத்துவ உணர்வையும், தக்கவைத்திருந்த இடதுசாரி அரசியலாளருடன், அன்றிருந்த தேசிய முதலாளி வர்க்க ஆட்சியாளர்கள் ஒன்றிணைந்து முன்னெடுத்திருந்தனர். அவர்களின் தேசிய உணர்வும், தேசியமும் சிங்கள மக்களை மட்டும் மையப்படுத்தி அரைகுறைத் தேசியமாகவே அன்று பிரசவித்திருந்தது. தமிழர்கள் உட்பட ஏனைய இனங்களின் உரிமைகளை மதித்து முழுமையான இலங்கைத் தேசியத்தைக் கட்டி எழுப்புவதில் அன்றைய தேசியம் தோல்வி கண்டது. அத்தகைய தவறின் தொடர் விளைவுகள், தேசிய பொருளாதாரத்தை முழுமையாகக் கட்டி எழுப்புவதிலும் ஏற்பட்டன. ஒரு தேசிய பொருளாதார முறைமை எத்தகைய விளைவுகளையும், உணர்வுகளையும் ஏற்படுத்தும் என்ற மேலோட்டமான நினைவுகளை மட்டும் அன்றைய சந்ததியினரிடம் விட்டு எழுபதுகளின் நடுப் பகுதியுடன் அத்தேசிய உணர்வும், பொருளாதார முறைமையும் மறைந்து போனது.

அக்கால கட்டத்தில் வாழ்ந்த முதியவர்கள், இன்றும் "வெளிக்கிடடி விகவமடுவுக்கு" என்ற நாடகத்தையும், வெங்காயம், மிளகாய் பயிர்கள் செய்து கல்வீடுகள் கட்டிய கதைகளையும், பண்டத்தரிப்பு கூட்டுறவு நெசவாலையில் நெய்யப்பட்ட ஆடைகளை விருப்புடன் அணிந்து அகமகிழ்ந்த காலத்தையும் நினைவு கொள்வர். அத்துடன் இன்று மீளவும் இலங்கையில் வெவ்வேறு வடிவங்களில் உள் நுளையும் அமெரிக்க, மற்றும் ஏனைய நாடுகளின் தனியார் கொம்பனிகள்தோல, அன்றிருந்த 'எஸ்ஸோ', 'கல்ரெக்ஸ்' எரிபொருள் கொம்பனிகளின் அழகான தெருவோர விளம்பரப் பெயர்ப் பலகைகள் இல்லாமல் மறைந்தமையையும், இலங்கையில் சுத்திகரிக்கப்பட்ட எரிபொருட்கள் ஒழுங்காக விநியோகம் செய்யப்பட்ட காலத்தையும் இங்கு நினைவு கூரலாம்.

எனவே அக் காலகட்டத்தில் எழுந்த தேசிய முதலாளித்துவத்தால் முன்வைக்கப்பட்ட தேசிய பொருளாதார அலை எழுபதுகளின் பின்னரைக் காலத்தில் எழுந்த ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவால் முன்வைக்கப்பட்ட "திறந்த போட்டிச் சந்தைப் பொருளாதாரத்துக்கு" வழிவிட்டு ஒதுங்கிக் கொண்டது. இதனால், நவகொலனித்துவம் முன்வைத்த 'நவதாராளவாத திறந்த பொருளாதாரத்தை' ஏதிர்த்து தேசிய பொருளாதாரத்தை கட்டி எழுப்பும் மாற்று அரசியலுக்கு தலைமை தாங்கும் ஆற்றலை இலங்கையின் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் இழந்துள்ளது, பதிலாக இன்று உலகமயமாகி விட்ட ஏகாதிபத்திய சார்புக் கொள்கையையே ஏற்றுப் பின்பற்றும் நிலைக்கு அது தள்ளப்பட்டுள்ளது. மீண்டும் இதனை மீண்டும் பதவிக்கு வந்த சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க அவர்களின் 'மனித முகமுள்ள பொருளாதாரம்' என்ற கூற்று உறுதிப்படுத்தி இருந்தது.

நவதாராளவாத, அரசியல் பொருளாதார சமூக அமைப்பால் பாதிக்கப்படும், இலங்கையின் அனைத்து இனங்களையும் சேர்ந்த உழைக்கும் மக்களுக்கே அத்தகைய மாற்றத்துக்கான தேவையும், மாற்றுவற்கான பலமும் உண்டு என்ற யதார்த்த நிலை இன்று உருவாகி வருகின்றது. இதனையே இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடிகளும், அதற்கு எதிரான மக்கள் எழுச்சிகளும் சுட்டி நிற்கின்றன. அவற்றில் எழுந்த 'இனமத பேதமற்ற இலங்கை' என்ற உணர்வும், 'எழுபத்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நாம் ஏமாற்றப்பட்டோம்' என்ற அரசியல் விமர்சன அறிவும் மக்கள் மத்தியில் மேலும் முன் கொண்டு செல்லப்படவேண்டும்.

இது அறுபதுகளில் தேசியமுதலாளித்துவம் முன்வைத்த தேசியத்தை விட முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும். அடிமை நிலையில் அடுத்தவர்களை தாழ்த்தி வைத்திருப்பவர்

களாலும், அடிமை நிலைக்கு உட்பட்டிருப்பவர்களாலும் மக்களின் பொருளாதார, பண்பாட்டு விடுதலை வாழ்வுக்குப் பயன் தரும் முழுமையான உழைப்பையும், ஆற்றல்களையும் வெளிப்படுத்த முடியாது. எனவே, அடுத்தவர்களுக்காகவும் உழைப்பதை தமது அன்றாட வாழ்வின் இயல்பாகவே கொண்டுள்ள, உழைக்கும் மக்கள் தலைமையிலான தேசமாக, தேசியமாக, புதிய தேசியம் அமையவேண்டும் என்பதையே இலங்கையின் இன்றைய யதார்த்தச் சூழல் உணர்த்தி நிற்கிறது. தமக்காக மட்டுமல்ல, தேசத்து மக்கள் அனைவருக்கும் நன்மை பயக்கும் கூட்டுழைப்பின் மகத்துவத்தை உணர்ந்து கொண்டு, தேசத்தையும், மக்களையும் பொருளாதார நெருக்கடியில் இருந்து விடுவிக்கும் ஆற்றலுள்ள தலைமையாக இதுவே அமைய முடியும், சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் தேசிய இனங்களை ஒடுக்கு முறைகளில் இருந்து முற்றாக விடுவிக்கும் உணர்வும் ஆற்றலும் கொண்ட உழைக்கும் மக்கள் தலைமையில், தேசநலன் விரும்பிகளின் கூட்டாக அமையும் அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு அமைப்பின் மூலமே இன, மத, சாதி, பால் ஒடுக்குதல்கள் யாவும் அற்ற புதிய பண்பாட்டு வாழ்வை நோக்கி இலங்கை மக்களைப் பயணிக்க வைக்க முடியும். எனவே இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடிகளால் பாதிப்பும் இலங்கை மக்கள், காரண, காரிய அறிவுடன், அமைக்க முயலும் புதிய தேசிய, அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு அமைப்பை, மக்களாட்சியை - புதிய ஜனநாயக விடுதலையை நோக்கிய மாற்றுப் பொருளாதார அமைப்பை உருவாக்கும் அரசியல் மார்க்கத்தில் இலங்கை மக்கள் யாவரும் முன்செல்ல வேண்டும்.

✍

அஞ்சலி லெனின் மதிவானம்

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பதாக திடீர் நோய்த்தாக்கத்துக்கு உள்ளான லெனின் மதிவானம் அண்மையில் காலமானார். ஹட்டன், காசல்ரீ தோட்டத்தில் பிறந்து வளர்ந்த இவர் தனது தொழில் ஆளுமைக்கு வெளியே இலக்கிய உலகில் விமர்சகராக, செயற்பாட்டாளராக தன்னை பரவலாக அடையாளப்படுத்தியவர்.

'மலேசிய தமிழரின் சமகால வாழ்வியல் பரிமாணங்கள் - சில அவதானிப்புகள்' 'பேரா.க.கைலாசபதி: சமூக மாற்றத்திற்கான

இயங்காற்றல்' 'மலையகம் தேசியம் சர்வதேசம்' 'ஊற்றுக்களும் ஓட்டங்களும்' ஆகிய நூல்களைத் தந்துள்ளார். தாயகம் இதழிலும் இவரது ஆக்கங்கள் பிரசுரமாகியுள்ளன. லெனின் மதிவானம் மறைவு குறித்து தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும், தாயகம் இதழும் அஞ்சலியை செலுத்தி நிற்கிறது..

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி எம்மைப் பிரிந்து நாற்பதாண்டுகள் கடந்துவிட்டன. ஈழத்து இலக்கியத்திற்கான தனித்துவமான அடையாளங்களை அதற்கான வழித்தடங்களை விட்டுச் சென்றவர் பேராசிரியர் கைலாசபதி. 1982ம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் 6ம் திகதி தனது 49வது வயதில் அவர் உலகை நீத்தார். அவரது வாழ்வும் பணியும் தமிழ் மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு, வாழ்வியல், சமூகவியல், இதழியல், அரசியல் என பல திசைகளில் ஆழமான விரிவான ஆய்வுகளுக்கு உட்படக்கூடியது. கைலாசபதியின் பங்களிப்புகள் பற்றிய பயனுள்ள ஆழமான ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன. இருந்தபோதும் அவை போதுமானதல்ல என்பது என் மதிப்பீடு. அவரது இலக்கியத் திறனாய்வு பற்றியும் மொழியியல் பற்றியுமான ஆய்வுகள் வெளியான அளவுக்கு அவரது சமூக அரசியல் அசைவியக்கம் பற்றிய பார்வைகள் குறைவு குறிப்பதக அவரது அரசியல் நிலைப்பாடுகள் பற்றிய கட்டுரைகளும் ஆய்வுகளும் குறைவு. அவரது பெரும்பாலான அரசியல் கட்டுரைகளும் குறிப்புகளும் அவரது சொந்தப் பெயரில் எழுதப்படாமை அதற்கொரு முக்கிய காரணியாக இருக்கலாம். 1992ம் ஆண்டு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் வெளியீடான "பன்முக ஆய்வில் கைலாசபதி" என்ற நூல் முன்னோடியானது. இக்கட்டுரை அவரது தமிழியல் ஆய்வு சார்ந்து பங்களிப்புகளின் முக்கியத்துவத்தை மட்டும் ஆராய்கிறது.

கைலாசபதியின் முனைவர் பட்ட ஆய்வு தமிழுக்கு அவரது முதன்மையான பங்களிப்புகளில் ஒன்று. இங்கிலாந்தில் பேர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் 1963ம் ஆண்டு முதல் 1966ம் ஆண்டுவரை அவரது ஆய்வின் விளைவுதான் Tamil Heroic Poetry (தமிழ் வீரநிலைக் கவிதைகள்). இவ்வாய்வு 1968ம் ஆண்டு ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தால் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. சங்க இலக்கியத்தை தமிழுக்கு வெளியே கொண்டுவந்ததில் இந்த ஆய்வு முதன்மையானதும் முன்னோடியானதுமாகும். கிரேக்க உரோம இலக்கியங்களின் பழமையையும் செழுமையையும் கொண்டாக் கொண்டிருந்த மேற்குல இலக்கிய ஆய்வுலக்கத்தில் புதியதொரு வெளிச்சமாக கைலாசபதியின் நூல் இருந்தது. பல கல்விப்புல ஆய்விதழ்களில் (academic journals) இந்நூல் குறித்த விரிவான அறிமுகங்களும் விமர்சனங்களும் வெளிப்பட்டன. இவை இவ்வாய்வின் முக்கியத்துவத்தை மட்டுமன்றி இவ்வாய்வு கல்விப் புலரீதியாக எவ்வளவு மதிப்புப் பெற்றது என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்நூல் குறித்த இரண்டு குறிப்புகளை நோக்கலாம்.

1971ம் ஆண்டு பெப்பரவரியில் வெளிவந்த Bulletin of the School of Oriental and African Studies (34:1) இதழில் பேராசிரியர் J.R. Marr இந்நூல் குறித்த விமர்சனத்தை எழுதியிருக்கிறார். அதில் பின்வரும் குறிப்புகள் இந்நூலின் முக்கியத்துவத்தை விபரிக்கின்றன.

"கல்விப்புலத்தில் நியமமான நூலாகக் கொள்ளப்படுகின்ற Heroic Poetry நூலின் ஆசிரியர் சேர் மாரிஸ் போவ்ரா செய்த மிகப்பெரிய தவறு தனது நூலில் இந்திய வீரகாலத்து கவிதைகள் பற்றிய எந்தவொரு குறிப்பையும் தராதது. இந்தியப் பெருங்கண்டம் அவரது நூலில் புறக்கணிக்கப்பட்டது. இதை அவரது மாணவர்களும் ஆதரவாளர்களும் சரியானது என்றே வாதிடுகிறார்கள். போவ்ராவின் நூலுக்குப் பிறவந்த ஆய்வுகளும் அவரது வழித்தடத்தைப் பின்பற்றி இந்திய இலக்கியங்களை ஒதுக்கின. இந்தப் பின்புலத்திலேயே கைலாசபதியின் ஆய்வை நோக்க வேண்டியுள்ளது. அவ்வகையில் இந்திய இலக்கிய உலகுக்கும் ஆய்வியலுக்கும் அவரது மிகப்பெரும் சேவையே இந்த நூல். அவர்

பேராசிரியர் க.கைலாசபதி: ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தின் கொடுமுடி

நன்றி : கனடா 'தாய்லீடு'

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

தமிழ் வீரக் கவிதையை உலகச் சூழலோடு உறுதியான வகையில் ஒப்பிட்டு நிரூபிக்கிறார்கள். குறிப்பாக தமிழ் வீரக்கவிதைகள் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றது என்பதைக் காட்டுகிறார். இதன்மூலம் இந்தியத் தேசியவாதிகளும் உணர்ச்சியாளர்களும் கட்டமைக்கின்ற கற்பனப்புவாத சமய அடையாள வரலாற்றை நொருக்குகிறார். இந்த ஆய்வும் மிகவும் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் நியமமாகவும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இனிவரும் நீண்டகாலத்திற்கு இந்நூல் நிச்சயம் பாடப்புத்தகமாக இருக்கும். சங்க இலக்கியம் குறித்த புதிய ஆய்வுத்தளத்தைத் தொடக்கி வைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.”

1969ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் வெளியான The Journal of Asian Studies (29:1) இதழில் சிக்காகோ பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த Brenda E. F. Beck kw;Wk; Kamil V. Zvebil ஆகியோர் கைலாசபதியின் நூல் பற்றி எழுதிய விரிவான விமர்சனத்தில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்.

“இந்தப் புத்தகம் தமிழ் இலக்கியத்தை மேற்கத்தேய ஆய்வுகளைப் பரப்பிற்கு அறிமுகம் செய்கிறது. தமிழரின் பண்டைய கால வாழ்வியல் இலக்கியங்கள் ஆகியன பற்றிய விரிவான ஆய்வுகளுக்கான தொடக்கப் புள்ளியாக உள்ளது. இதுவரை மேற்குலக ஆய்வுப் புலங்களில் அறியப்படாதிருந்த தமிழ் இலக்கியத்தின் தொன்மையையும் செழுமையையும் இப்புத்தகம் அறிமுகம் செய்கிறது. இந்த ஈர்க்கக்கூடிய புத்தகமானது, வாய்மொழி இலக்கியத்தின் கோட்பாட்டில் சமீபத்திய முன்னேற்றங்களின் வெற்றிகரமான பயன்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கிறது. கைலாசபதி இக்கோட்பாட்டு வழிநின்று ஆரம்பகால தமிழ் கவிதைகளை ஆய்வு செய்துள்ளார். முன்னுரையில் கைலாசபதி ஒரு அடிப்படைக் கேள்வியை முன் வைக்கிறார்: கவிதைகள் எவ்வாறு பரிமாறப்பட்டன? ஒரு விதத்தில், முழு புத்தகமும், குறிப்பாக அத்தியாயங்கள் நான்கும் ஐந்தும் இந்தக் கேள்விக்கான பதிலாக அமைந்துள்ளன. வாய்மொழி வசனங்களை உருவாக்கும் நுட்பங்களைக் குறிக்கும் அத்தியாயம் மிகவும் சிறப்பானது. தரமான இலக்கியத் தமிழை வடிவமைப்பதில் வாய்மொழியின் பங்கைப் பற்றிய ஆசிரியரின் சுருக்கம் சிறப்பானது (பக். 183-84), மேலும் தமிழ் வாய்மொழிக் கவிதையில் உள்ள சாயல் மற்றும் அசல் தன்மை பற்றிய குறிப்புக்கள் முக்கியமானவை. சங்க இலக்கியம் அடிப்படையில் வாய்மொழி மரபாக இருந்ததை பிரதிபலிக்கிறது என்பதை பொருளிலிருந்து பிரித்தெடுக்க முடிந்த கவிதை மரபுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன என்று ஆசிரியர் உறுதியாக வாதிடுகிறார். நம்மிடம் வந்துள்ள கவிதைகள் ஒரு காலத்தில் நீண்ட படைப்புகளாக இருந்தவற்றின்

பகுதிகளாக மட்டுமே இருக்கலாம் என்றும் ஆசிரியர் வாதிடுகிறார். இவை பயனுள்ள கலந்துரையாடலுக் கானவை.”

கைலாசபதியின் வீரநிலைக் கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வானது சங்க இலக்கியம் குறித்த விரிவானதும் தெளிவானதுமான பார்வையை வழங்கியது. அவ் வகையில் கடந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், தமிழில் சங்க இலக்கியம் என்று பிரபலமாக அறியப்படும் இலக்கியத்தின் முழுமையான தன்மையை ஆய்வுப்புல நோக்கில் கிட்டத்தட்ட மறதியிலிருந்து வெளிச்சத்திற்கு வந்தது. ஆரம்பகால தென்னிந்தியாவின் வரலாறு மற்றும் பண்பாடு பற்றிய புரிதலில் இது ஒரு புதிய அத்தியாயத்தின் தொடக்கமாக நிரூபிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக தமிழ் குறித்த மேற்குலகின் பார்வையை மாற்றிய ஆய்வு கைலாசபதி யினுடையது. இது கிரேக்கம் மற்றும் லத்தீன் போன்ற பிற பாரம்பரிய மொழிகளுடன் தமிழுக்கும் ஒரு இடத்தைப் பெற்றுத் தந்தது.

தமிழ் பற்றிய வெற்றுப் பெருமிதத்துடன் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுலகில் தேங்கிக் கிடந்தன. ஒரு வரலாற்றாசிரியர் முறையான கடுமைபுடன் ஆய்வு ரீதியில் எழுதினால், வினாக்களை எழுப்பினால் அல்லது ஒரு இலக்கிய விமர்சகர் ஒப்பீட்டு இலக்கிய உணர்வைக் காட்டினால், அவர்கள் துரோகிகளாகக் கருதப்பட்டனர். இவ்வாறான ஒரு சூழலிலேயே கைலாசபதியின் எழுத்துக்களும் ஆய்வுகளும் அமைந்தன. இவரது எழுத்துக்கள் அவரது சமகால இந்திய ஆய்வாளர்களில் இருந்து வேறுபட்டு இருப்பதன் காரணத்தை பேராசிரியர் கேசவன் வேலுதாட் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“கைலாசபதியின் விமர்சனப் பார்வை மிகவும் முக்கியமானது மட்டுமன்றி புரட்சிகரமானதும் கூட. அவரது இலங்கைப் பூர்வீகமும் சங்க இலக்கியத்தை தெய்வீகமாக அவர் மதிக்கவில்லை. கைலாசபதி, சுதர்சன் செனவினரட்ண, இந்திரபால ஆகியோர் இந்த மரபில் வந்தவர்கள். அவர்கள் தமிழகத்தின் இன்னும் சரியானச் சொல்வதானால் இந்தியாவின் வரலாற்று வரைவியல் புனைவுகளுக்குள் தம்மை ஆட்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. இதனால் தொன்மங்களுக்கும், நம்பிக் கைகளுக்கும், ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத வரலாற்றுக்கும் அப்பால் நின்று கைலாசபதியால் ஆய்வியல் முடிவுகளை வெளியிட முடிந்திருக்கிறது. இவர்களது ஆய்வுநோக்கு தென்னிந்திய வரலாற்றியலுக்கு முக்கியமான பணியைச் செய்திருக்கிறது.”

கைலாசபதியின் வீரநிலைக் கவிதை ஆய்வின் வரவு தமிழக ஆய்வாளர்களுக்கும் தமிழ்த் தேசியவாதிகளுக்கும் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது என்று பேராசிரியர் கேசவன் வேலுதாட் கைலாசபதியின் 25ம் ஆண்டு நினைவாக வெளியான Early historic Tamil Nadu c 300 BCE-300 CE: Essays commemorating Prof. K. Kailasapathy on the

twenty-fifth anniversary of his death புத்தகத்துக்கான அறிமுகத்தில் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“கைலாசபதி செய்தது சற்றே வழக்கத்திற்கு மாறானது. 1968-ல் அவருடைய தமிழ் வீரக் கவிதை நூல் வெளிவந்தபோது, அதில் அடங்கியிருப்பது தமிழகத்தின் பெருமைகளை விதந்துகொண்டிருந்த வர்களுக்கு அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. சங்கக் கவிதை என்ற தலைப்பு ஒரு தவறான பெயர் என்று சற்றே அதிர்ச்சியூட்டும் அறிக்கையுடன் அவர் தனது புத்தகத்தைத் திறந்தார். வாய்மொழி இலக்கியங்களைப் படிக்கும் நூட்பங்களைப் பயன்படுத்தி, வீரக் கவிதை என்று விவரிக்கப்படும் கட்டமைப்பிற்குள் பகுப்பாய்வு செய்யும் போது ஆரம்பகால தமிழ் இலக்கியம் சிறந்த அர்த்தத்தை அளிக்கும் என்று அவர் காட்டினார். டியூடோனிக், கிரேக்கம், ஐஸ்லாண்டிக், ஸ்வாவோனிக், சமஸ்கிருதம், சுமேரியன் மற்றும் ஆபிரிக்க வாய்மொழிக் கவிதைகளின் பகுப்பாய்வுகளின் முடிவுகளைப் பின்பற்றி, கைலாசபதி ஆரம்பகால தமிழ் கவிதைகள் அடிப்படையில் வாய்மொழியாக இருந்தது என்பதை நிரூபித்தார். வீரக் கவிதைகளைப் படிப்பதற்கான உலகளாவிய கோட் பாட்டின் நிலையை அடைந்திருந்த மில்மன் பாரியின் ஹோமரிக் காவியங்களின் பகுப்பாய்வின் முடிவுகளையும் அவர் பயன்படுத்தினார். கைலாசபதியின் முடிவுகள் தென்னிந்தியாவின் தமிழ்ப் பெருமைக்கு பெரிய அடியாக அமைந்தன. கைலாசபதியின் புத்தகம் தென்னிந்தியாவில் பல ஆண்டுகளாக நடைமுறையில் இருட்டடிப்பு செய்யப் பட்டதில் ஆச்சரியமில்லை.”

கைலாசபதியின் ஆய்வு நூலில் இரண்டு அத்தியாயங்கள் மிகவும் சுவையானவை மட்டுமல்ல, அவை அவரின் ஆய்வின் ஆழத்தையும் விரிவையும் காட்டி நிற்பவை. ஆர்வமுள்ளோர் முழு நூலையும் படிக்கா விட்டாலும் Bards and Bardic Tradition என்ற தலைப்பிலமைந்த மூன்றாவது அத்தியாயத்தையும் Technique of Oral Verse-making என்கின்ற நான்காவது அத்தியாயத்தையும் வாசிக்க வேண்டும்.

கைலாசபதியின் இந்த ஆய்வின் தாக்கத்தைப் பற்றி 1969ம் ஆண்டு தினகரனில் கவிஞர் முருகையன் இவ்வாறு எழுதினார்:

“சான்றோர் செய்யுள்களிலிருந்து நாம் உய்துணரும் தமிழர் சமுதாய அமைப்பினையும் பண்புகளையும் அக்காலத்தினை ஒத்த நாகரிகப் படியில் இருந்த வேற்றின மக்களுடைய சமுதாய அமைப்போடும் பண்போடும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுவதும் இந்த நூலில் ஒரு சிறப்பாகும். இதனால் உலக மக்களுடன் நாமும் ஒருங்கு வைக்கப்பட்டு, உலகின் ஒருபகுதியே தமிழகமும் என்னும் பொதுமை உணர்வு ஊட்டப்படுகிறது. தன்னிகர் இவ்வாதவன் தமிழன்

என்ற சுய நிறைவுக்கும் சுய காமத்துக்கும் விரோதமானது. இந்த உணர்வு பிரபஞ்சத்தின் மையம் பூமியே என்ற பழைய கொள்கை தவிடு பொடியாகி, பிரபஞ்சத்தின் ஒரு மூலையில் உள்ள அற்பமான கிரகமே பூமி என்ற கண்டுபிடிப்பு, தத்துவஞானிகள் பலரைத் திகைக்க வைத்தது என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. அவ்வாறான திகைப்பும் அதிர்ச்சியும் சில சுயமையத் தமிழ்ப்பற்றாளர்களுக்கு இத்தகைய ஒப்பீடுகளினால் உண்டாகக்கூடும். ஆனால் உலகத்துப் பேரினங்களுக்கு உரிய பண்புகள் எங்களுக்கு இருந்தன என்ற உணர்வு, மிகவும் ஆரோக்கியமான ஒன்றே ஆகும். என்னைவிட இல்லை என்ற தன்மூப்பைக் காட்டிலும், அயலவனைப் போன்ற பண்புகள் எனக்கும் உண்டு. நான் அசாதாரணமானவன் அல்லன் என்ற தெளிவு, சமநிலை எனவும் ஒப்புரவு எனவும் பேசப்படும் தமிழ்ப் பண்பே ஆகும்.”

கைலாசபதியின் இந்நூல் “தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை” என்னும் தலைப்பில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இம்மொழிபெயர்ப்பு கைலாசபதிக்கோ அவரது மொழிக்கோ நியாயம் செய்யவில்லை. இந்த ஆய்வை ஆங்கிலத்தில் நூலாக்குவதற்கு முன்னர் 1966ம் ஆண்டு கைலாசபதியால் வெளியிடப்பட்ட நூல் “பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்”. எட்டுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக அமைந்த இந்நூலின் முகவுரையில் “மற்றெல்லாத் துறைகளைப் போலவே எமது இலக்கிய உலகிலும் மூட நம்பிக்கைகள் நிறையவுள்ளன. விஞ்ஞான நோக்குடனும் துணிவுடனும் பிரச்சினைகளை அணுகினாலன்றி நாம் முன்னேறப் போவதில்லை. சமூகவியல், மனிதவியல், அகழாராய்ச்சி, வரலாறு போன்ற பிற அறிவியற்றுறைகளின் துணைக்கொண்டு எமது இலக்கியத்தை ஆய்வது இன்றைய நிலையில் மிகவும் பயனுள்ள செயல் என்பது எனது கருத்தும் நம்பிக்கையும்” என்று தனது சிந்தனைப் போக்கை விளக்கியிருப்பார் கைலாசபதி. இவ்வாறு எளிமையாக அனைவருக்கும் விளங்கும் வண்ணம் எழுதும் பாங்கு அவருடையது. ஆனால் இதை அவரது மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூலில் காணக் கிடைக்காதது வருத்தத்துக்குரியது.

பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும் நூலானது தமிழ் இலக்கியம் குறித்த மிகவும் அவசியமான மாற்றுப் பார்வையை முன்வைக்கிறது. இன்று “பொன்னியின் செல்வன்” திரைப்படம் தொடங்கி விட்டிருக்கின்ற சோழர் காலப் பெருமைகள் குறித்த விவாதத்திற்கு பங்களிக்கக் கூடிய கட்டுரையொன்று இந்நூலில் உள்ளது. “பேரரசும் பெருந்தத்துவமும்” என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை வழிவழியாகச் சொல்லப்பட்டு வந்த சோழர்காலம் குறித்த கருத்துக்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது. அக்காலம் குறித்த இரண்டு முக்கியமான சான்றுகளை கைலாசபதி முன்வைக்கிறார். அதைத் தொடர்ந்து பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:

“இவ்விரு சான்றுகளும் மிக முக்கியமானவை ஏனெனில் சோழர் காலத்தைப்பற்றி எழுதும் ‘புகழ்பூத்த’ வரலாற்றாசிரியர் எல்லாம், அன்றைய நிலையில் வர்க்க முரண்பாடுகள் இருக்கவில்லையென்றும், வர்க்க அமைதியே காணப்பட்டது என்றும், செல்வம் கொழித்த அன்றைய நிலையில் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சமூகத்திலே ஒரு பாத்திரம் இருந்தது என்றும் பலவாறு எழுதியுள்ளனர். நாடு பிடித்தலாலும் பிற நாட்டு வணிகத்தினாலும், உற்பத்திப் பெருக்கத்தினாலும் சோழ நாட்டிலே செல்வம் பொங்கி வழிந்தது என்பது உண்மையே. பட்டினியால் மடியும் நிலை பரவலாக இருக்கவில்லை என்பதும் ஓரளவிற்கு (பஞ்ச காலங்களைத் தவிர) உண்மையே. ஆனால் நாட்டில் வர்க்க முரண்பாடோ மோதலோ இருக்கவில்லை’ என்றும், ‘சுரண்டிய வர்க்கமும் சுரண்டப்பட்ட வர்க்கமும் இருந்தன என்பது ஏற்க முடியாதது’ என்றும் எழுதுவது ஒப்புக்கொள்ள முடியாததொன்று. பேராசிரியர் நீலகண்ட சாத்திரியார் உட்படப் பலர், சோழர் காலத்தில் வர்க்க அமைதியே இருந்தது என்று எழுதியுள்ளனர். சமூகத்திலே அமைதி நிலவியது என்பதை நாம் மறுக்க வேண்டியதில்லை. அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியாது. அமைதிக்குப் பின்னால் நோகாத முறையில் சுரண்டல் இருந்தது என்றும், அங்குதான் சமயம் கருவியாகப் பயன்பட்டது என்றும் நாம் நிரூபிக்க முடியும். பேரரசு தோன்றிய காலத்திலே பெருந்தத்துவமும் ஏன் தோன்றியது என்னும் கேள்விக்கு விடையும் அங்கேதானிருக்கிறது.”

சோழர் காலம் பற்றிய முக்கியமான வர்க்கப் பார்வையை இக்கட்டுரை வழங்குகிறது. இது சோழப் பேரரசின் ஆரவணைப்பில் நிமிர்ந்தெழுந்த சைவசித்தாந்தம் என்ற பெருந்தத்துவத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணியை விரிவாக ஆராய்கிறது. ‘பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்’ என்னும் இந்நூலில் பழங்காலத்து நடைமுறைகளும், சடங்குகளும், தத்துவங்களும் பற்றிய செய்திகள் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன. சிவ வழிபாட்டின் புராதன வரலாறு, வீரயுகத்தின் சில அம்சங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சி, தாய்த்தெய்வ வழிபாடு, கள வேள்வி, சமயப்பூசல், பற்றியெல்லாம் இயங்கியல் நோக்கில் கட்டுரைகள் உள்ளன. இது இலக்கியம் குறித்த புதிய பார்வைக்கு வழிசெய்தது.

1970ம் ஆண்டு வெளிவந்த ‘அடியும் முடியும்’ என்ற நூலின் மூலம் இலக்கியக் கருத்துக்கள் மட்டுமல்லாது இலக்கிய வடிவங்கள், உத்திகள் கூட சமூக நிலைமைகளின் விளைபொருட்கள் என்று கைலாசபதி நிறுவினார். கைலாசபதியின் செல்நெறியை தொடர்பியல்வாதம், பல்துறை அணுகல், இயங்கியல் நோக்கு என்ற மூன்று அடிப்படைக் கூறுகளின் ஊடு விளக்குகிறார் கவிஞர்

முருகையன். (பார்க்க: தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடாக 1992இல் வெளியிடப்பட்ட பாரதி பன்முகப் பார்வை நூலில் கைலாசபதியின் விமர்சனம்: கோட்பாடும் நடைமுறையும் என்ற தலைப்பிலமைந்த கட்டுரை. 19-38)

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் கைலாசபதியின் இடம் தனித்துவமானது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தவிர்க்கவியலாத பேராளுமை பேராசிரியர் க. கைலாசபதி. தமிழ் நாவல் தோன்றி நூறாண்டுகள் கடந்துவிட்டன என்பதை தமிழகத்துக்கு மட்டுமன்றித் தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆய்வரங்குகளை ஒழுங்குசெய்ததன் ஊடு நினைவூட்டியவர் கைலாசபதி. அதேபோல அறிஞர் ஜேம்ஸ் இரட்ணத்தைக் கௌரவிக்கும் முகமாக 1975ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைத் தொகுப்பு மலரில் (James Thevathasan Rutnam facilitation volume) ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் முக்கியமான கட்டுரையொன்றை கைலாசபதி எழுதியிருந்தார். A Century of Tamil Poetry in Sri Lanka: An Introductory note (இலங்கையில் ஒரு நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதை) என்ற அக்கட்டுரை ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றின் ஒரு குறுக்குவெட்டுப் பார்வையை வழங்கியது. பாவலர் துரையப்பாப்பிள்ளையின் பங்களிப்பு பற்றிய விரிவான குறிப்புகளோடு தொடங்கி, சோமசுந்தரப் புலவரின் பங்களிப்போடு தொடர்ந்து சின்னத்தம்பிப் புலவர், நல்லதம்பி, சரவணபவன், புலவர்மணி பெரியதம்பி, வேந்தனார் ஆகியோரை அறிமுகம் செய்கிறது. ஈழத்தமிழ் கவிதையின் திருப்புமுனை இவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த மகாகவி, அந். கந்தசாமி, முருகையன், சில்லையூர் செல்வராஜன் ஆகியோரால் சாத்தியமானது என்று குறிப்பிடுகிறார். இக்கட்டுரையை சமகாலக் கவிஞர்களான நுஃமான், புதுவை இரத்தினதுரை, ஜெயபாலன், கந்தவனம் ஆகியோர் நம்பிக்கை தருவோராக உள்ளனர் என்றும் கவியரங்கம் என்ற கவியாற்றுகை முறை சாதாரண மக்களுக்கு கவிதை பாடுவதை ஊக்குவித்தது என்றும் நிறைவு செய்கிறார்.

1979ம் ஆண்டு சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கத்தால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட ஆய்வரங்கில் ‘The Cultural and Linguistic Consciousness of the Tamil Community in Sri Lanka’ என்ற தலைப்பில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை முக்கியமானது. அக்கட்டுரை 1984ம் ஆண்டு சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்ட Ethnicity and Social Change in Sri Lanka என்ற நூலில் இடம்பெற்றது. இந்நூல் பேராசிரியர் க. கைலாசபதிக்கு சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. சமூக அறிவியல் ஆய்வுப்பரப்பில் இலங்கையில் வெளிவந்த மிகவும் முக்கியமான நூல்களில் இதுவும் ஒன்று. இந்த நூலின் உருவாக்கம் பற்றி தனிப்பட்ட உரையாடலின் போது குமாரி ஜெயவர்த்தன பின்வருமாறு என்னிடம் சொன்னார்.

“1983ம் ஆண்டு இனக்கலவரம் எங்களுக்கு

அதிர்ச்சியாக இருந்தது. வரலாறு பற்றிய பொய்கள் எவ்வளவு மோசமான விளைவுகளை உருவாக்கும் என்பதை நாங்கள் உணர்ந்தோம். அப்போதே 1979இல் எங்களால் நடாத்தப்பட்ட ஆய்வரங்கக் கட்டுரைகளின் முக்கியத்துவத்தையும் அவை பொதுவெளியில் பேசப்பட வேண்டும் என்பதையும் உணர்ந்தோம். குறிப்பாக சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கத்தின், உருவாக்குனர்களில் ஒருவரான கைலாசபதி வாசித்த கட்டுரையின் பெறுமதி முக்கியமானது. ஆனால் துரதிஸ்ட்வசமாக எங்களுக்கு மிகவும் நெருக்கமான இனங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமையை விரும்பிய கைலாசபதி உயிருடன் இல்லை என்பதை நினைக்கவே இயலாமல் இருந்தது. எங்களால் செய்ய முடிந்தது அந்நூலை அவருக்குக் காணிக்கை யாக்குவதே.

கைலாசபதி தனது கட்டுரையில் ஈழத்தில் மொழி பண்பாட்டு உணர்வு பற்றியும் தமிழகத்துடனான உறவுகள் பற்றியும் விரிவாக ஆராய்கிறார். அவற்றை சுருக்கமாக நோக்கலாம்.

- கால்டுவெல் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற நூலின் வழி நிறுவிய கருத்துக்களை சிவை தாமோதரம்பிள்ளை தாம் பதிப்பித்த 'கலித்தொகை' (1887), 'வீரசோழியம்' (1895) போன்ற பழந்தமிழ் நூல்களுக்கு எழுதிய நீண்டவையும் வாதப்பிரதி வாதங்களுக்கு உட்பட்டவையுமான பதிப்புரைகளில் எதிரொலித்தார்.
- 9ம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 20ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் தமிழ்நாட்டில் மொழி, பண்பாடு பற்றி வளர்ந்துவந்த விழிப்புணர்வின் குறியீடுகளாக இரு சஞ்சிகைகள் வெளிவரத்தொடங்கின. ஒன்று 'சித்தாந்த தீபிகை' (1897-1913) மற்றையது 'தமிழியன் அன்றிகுவரி' (Tamilian Antiquary 1907-1914) ஈழத்துத் தமிழறிஞர் இவ்விரு சஞ்சிகைகளின் வெளியீட்டில் தீவிரமாகப் பங்குபற்றினார்கள். ஈழத் தவர்களான ஜே.எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை சித்தாந்த தீபிகைக்கும் டி. சவரிராயப்பிள்ளை தமிழியன் அன்றிக்குவரிக்கும் ஆசிரியராக இருந்தனர். இலங்கையர்களான பொன். அருணாசலம், பொன். இராமநாதன், எஸ்டபிள்யூ. குமாரசாமி, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, வி.ஜே. தம்பிப்பிள்ளை, ரி. பொன்னம்பலப்பிள்ளை போன்றோரும் வேறு சிலரும் இச் சஞ்சிகைகளுக்குத் தொடர்ந்து எழுதி வந்தனர்.
- 1898ஆம் ஆண்டு ஆறுமுகநாவலரின் மருமகரும் மாணாக்கருமாகிய த. கைலாசபிள்ளையால் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. இதனாற் கவரப்பட்டே ராமநாத மாவட்ட பழவனந்தம் ஜமீந்தார் பாண்டித்துரைத்தேவரால் 1901ஆம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது.

- 1942ஆம் ஆண்டு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவப்பட்டது, தமிழ் மொழி, இலக்கியம் ஆகிய வற்றின் பல்வேறு அம்சங்கள் தொடர்பான மாநாடுகளும் கூட்டங்களும் அடிக்கடி நடைபெற்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் 1922இல் நடைபெற்ற மகாநாடே யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த முதலாவது பெரிய இலக்கிய மகாநாடாகும். இம் மகா நாட்டுக்காகச் சென்னையிலிருந்தும் சில பிரமுகர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இதே வருடத்திலே யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கமும் தொடங்கப்பட்டது.

மேற்குறிப்பட்ட விடயங்கள் குறித்து விரிவான குறிப்புக்களைத் தரும் கைலாசபதி இவை பற்றிய தனது சமூகவியல் பார்வையை பின்வருமாறு முன்வைக்கிறார்:

"சமூகவியல் ரீதியாக நோக்கும்போது மேலே விபரிக்கப் பட்ட மொழி, பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு, மத்தியதர வர்க்கத் தமிழருடையது என்பதும் இதற்குத் தலைமை தாங்கினோர் உயர்மத்தியதர வர்க்கத்தினரே என்பதும் தெரியவரும். சமயத்துறையில் ஏற்பட்ட இவ் விழிப்பு, பின்னர் மொழி பண்பாட்டுத்துறை களுக்கும் பரவியது. அடிப்படையில் இது காலனித்துவ ஆதிக்கத்துக்கெதிரான கலாசார தன்னுறுதிப்பாடாகும். இக் கலாசார விழிப்புணர்வு, மத்தியதர வர்க்கத்து இலட்சியங்களினதும் விழுமியங்களினதும் அணைச வராகவும் அவ் வகுப்புக்குத் தேவையான தலைமைத் துவத்துக்கு உரிய படிமத்தைக் கொடுப்பதாகவும் அமைந்திருந்தது. மேலும் தெளிவாகக் கூறுவதானால் இக் கலாசார நடவடிக்கைகள் குறிப்பிட்ட எல்லை களுக்குள் அடங்கியிருந்தன. இன்று பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது பழைய சமூகத்தில் நிலைபெற்று அமைப்பின் பகுதியாகவிருந்த தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சில அம்சங்களையே மத்தியதர வர்க்கம் புனரமைத்தது என்பதை உணரமுடியும்."

பேராசிரியர் கைலாசபதியின் இப்பார்வைதான் ஏனைய இலக்கிய கர்த்தாக்களிடமிருந்தும் ஆய்வாளர்களிடமிருந்தும் வேறுபடுத்தித் தனித்துவமானதாகக் காட்டியது. கைலாசபதியின் தீர்க்கதரிசனத்திற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு இக்கட்டுரையின் நிறைவுப்பகுதி. அதில் மிகவும் ஆழமான அவசியமான செய்தியொன்றை அவர் முன்வைக்கிறார்:

"தமிழரின் கலாசார தேசியம் இன்று முக்கியமான திருப்பு முனையில் உள்ளது. தனக்கு முன்னுள்ள இரு வழிகளில் ஏதாவது ஒன்றை அது தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியுள்ளது. ஒன்று: கலாசாரத் தனிமைப்பாடு, மேலாதிக்கம் ஆகியவற்றைச் சார்தல். மற்றது: பெரும் பாண்மைச் சமூகத்துக்கும் தமக்கும் பொதுப் படையான அம்சங்களை இனங்கண்டு ஜனநாயக முறையிலான வாழ்க்கை மலர உழைத்தல். இவற்றில் எதைத்தேர்வது என்பது வெளிப்படையானது. ஆனால் இதற்கு,

ஒடுங்கிய இன நலன்களைத் துறந்துவிட்டு, மனிதனை மனிதன் சுரண்டாத சமூக ஒழுங்கை நோக்கிச் செல்லும் தேசியப் போராட்டம் ஒன்றை இரு இனங்களும் இணைந்து மேற்கொள்ளல் தவிர்க்க முடியாததாகும்.”

தனித்தமிழ் இயக்கம் குறித்து கைலாசபதியின் கட்டுரை இன்றைய காலத்திற்குப் பயனுள்ளதும் மீள வாசிக்கப்பட வேண்டியதும். 'தனித்தமிழ்' என்ற வாதம் உருவாகிய காலச்சூழலையும் அதன் இன்றைய பொருத் தப்பாட்டையும் அதில் உட்பொதிந்துள்ள சிக்கல்களையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. குறுந்தேசியவாத நிலைப் பாடோடு தமிழ் நாட்டில் தனித்தமிழ் என்று நடக்கின்ற அபத்தங்களின் பின்னணியில் இக்கட்டுரை மனங் கொள்ளத்தக்கது. பார்க்க: The Tamil Purist Moment: A Re-evaluation in Sri Lanka, Journal of South Asian Studies, 1(2), August 1979, 34-63.

நிறைவாக, ஈழத்து தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிற்கு பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் பங்களிப்பு பற்றிய விரிவான உரையாடல்கள் அவசியமாகின்றன. ஈழத்து இலக்கியத்தை விட தமிழக இலக்கியம் பெரியது என்ற எண்ணம் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளிடம் புலம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகளிடமும் உண்டு. தமிழக அங்கீகாரத்துக்கான ஆவலின் பின்னே பலர் ஒடுவதைக் காணமுடிகிறது. இந்த அவலம் ஈழத்தமிழ் இலக்கியம் மீதான நம்பிக்கையினத்தின் வெளிப்பாடும் கூட. வணிகமயமான இலக்கியக் குப்பைகளோடு சேர்ந்து சருகாவது என்று முடிவெடுத்த படைப்பாளிகளிடம் எதிர்பார்க்க அதிகமில்லை.

15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் 25வது நினைவுச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்தும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவ்வுரையில் குறிப்பிட்ட ஒன்றை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

“ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் அவரது தடம் மிகவும் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. கைலாசபதி கலை இலக்கியங்களில் அழகியவை வலியுறுத்திய அதே வேளை, அழகியல் ஆக்கங்களின்

உள்ளடக்கத்தினின்று வேறு படுத்தப்பட்டு அதினும் மேலான ஒன்றாகக் காட்டப்படுவதை வன்மையாக எதிர்த்தார். அழகியற் கோட்பாடுகளை மிகையாக வலியுறுத்திக் “கலை கலைக்காகவே” என்ற கோஷத்துக்குப் புத்துயிர் ஊட்டியவர்கள், இதற்காகவே அவரைக் கடுமையாகத் தாக்கினர். தமிழ் இலக்கிய விமர்சனம் விறைப்பான மரபு சார்ந்த பார்வையின் ஆதிக்கத்தின் கீழேயே இருந்தது. இலக்கியத்தின் சமுதாயச் சார்பான பண்பையும் சமுதாய மாற்றத்தில் அதன் பணியையும் உணர்ந்த முற்போக்கு இலக்கியம் கைலாசபதியின் வருகைக்கு முந்தியதேயாயினும், விஞ்ஞான ரீதியான விமர்சன முறையையும் இலக்கியத்தின் சமூகச் சார்பான தன்மையையும் தெளிவுபடுத்தித் தமிழிற் பிரயோகித்த வரையில் அவரது பங்களிப்பு முன்னோடியானது.

ஈழத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தனியான தன்மையை எடுத்துக் காட்டியதோடு பல எழுத்தாளர்களையும் விமர்சகர்களையும் ஊக்குவித்து வளர்ப்பதற்கை கைலாசபதியின் பணி பலரும் அறிந்ததே. எனினும் இதில் முக்கியமான அம்சம் ஏதெனில் ஈழத்து ஆக்க இலக்கியம் பற்றித் தமிழகத்தின் இலக்கியவாதிகள் சிலர் வெளியிட்ட தாழ்வானதும் தவறானதுமான எண்ணத்தை மறுதலித்துப் பேசியதுடன் செயலிலும் இறங்கிய அவர் ஈழத்து இலக்கியத்தைத் தமிழகத்தினதுடன் பகைமையான ஒன்றாகக் காணவோ காட்டவோ முனையவில்லை. அவர் போன்றோர் தரமான, சமுதாய உணர்வுடைய ஆக்கங்களை ஊக்குவித்து உலாவ விட்டதன் மூலம் வியாபார இலக்கியத்துக்குச் சவாலாக நிமிர்ந்து நிற்கும் அளவுக்கு ஈழத்து முற்போக்கு ஆக்க இலக்கியத்தால் உயர் முடிந்தது. கைலாசபதியின் இப்பங்களிப்பின் முக்கியத்துவம் ஈழத்தில் மட்டுமின்றித் தமிழகத்திலும் உணரப்பட்டதென்றாற் தவறில்லை.”

☪

அஞ்சலி க. துரைசிங்கம்

'ஐம்பது நாடுகளை அறியுங்கள்', '46 நாடுகளை அறியுங்கள்', 'பண் சுமந்த பாடல்' (கீர்த்தனைகள்), 'சுன்னாகத்தில் தமிழ் எழுத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்', 'அரும் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்', 'ஆடும் மயில்', 'வயல் செய்வோம்', 'பாலன் வருகிறான்', 'பாலர் கணிதம்' ஆகிய நூல்களையும், 'கவிக்குரல்கள்' (ஒலி நாடா), 'அம்மன் கவசம்' (ஒலிநாடா), 'இந்து தர்மத்தில் பத்துகள்' (காணொளி இறுவட்டு) ஆகியவற்றையும்

கலாபூஷணம் க. துரைசிங்கம் வெளியிட்டுள்ளார். இளம் எழுத்தாளர் சங்கம், கந்தரோடை கலா நிலையம், சுன்னாகம் கலை இலக்கியச் சங்கம் ஆகியவற்றின் ஆரம்பகர்த்தாவாக விளங்கிய இவர் பல்வேறு பொது அமைப்புகளிலும் இணைந்து செயற்பட்டவர்.. தாயகம் இதழும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் அஞ்சலியை செலுத்தி நிற்கிறது.

இளம்கவிஞர் சஜாவின் மூன்றாம் உலக யுத்தம்

கவிதைத் தொகுப்பு மீதான ஒரு பார்வை

அலெக்ஸ்பரந்தாமன்
புதுக்குடியிருப்பு

மூன்றாம் உலக யுத்தம்

சஜாவின் கவிதைகள்

கொள்ள முடிகிறது. சலனமற்ற மெலிதான நீரோட்டம் போன்ற மொழிநடையே வாசகனது மனதுள் ஓர் ஆழமான பதிவையும் தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்த ஏதுவாகின்றன.

வார்த்தைகளை நீள்வரிகளாக்கி, வலிந்து திணித்து விடுதல்மூலம், பல சொற்கோர்வைகள் 'கவிதை' எனும் பெயரைக் கொண்டிட முடியாது. கவிதையின் உச்சப் பயன்பாட்டை வாசகன் முழுமையாகத் தன்னுள் உள் வாங்கிக் கொள்ளும்போதுதான், கவிஞனும் அக் கவிதையும் பேசப்படுவனவாக அமைகிறது.

பாமர வாசகனுக்குப் புரியாத தெரியாத படிமக் குறியீடுகளாலான வசனவரிகளை ஒருசாரர் 'பின்நவீனத் துவம்' என்ற வரையறைக்குள் வகுத்து, தமக்குள் சிலா கித்துக் கொண்டிருக்கும் இத்தருணங்களில், ஆங்காங்கே ஓரிருவர் மக்களுக்கான, அம்மக்களுக்குப் புலப்படக் கூடியதான கவிதைகளையும் யாத்து வருகின்றனர்.

கடந்தகால போரியல் வாழ்வோடு ஒன்றித்து வாழ்ந்த பலரையும் அதற்கான சூழ்நிலையும் அவர்களை எழுத வைத்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறது. "இன்னவைதான் கவி யெழுத.. " என்று அவர்கள் தமக்குள் 'வட்டங்கள் - சதுரங்கள்' வகுத்து நிற்காமல், தம் அனுபவங்களை எழுதியும் இன்றுவரை எழுதிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இன்றும் அவை சில பேசப்படுவனவாகவும் பேசாப் பொருளெனவாகவும் கடந்து செல்கின்றன.

அந்தவகையில், வவுனியா - பட்டாணிச்சூர் எனும் இடத்தைச் சேர்ந்த சஜா எனும் இளங்கவிஞரின் 'மூன்றாம் உலக மகா யுத்தம்' எனும் கவிதைத் தொகுதியும் இதுவரை பேசப்பட்டதாகவும், பேசப்படாததாகவும் இருக்கிறது. சஜா எழுதும் 'குறும்பாக்கள்' பலராலும் வரவேற்புப் பெற்றதொன்று. சிறுகதைத் துறையிலும் ஈடுபாடுள்ளவராக இருக்கிறார். விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர். ஓட்டுசுட்டான் மகா வித்தியாலய பழைய மாணவராகிய இவர், சிறந்ததோர் ஆசிரியர். இவரது கவிதைகள் பெரும்பாலானவை அரங்க வாசிப்பிற்குரியதாகவே அமைந்திருப்பினும், இவர் தனது கவிதைகள்மூலம் கூறவரும் விடயங்கள் கவனிப்புக்குரியதாகவே இருக்கின்றன.

எந்தவொரு படிமங்களும் குறியீடுகளும் இக் கவிஞர் இத்தொகுப்பினூடாகச் சொல்லவரும் சேதிகள் சிறப்பு சமூகத்தோடு ஒன்றிவாழும்; வளரும் எந்தவொரு

'கவிதை என்பது உணர்ச்சியின் உதிரப்பெருக்கு. ஆற்றல் வாய்ந்த உணர்ச்சிகளின் ஒட்டுமொத்தச் சிதறல்கள். சலனமற்ற நெஞ்சின் அமைதியில் உண்டாகும் உணர்ச்சிகளின் கொப்பளிப்பு' என்று கூறுகிறார் ஆங்கிலக் கவிஞர் வோர்ஸ் வொர்க் என்பவர். வாழ்வின் அனுபவங்கள் உணர்வு கொண்டு வெளிப்படுத்தப்படும் போது, அவை எழுத்துக்களாகி கவிதை வடிவம் பெறுகிறது. பார்வையினூடு மனதுள் உள்ளீர்க்கப்படும் ஒவ்வொரு நிகழ்வின் எதிர்த்தெறிப்புகள் அடைகட்டி வெளிப்படும்போது அவை பல்வேறு வடிவங்களாக உருக்கொள்கின்றன. மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, வெண்பா, ஹைக்கூ கவிதை, நொடிக்விதை, மணிக் கவிதை, வாய்மொழிமூலமான அரங்குக்கவிதை, குறும்பா... என கவிஞனது மனப்போக்கின் பிரதிபலிப்பு களாக அவை அமைகின்றன.

கவிதை குறித்து- அதுபற்றிய கருத்துகள், விமர்சனங்கள், வாதங்கள், பகிர்வுகள் என்பன கவிதையுலகில் பலரது மனப்போக்கைச் சித்திரிப்பனவாகவே இருக்கின்றன. ஒரு காட்சிப்படுத்தல்களை நோக்கும் இரு கவிஞர்களது எண்ண வெளிப்பாடுகள் வெவ்வேறானதாகவும் நடைமொழி வேறுகொண்டும் நகரும். அவை பரந்த வாசிப்பு அனுபவத்தினூடாகவும் நிகழும்.

எளியமொழிநடையில் அமையும் கவிதைகள் பாமரமக்களிடம் இலகுவில் சென்றடைந்து விடுகின்றன. கவிஞன், தான் கூறவரும் பொருள்நிகழ்வை வரிகளாய் பொருத்தும்போது, வாசகனால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. வசன கவிதைகளின்கூட்டு, அதன் பொருளை உணர்த்தும் இலகுவொழிநடையில் ஒசைநயப்பாங்குடன் உரைத்துச்செல்கையில், வாசகனால் அதை ரசித்துக்

கவிஞரும், கவிதைக்கான பின்புல நிகழ்வுகளை தேடிய வைய வேண்டியதில்லை. அவன் அச்சமூகத்திடமிருந்தே பெறுகிறான். எழுதுகிறான்... எழுதிக்கொண்டே இருப்பான். சஜாத்தும் அந்தவரிசையில் எழுதியும்... எழுதிக்கொண்டேயிருக்கும் ஒரு கவிஞன் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும்.

முப்பது வருடங்களாக ஈழத்தில் நடைபெற்ற போரின் போது தமிழ்மக்கள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவங்களோடு, உலகத்தை மிரட்சி கொள்ள வைத்த 'கொரோனா' எனும் விசக்கிரமியால் பரவப்பட்ட நோயின் தாக்கங்களும் ஒரு யுத்தகால அனுபவமாகவே கொள்ளலாம். இதன்மூலம், தான் பெற்ற உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக இக்கவிதைத் தொகுப்புக்கு 'மூன்றாம் உலக மகாயுத்தம்' எனப் பெயரிட்டதாகக் கவிஞர் தமதுரையில் கூறுகிறார்.

இத்தொகுப்பினுள் மொத்தம் முப்பத்தைந்து கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன. ஒவ்வொரு கவிதையும் ஒவ்வொருவிதமான வாழ்வியலைப் பேசுகின்றது. அதன் யதார்த்தத்தை எடுத்துரைக்கின்றது. சிந்திக்க வைக்கின்றது. நாலு வரிகளானாலும் 'நச்' எனப் பதிலளிக்கின்றது.

கவிஞர்களுக்கு மனநிலை பலவிதம். அதுவும் எழுதுகின்ற சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தே, அவர்களின் எண்ணங்கள் வரிவடிவம் எடுக்கும். ஆனால், எந்த நிலையிலும் எழுதக்கூடிய ஒருவனைக் கவிஞர் 'கவி இனிப் பாயும்'(பக். 04) எனும் கவிதையில், ஒரு சிறு பந்தியூடாக இவ்வாறு அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

அடுப்பினில் பூனைகள்
சாற்றாஜ்ஜியம் நடக்கினும்...
கடுப்பினில் பெண்டாட்டி
என்மீது குதிப்பினும்...
கடப்பினில் கடன்காரன்
காசுக்கு நிர்ப்பினும்...
கவி எந்தன் மனதினில்
ஆறெனப் பாயும்!

இதேபோன்று, எந்தநிலைவரினும் கவிதை எழுத வரும் என்பதை அக்கவிதையில் ஏனைய வரிகளுடாக வெளிப்படுத்துகிறார். கவிதை எந்தெந்த நிலைகளில்வரும் எனக்கூறிய இவர், எந்தக் கவிஞர்கள் இறந்தும் இறவாப்பெயரோடு வாழ்வார்கள் என்பதை 'இறவாத கவிஞர்கள்' (பக். 06) எனும் கவிதையில் -

மண்மீது மனித இனம்
மாட்சிபெறப் பாடும்
மறுமலர்ச்சிக் கவிஞனுக்கு
மரணம் நேர்வதில்லை...

என்று எடுத்துரைப்பதோடு, மண்ணில் நிலை பெறாமல்போகும் கவிஞனும் கவிதையும் எனவெய்ன்பதை வரும்படிகள் பெறுவதற்கு வாழ்த்துகின்ற கவியும்

வந்து நெடுங்காலமென
வாழ்ந்திருப்பதில்லை...

பொன்பொருளைப் பெறுவதற்குப்
பாடுகின்ற கவிகள்
பெய்தமழை நீர்க்குமிழைப்
போல் மறைந்து போகும்...

என்று விபரிக்கிறார்.

புலம்பெயர் தேசத்திற்குப் போவதற்காக அயல வர்களின் நகைகளை வாங்கி விற்றுவிட்டு, அந்தப் பணத்தில் அந்நியநாடொன்றுக்குப் போனவனின் சுயநல மனநிலையை 'நீளட்டும் போர் இன்னும்...' (பக். 14) எனும் கவிதைமூலம் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறார். தாயகத்தில் யுத்தம் நடந்தால்தான், புலம்பெயர் தேசத்தில் போரைக் காரணம் காட்டி, நீண்டகாலம் வாழ முடியும்... என்ற ஒரு சிலரின் மனவோட்டங்கள் இக்கவிதையில் வெளிப்படுகின்றன.

நம்மவரும் தாக்கட்டும்
நாற்திசையும் பரவட்டும்
நல்லதொரு யுத்தம்
நடந்தபடி இருக்கட்டும்.

மீண்டும் நான் அங்கு
மீளத் திரும்பாமல்
இன்னும் சில காலம்
இருக்கட்டும் இவ் யுத்தம்!

போர் முடிந்து, நாட்டில் அமைதி நிலவுவதாகவும், அபிவிருத்தி நிகழ்வதாகவும் ஒரு மாயைத் தோற்றத் துக்குள், வலிசுமந்த மனிதர்களின் வாழ்வியலானது இன்னும் பூரணத்துவம் பெறவில்லை. இதையே 'முடிந்தும் முடியாத போர்'(பக். 45) எனும் கவிதையின் தொடக்கத்தில்

போர் முடிந்து பத்தாண்டு
போய் முடியப் போகிறது
போரால் பட்ட துயர்
போவதீனி எப்போது...?

எனும் கேள்விக்கு இங்கே எவரிடத்திலும் பதில் இல்லை.

இனத்திற்கான போராட்டத்துக்கு பங்களிப்பு நல் காமல், உயிரச்சம் காரணமாக புலம்பெயர் தேசங்களுக்குச் சென்று, தம்முகங்களை மறைத்தவர்கள், போர்தணிந்த பிற்பாடு, இன்று அப் போராட்டதின் காவலர்களாகவும், பொது மக்களின் மீட்பர்களாகவும் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளும் மனிதர்களை 'வேடம் கலைகிறது...' (பக்.49) எனும் கவிதை இவ்வாறு அம்பலப்படுத்துகிறது.

வீட்டுக்கு ஒருவர்
நாட்டினைக் காத்திட
வாருங்கள் என்று
முழுங்கியபோது...

எலியென ஓடிப்
புதரீனில் பாய்ந்த
பூனைகள் வந்தின்று
புலிகள்தாம் என்றன...

கவிதைகள் பலவும் அரங்கக் கவிதைகளாக இருப்பதால், அதற்கேற்றவாறு சந்தத்திற்கு அமைவாக பந்தி பிரித்து, பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதுக்கவிதை யென வாசிக்க உள்நுழையும் ஒரு சாதாரண வாசகன், சற்று தடுமாறவே செய்வான். ஆயினும், வரிகளை வாசிக்கையில் சந்தம் பொருந்திப்போவதால், சொற் சேர்க்கைகளோடு அவன் இலகுவாகக் கடந்து போய் விடுவான். இருப்பினும், சில இடங்களில் ஒரிரு வரிகள் முரண்படுவதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

நூலின் உள்ளே அணிந்துரை, ஆசியுரை தவிர்ந்த வாழ்த்துரைகள் மட்டும் நான்கு காணப்படுகின்றன. இவற்றைப் பெரும்பாலும் முன்பக்கங்களில் தவிர்த்து, பின்பக்கங்களில் இணைத்திருக்கலாம். காரணம், தொகுப்பை

வாசிக்க ஆவலோடு உள்நுழையும் வாசகனுக்கு, இந்த வாழ்த்துரைகள் ஒரு 'சலிப்பு' நிலையை ஏற்படுத்தி விடக்கூடும். குறியீடுகளில் குறிப்பாக லீடர் (...) அடையாளங்களில் மேலதிக புள்ளிகள் காணப்படுகின்றன. இது தவறு.

கவிஞர் சஜா ஓர் இளங்கவிஞர். இன்னும் இத்துறையில் வளர வேண்டியவர். போராட்ட வாழ்வு... யுத்த அவலம்... இடப்பெயர்வு... மீள் குடியேற்றம்... போன்றவற்றின் நிமித்தம், எழுந்த மன உளைச்சலின் உணர்வுகளை இங்கே பதிவாக்கியிருக்கிறார். தான் வாழும் சமூகத்தையும் அங்கு காணப்படும் அவலத்தையும் தனது கவிதைகளில், படிப்பவர்கள் விளங்கும் வகையில் எழுதி, ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றார்..." என தனது அணிந்துரையில் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி ஓய்வநிலை உப பீடாதிபதி ந. பார்த்தீபன் கூறியிருப்பது யதார்த்தமானதே!

சஜா கவிதை உலகில் தொடர்ந்தும் பயணிக்க வாழ்த்துவோம்.

கவிதை

குழந்தைகளின் வாணம்

குழந்தைகளின் வாணத்தில்
சந்தோச விண்மீன்கள்
புதிதாய் முளைத்தன...

கேக்குகள் வரவழைக்கப்பட்டன
பலூன்கள் ஊதப்பட்டன
மின்மினித் துகள்களை
முகங்களில் அப்பிக் குழந்தைகள்
மகிழ்ந்தனர்

புதிய பாடலொன்றை
உதடுகளில் உயிர்த்தபடி
சிறுவர்களின் கால்கள்
குதூகலிக்கத் தொடங்கின...

அன்றைய பகலில்
பரிசுகளாலும்
பட்சணங்களாலும்
நிரம்பிவழிந்தன
குழந்தைகளின் சட்டைப்பைகள்

மாலையில்
வெறிச்சோடிப்போயிற்று
அவர்களின் வாணம்
பலூன்கள் அனைத்தும் வெடித்து
முடிந்தன
கேக்குகள் அனைத்தும் தீர்ந்து போயின
விடைபெற்றுக் கொண்டது
மகிழ்ச்சியும்

குழந்தைகள்...?

வில்லரசன்
கிளிநொச்சி

மதிய போசனம்

க. சிவகரன்

"வணக்கம் மாஸ்ரர்!" சேர் என்று சொல்ல மனமின்றி மட்டமாக மாஸ்ரர் என அழைக்கும் அந்தப் புதிய மனிதரை ஒருமுறை நிமிர்ந்து பார்த்தார் அதிபர் கதிரேசன்.

"ஓம் வணக்கம். நல்லது! உங்கள் வரவு! மன்னிக்க வேண்டும், உங்களைப்பற்றி..."

"நான் மாஸ்ரர் இங்க படிக்கவில்லை. என்னுடைய அம்மா படித்த பள்ளிக்கூடம் இந்தப்பாடசாலை. எங்கடை உணர்ப்பாடசாலை, எங்கடை முன்னோர் எங்கடை சந்ததிதான் ஆரம்பிச்ச பாடசாலை."

"ஓ, வீரசிங்க முதலியார் ஸ்தாபகர் வழியோ நீங்கள்?"

"ஓமோம் அவர் பரம்பரையாட்கள் தான் நாங்கள். எனது அம்மா இங்கதான் படிச்சவ. அவவின்ரை பெயரில் ஒரு நல்ல காரியம் செய்யவேண்டும். அதுதான் மாஸ்ரர் வந்தனான்."

"ஓம்! உங்கடை உதவி எங்கடை பிள்ளைகளுக்கு பெரிய உதவியாக இருக்கும். காலையிலே உங்களை காக்க வைத்ததிற்கு மன்னிக்க வேண்டும். வழமைபோல வராத ஆசிரியர் மாற்று ஏற்பாடு மற்ற வராத பிள்ளையளின்ரை விசாரணை சுணங்கிப் போச்சு. உங்களை காக்க வைச்சிட்டன். இப்ப வகுப்புகள் தொடங்கிவிட்டது. பாடசாலையைச் சுற்றிப் பார்க்க இப்ப பொருத்தமான

நேரமில்லை. பிள்ளையள் எங்களை வேடிக்கை பாக்குங்கள்."

வந்தவர் முகம் சற்று மாறியது. ஆனாலும் அவரின் கறுப்புக் கண்ணாடி அதை மறைக்க முற்பட்டது. அவருடைய மொட்டையான தலைமயிர் கட்டையான காற்சட்டை ஒட்டியபடி இருக்கும். 'ரீசேட்' கழுத்துப்பட்டி போன்ற தங்கவடம் கையில் முறுக்குவிழுந்த தங்கக் காப்பு சின்னதாய் ஒரு 'பொன்ட்' தாடி. பிள்ளைகள் வேடிக்கையாகப் பார்க்கப் போதுமான தோற்றம்தான் என்பதை அதிபர் கூறிவிட்டதில் இருந்து அவர் மனம் பட்டும் படாமல் இருந்தாலும் இலேசாய் பட்டு விட்டது. அவர் அதைக் காட்டிக்கொள்ள வில்லை. ஆனாலும் அவர் வந்தவுடன் அதிபர் ஓடிவந்து வரவேற்பார் என அவர் எண்ணி யிருந்தார். அவ்வாறு இல்லையெனினும் அவரைக் காக்க வைத்த காரணம் ஒன்றே அவர் கடுப்பாக போதுமானதாக இருந்திருக்க வேண்டும். அவர் தன்னுடைய பரம்பரையை இழந்து அறிமுகம் செய்ய முற்பட்டதும் அதனால்தான் போல. ஆனாலும் கொஞ்சம் அமைதியாக இருந்தார்.

அறுபது வயது இருக்கும். ஆனால் இளம் பெடியன் போல் 'மொட்டாக' இருக்கும் அவரை ஒரு 'நவீன யுத்தை' அரைகுறையாகப் பார்த்த அதிபர் மௌனத்தைக் கலைத்தார்.

"உங்கள் அம்மாவின் பெயரில் என்ன நல்ல காரியம் செய்யப் போகிறீர்கள். உங்களுக்கு இப்ப பாடசாலையின் விபரத்தை கூறுகின்றேன். முன்பு ஆரம்பப் பாடசாலை யாக இருந்தது. பின்பு இடைநிலையாகி இப்ப கலைப்பிரிவுடன் கூடிய சிரேஸ்ட் இடை நிலைப் பாடசாலையாகிவிட்டது. நானூற்று ஐம்பது மாணவர்கள் உள்ளனர். இந்த முறை ஐந்துபேர் புலமைப் பரிசில் பரிட்சையில் சித்தி! உயர்தர தகுதி பெற்ற மாணவர் எழுபத்தைந்து வீதம்! வருடம் தோறும் பல்கலைக்கழக அனுமதியும் உண்டு! இந்த முறை தேசிய மட்ட காற்பந்தாட்ட போட்டி யில் எமது அணி மூன்றாமிடம்! கொஞ்சம் வளர்ச்சியடைந்துதான் வருகின்றோம்" அதிபர் கூறிமுடித்தார்.

"எனக்கு உங்கடை வளர்ச்சிபற்றி நல்லாத் தெரியும். கனடாவில் இருந்தாலும் ஊர்பற்றிய பார்வையிருக்கும்தானே. இஞ்ச இப்ப படிக்கிற பிள்ளையளுக்கு நல்ல வாய்ப்புத்தான். நல்ல வளர்ச்சி பார்க்கவே தெரியுது. பள்ளிக்கூட கட்டடங்களே மாறிப்போச்சு. என்னண்டா மாஸ்ரர் எங்கடை அம்மாவின்ரை பெயரில் இப்ப படிக்கிற பிள்ளைகளுக்கு ஒரு 'லஞ்' அதுதான் மதியபோசனம் ஒண்டு கொடுக்க எண்ணியுள்ளேன். அது தான் என் விருப்பம். இந்த மாதம் நவம்பர் பத்தாம் தேதி அவவின்ரை பத்தாண்டு பூர்த்தி. அந்த நாளில் ஒரு சாப்பாடு போட்டு மனம் ஆறத்தான் உங்கடை அனுமதி தேவை. எங்கடை ஊர் பள்ளியிலை இதைச் செய்யவேண்டுமென்ற ஆசை! அதுதான் விஷயம்" அவர் கூறிமுடித்தார்.

"ஏன் சாப்பாடுதான் கொடுக்கவேண்டுமா. வேறமாரி யோசித்தால் என்ன..."

"என்ன வேறமாரி... என்ன மாஸ்ரர் இப்ப நாட்டு நிலமை மோசம்தானே... நல்ல சாப்பாடு ஒண்டு பிள்ளைகளுக்கு நல்லதுதானே. அதோட இது ஆத்மசாந்திப் பிராத்தனை. ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு உணவு கொடுப்பது ஒரு திருப்திதான்" வந்தவர் கூறிமுடித்தார்.

"இப்ப பள்ளிக்கூடங்களில் வெளிநாட்டுக் காசில் சாப்பாடு போடும் கலாசாரம் பரவிக் கொண்டுபோகுது. எனக்கு உதிலை உடன்பாடு கிடையாது. என்னிடம் பலபேர் கேட்டவை. நான் மறுத்துவிட்டேன். எங்களுக்கு ஒரு நிதானமான பார்வையிருக்கு. எங்கடை பிள்ளைகளை எப்படி நடத்த வேண்டுமென

சில வழிமுறைகள் எங்களிடம் உள்ளன. அவர்களுக்கு தேவையான விடயங்களிலதான் உதவிகளை பெறுகின்றோம். சிலர் அப்படிச் செய்தும் இருக்கினம். உங்களிடமும் அதைத் தான் எதிர்பார்க்கின்றோம்."

"என்ன மாஸ்ரர் 'பசி வந்தால் பத்தும் பறந்திடும்' என்றுதானே பழமொழி..."

"ஓமோம். இந்தப் பசித்தீயை வைத்துதான் மனிதர்கள் மனிதர்களை வெற்றி கொள் கின்றனர். நாடுகள் நாடுகளை அடிமைப் படுத்துகின்றன. ஒருவன் எப்ப பசிக்கு அடிமை யாகின்றானோ அப்போ அவனால் தன்னை வெற்றிகொள்ள முடியாது போகின்றது. தன்பசிக்கு பிறரிடம் கையேந்தும் நிலையன்றி இறப்பது மேலானது. இதை சிறுவயதிலேயே உணர்த்தி, பிள்ளைகளை சுய கௌரவத்துடன் வாழ வழிகாட்ட வேண்டும். இந்தப் பசிதான் அவனை உலகை கண்திறந்து பார்க்க வைக்கும். உழைக்க வைக்கும். அதனால் அதை அப்படியே விட்டுவிட வேண்டும்."

"என்ன மாஸ்ரர் தத்துவம் பேசிறீர்கள். நீங்கள் தத்துவம் படிச்சனியளோ..."

"இல்லை நான் தமிழ் சிறப்புப் பட்டதாரி. 'செவிக்குணவு இல்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும்' எனப் படித்தவன். 'செவியின் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள் அவியினும் வாழினும் என்' என்று தானே வள்ளுவர் கூறியுள்ளார். அதனால்தான் பசி யிற்கு இரப்பினும் இறப்பது மேல் என்று கூறினேன். படிப்புத் தான் முக்கியம் என்று கூறினேன். பிள்ளைகளை தமிழ் முறைப்படி வளர்ப்பதுதான் நல்லதல்லோ. அதுதான் கூறினேன்."

"உங்களோடை சரிப்பட்டு வராது. உம்மடை சித்தாந்தம், வேதாந்தம் எல்லாம் வேண்டாம். நான் வாறன்."

"இல்லை இருங்கோ... இப்ப சோதினைக் காலம். கொஞ்சம் எங்கடை பக்க நியாயத் தையும் விளங்கிக் கொள்ளுங்கோ. நான் முன்பு அதிபராய் இருந்த பள்ளியிலை ஒருவர் இப்படித்தான் மாதந்தோறும் கடலை தருகிறேன். அவித்துக் கொடுங்கள் எனத் தந்தார். ஆசிரியர்கள் அதைச் செய்தனர். ஒருநாள் ஓர் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் வந்தார். அவர் எதிர்பாராமல் வகுப்பிற்குள் போக பிள்ளையள் எறிந்து விளையாடிய

கடலை அவர்மேல்பட்டு சட்டைப்பையில் சிக்கிவிட்டது. நேரே என்னிடம் வந்தார். சட்டைப்பையில் இருந்து எடுத்து மேசையிலே வைத்தார். 'என்ன நடக்குது உங்க' எனக் கேட்டார்... 'ஒன்றைக் கொடுப்பதெண்டால் எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும்... யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்... இதைக் கொஞ்சம் யோசித்துச் செய்யுங்கோ...' என்றார்.

"ஓமோம் அவர் உமக்குச் சொன்னதை இப்ப எனக்குச் சொல்லுநீரோ..".

"இல்லை. அப்பிடிக் கூற வில்லை. வேற தேவையள் இருக்கெண்டுதான் கூற வந்தேன். இப்ப இங்க 'போட்டோக் கொப்பி மெசின்' பழுதாய் போய்விட்டது. பரீட்சைக்காலம் என்பதால் மாணவர்களுக்கு பயிற்சி வினாத்தாள்கள் பிரதி செய்ய வேண்டும். உங்கள் உதவி ஒருநாள் உணவுடன் முடியாது நீண்டகாலம் மாணவர் அறிவுப் பசியைப் போக்கி அவர்கள் உயர வழிவகுக்கும். எனவே ஒரு இயந்திரம் வாங்கித்தர முடியுமா?. அதைப்பற்றிப் பேசுவோம்..."

வந்த மனிதர் மௌனமானார். அதிபர் அறையை நோட்டமிட்டார். சுவரில் அங்காங்கே திருக்குறள் வரிகள் காட்சி தந்தன. 'செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க செய்யாமை யானும் கெடும்' என்ற வரிகள் மீண்டும் மீண்டும் அவரை வாசிக்க வைத்தன. சற்று யோசிக்கவும் வைத்தன. அவர் காலையிலே கண்டுவந்த கனவுகள் மெல்ல மெல்ல கரையத் தொடங்கின. தாயாரின் அழகிய வர்ணப் படத்துடன் கூடிய காட்சித் திரை அதன் முன்பட்டுவேட்டியுடன் நின்று வரிசையாய் அமர்ந்த சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு வாழையிலையில் அன்னதானம். அதை படம் பிடித்து முகப்புத்தகத்தில் பதிவேற்றம் எத்தனை 'லைக்' வந்திருக்கும். சீச்சீ... இந்த அதிபர் திருந்த மாட்டார் போலும். இவர் பெரிய அம்பேத்கார். பெரியார் போல எல்லோ பேசுகிறார். வேறு எதாவது இடம் பார்ப்பம் என எண்ணியபடி... "சரி வாறன்" என எழுந்தார்.

"அடேய்... சின்னக்கிளி... நில்லடா. எங்கை ஓடப்பாக்கிறாய். அதிபர் கேட்டதை உன்னை கொம்மாவின் பெயரில் வாங்கிக் குட்டா"

எதிர்பாரா பெண் குரல் கேட்டு திகைத்தார் சின்னக்கிளி. வழமைபோல் உள்ளே என்ன நடக்கிறது என்பதை வாசலில் மறைந்து நின்று

கேட்கும் அந்தப் பெண்ணை அதிபர் கண்டும் காணாதவர் போல் இருந்தார். அவர் ஒரு அரைப்பைத்தியம். வழமையாக வாரம் ஒரு முறை சேலை உடுத்து திருநீறு பூசி தலையிலே பூ வைத்து கையில் குடையுடன் பாடசாலை வந்து நோட்டம் விடுவது அவர் வழக்கம். யாரும் எதுவும் கதைப்பதில்லை. தன்னுடைய பாட்டில் வந்து சுற்றிப்பார்த்துவிட்டுப் போவது வழக்கம். சிலவேளைகளில் மட்டும் அதிபர் அறைவந்து "அந்த மூலையிலே குப்பை கிடக்கு. அங்க நாய்க்குட்டி போட்டுக்கிடக்கு. பூக்கண்டு வாடிக்கிடக்கு. அந்தப் 'பைப்பில்' தண்ணி வடியுது" என எதாவது கூறிவிட்டுப் போவதும் உண்டு. அதுபோல்தான் அன்று வந்து இருக்க வேண்டும். அத்துடன் ஒட்டுக் கேட்பதும் அவருடைய வழக்கம். சின்னக்கிளி திகைத்து நின்றார். அவருக்கு அவளைத் தெரியாமலல்ல. அவருடைய உறவுக்காரிதான். ஒரு வகையில் மச்சாள். ஆனால் அவரை அங்கு அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதிபர் எழுந்தார்.

"அவ அப்பிடத்தான். நீங்கள் போங்கோ" என்றார்.

வந்த மனிதர் சற்று நிலைகுலைந்து போனார்.

"சரிசேர் உங்கடை விருப்பப்படியே போட்டோக் கொப்பி மெசின் வாங்குவம்.."

"அதுசரி.. அப்பிடிக் சொல்லு..." என்றபடி அந்தப் பெண் அங்கிருந்து அகன்று மறைந்தார்.

சிறிது நேரம் அமைதி நிலவியது. நவம்பர் பத்தாம் தேதி ஒரு போட்டோ கொப்பி இயந்திரத்துடன் வருகின்றோம்... நாங்கள் வரவேற்க காத்திருப்போம் என்றார் அதிபர். அவர் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறிச் சென்றார். அவருள்ளிருந்த திருவாளர் மதிய போசனம் மட்டும் அவருடன் கூடச் செல்ல மனமின்றி தயங்கித் தயங்கி நின்று பின் அவருள் மறைந்து போனார். ஒரு பாடம் முடிந்த அறிவிப்பை கூறி மறுபாடம் தொடங்க அழைப்பு விடுத்து பாடசாலை மணி அடிக்கின்றது.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் முடிவின் 30 ஆண்டுகள் - 4

உக்ரைன்-ரஷ்ய நெருக்கடியில் அனைத்தும் மறந்துபோயினவா?

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

கடந்தாண்டு டிசெம்பர் மாதம் 26ம் திகதி சோவியத் யூனியன் உத்தியோகபூர்வமாகக் கலைக்கப்பட்டு முப்பது ஆண்டுகள் நிறைவடைந்தன. இரண்டாம் உலகப்போரைத் தொடர்ந்து சோவியத் யூனியன் ஒருபுறமும் அமெரிக்கா மறுபுறமுமாக இருந்து நடைபெற்ற கெடுபிடிப்பேரின் முடிவை 1989 நவெம்பர் 9ம் திகதி நிகழ்ந்த பெர்லின் சுவரின் தகர்ப்பு அடையாள பூர்வமாக உணர்த்தி நின்றது. சோவியத் ஒன்றியத்தின் முடிவு சோசலிசத்தின் தோல்வி மார்க்ஸியத்தின் முடிவு, கம்யூனிசத்திற்குக் கல்லறை எனப் பலவாறு பேசப்பட்டது. இனிவரும் நூற்றாண்டு தாராண்மைவாத ஜனநாயகத்தின் நூற்றாண்டு என்று சொல்லப்பட்டது. இன்று மூன்று தசாப்தங்களின் பின்னர் உலகம் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைத் தத்துவார்த்த ரீதியில் வரலாற்றுவுழிநின்று மீள்பார்வை செய்யும் முயற்சியே இந்தத் தொடரின் நான்காவது கட்டுரை.

தொடக்கக் குறிப்புகள்

இரண்டு கதையாடல்கள் இன்று உலக அரங்கை ஆட்சி செய்கின்றன. முதலாவது "இந்தப் போரில் ரஷ்யா தோற்றுவிட்டது" என்ற பிரச்சாரம் குடுபிடித்துள்ளது. இரண்டாவது 2022ம் ஆண்டுக்கான தனித்த ஆளுமையாக உக்ரைனிய ஜனாதிபதி வொலடிமிர் ஸெலென்ஸ்கி டைம் இதழால் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். இதைத் தொடர்ந்து உலகின் மிகவும் விருப்புக்குரியவராக அவரைக் கருதுவதும் அவரைத் திருவுருவாக்குவதும் நடக்கிறது. ஆனால் உக்ரைனிய மக்கள் துயரங்களை எதிர்நோக்குகிறார்கள். இடிபாடுகளுக்குள்ளும் உணவின்றியும் குளிரிலும் மக்கள் நடுங்கையில் தனது மானிகையில் மனைவியோடு அமெரிக்க பேஷன் இதழுக்காக போட்டோஷூட் நடாத்துகிறார் ஸெலென்ஸ்கி. ரஷ்யா தோற்றுவிட்டது என்ற கதையாடலோடு புட்டின் அணுகுண்டைப் கடைசி ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துவார் என்ற அச்சத்தையும் சேர்த்தே கிளப்புக்கின்றன ஊடகங்கள். உலகம் ரஷ்ய-உக்ரைனிய நெருக்கடியோடு உறைந்து நின்றுவிட்டது போன்றதொரு உணர்வு எழுப்பப்படுகிறது. இதனால் உலகில் நடக்கும் ஏனைய விடயங்கள் எதுவும் கவனம் பெறுவதில்லை. இப்போது கொவிட்-19 தொற்று உலகளாவிய ரீதியில் அதிகரித்துள்ளது. இன்னமும் அதிகளவான மரணங்கள் நிகழ்கின்றன. ஆனால் அது குறித்து யாரும் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அன்றாட எச்சரிக்கைகள் இல்லை, முகக்கவசம் இல்லை, கைகளை சுத்தமாக வைத்திருப்பது இல்லை, தனிநபர் இடைவெளி இல்லை. ஏன் இந்தத் திசைமாற்றம்?

ஐரோப்பாவை பொருளாதார நெருக்கடி ஆட்கொண்டுள்ளது. இது 2023இல் இன்னமும் மோசமடையும் என எதிர்பார்க்கலாம். மக்கள் வீதிக்கு இறங்கியுள்ளார்கள். பல நாடுகளில் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்துள்ளனர். இந்த நெருக்கடிக்கான ஒற்றைக் காரணமாக உக்ரைன்-ரஷ்ய நெருக்கடியே சுட்டப்படுகிறது. ஆனால் இந்தாண்டும் செல்வந்தர்கள் மேலும் செல்வந்தர்களாயுள்ளனர். அரசாங்கங்கள் ரஷ்யாவின் மீது பழியைப் போட்டு அப்பால் நகர்கின்றன. ஊடகவெளியை இந்நெருக்கடியே நிறைக்கின்றது. பலஸ்தீனர்கள் மீதான இஸ்ரேலிய அடாவடியோ, பெருவில் சட்டவிரோதமான முறையில் ஜனாதிபதி பதவிநீக்கப்பட்டதோ கவனம் பெறவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உலகளவில் 100 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் இடம்பெயர்ந்த ஆண்டாக 2022 பதிவாகிறது. இத்தகைய அதிர்ச்சியூட்டும் மைல்கல், பல அப்பாவி மக்கள் தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறத் தூண்டும் அடிப்படைக் காரணங்களைத் தீர்க்க அதிக முயற்சிகள் தேவை என்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. இன்னும் ஆபத்தானது யாதெனில் இந்த மைல்கல் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் எட்டப்பட்டுவிட்டது. 50 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் தங்கள் சொந்த நாடுகளுக்குள்ளேயே அகதிகளாக இடம்பெயர்ந்தனர், 30 மில்லியனுக்கும் அதிகமான அகதிகள் தங்கள் நாடுகளை விட்டு வெளியேற நிர்வகிக்கப்பட்டனர், மேலும் 4.3 மில்லியன் மக்கள் நாடற்றவர்களாக இருந்தனர். ஆண்டுநிறைவடையும்போது இந்த எண்ணிக்கை இன்னும் பலமடங்கு அதிகரிக்கலாம். ஆனால் இன்று உலகின் அக்கறையும் கவனமும் ஒரு திரைப்படம் போல் விரிந்துள்ளது. இது உக்ரைன் என்ற கதாநாயகனும் ரஷ்யா என்ற வில்லனுக்கும் இடையிலானதாக காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. இங்கு எழுகின்ற பிரதானமான கேள்வி இந்த முரண்பாட்டில்

வரலாற்றின் பாத்திரம் என்ன என்பதே குறிப்பாக சோவியத் யூனியனும் அதன் சிதைவு ஏற்படுத்திய தாக்கத்தின் வீரியம் இன்றுவரை விளங்கிக் கொள்ளப்படவில்லை. இந்தப் பின்புலத்தில் வரலாற்றின் வழிநின்று இந்நெருக்கடியை விளங்கிக்கொள்ள இக் கட்டுரை முயல்கிறது.

சோவியத்: எல்லோரும் ஒரே மக்கள்

சோவியத் யூனியன் என்றால் என்ன என்பதை விளங்கிக்கொள்ள உலகப்புகழ்பெற்ற ஒரு நிகழ்வை சான்றுகாட்டவியலும். மே 2, 1945 இல், சோவியத் யூனியனின் செஞ்சேனை ஜேர்மனியின் தலைநகரின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு ஹிட்லரின் தலைமையகமாக இருந்த பெர்லினின் ரீச்ஸ்டாக் கட்டத்தின் உச்சியில் தமது வெற்றிக் கொடியை பறக்கவிட்டது. இந்நிகழ்வுக்கு 48 மணி நேரத்திற்கு முன் அடால்ஃப் ஹிட்லர் தனது பதுங்கு குழியில் தற்கொலை செய்து கொண்டார். "யூத போல்ஷிவிக் அச்சுறுத்தலை" என்றென்றும் அழிக்க சோவியத் யூனியனின் 25 மில்லியன் மக்களை அவர் படுகொலை செய்தார். ஆனால் ஹிட்லரால் அம்மக்களின் மனவுறுதியை உடைக்க முடியவில்லை. நவீன வரலாற்றில் மிகவும் பெரிய மோசமான போருக்குப் பிறகு, கீவ் முதல் மாஸ்கோ வரை, ஸ்டாலின்கிராட் முதல் குர்ஸ்க் வரை இரத்த ஆறுகள் சிந்திய பிறகு, சோவியத் யூனியனின் தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகள் உலகம் இதுவரை கண்டிராத மிக மோசமான கொலை இயந்திரத்தை தோற்கடித்தனர்.

ஜேர்மன் சக்தியின் அடையாள இதயமான ரீச்ஸ்டாக் (Reichstag) மே தினத்தன்று தாக்கி, கட்டிடத்தின் உச்சியில் இருந்து செங்கொடியை அசைத்து இதைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் வெற்றியாகக் காட்ட வேண்டும் என்று ஸ்டாலின் விரும்பினார். அத்தினம் ஒரு நல்ல அடையாளமாக இருக்கும் என்று நினைத்தார். அக் கட்டிடத்தை கைப்பற்றுவதற்காக செஞ்சேனை, வெறித் தனமான ஜேர்மன் படைகளுடன் கடுமையான போரை நடத்தியது.

ஹிட்லரின் தலைமைப்பீடமான ரீச்ஸ்டாக்கின் மேல் ஏறி கொடியை உயர்த்திய முதல் செம்படை வீரர் ஒரு ரஷ்யர் அல்ல, அவர், ரக்கிம்ஜான் கோஷ்கர்பயேவ் (Rakhimzhan Koshkarbayev) என்ற கசாக் நாட்டவர். ஏப்ரல் மாதம் 30ம் திகதி செங்கொடியை அவர் ஏற்றினார். ஆனால் அதை ஏற்றும்போது இருட்டிவிட்டது. புகைப்படம் எடுக்க முடியவில்லை. அதேவேளை கட்டிடம் எதிரிகளிடமிருந்து முழுமையாக பாதுகாக்கப் படவில்லை மற்றும் அடுத்த நாள் ஜேர்மன் வீரர்களால் கொடி அகற்றப்பட்டது. அடுத்த நாள், கடைசி நாஜிக்கள் இறுதியாக கட்டிடத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டனர், கொடி மீண்டும் உயர்த்தப்பட்டு புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டது.

அந்தப் புகைப்படந்தான் இன்றுவரை உலகப் பிரசித்தி பெற்ற புகைப்படம். இந்தப் புகைப்படத்தின் கதை மிகவும் சுவையானது மட்டுமன்றி முக்கியமானதும் கூட. கொடியை உயர்த்தியவர் கஜகஸ்தானைச் சேர்ந்த 18 வயதுத் சிப்பாய் அலெக்ஸி கோவலேவ் (Aleksey Kovalev) அவருக்கு தாகெஸ்தானைச் சேர்ந்த அப்துல்ரஹாம் இஸ்மாயிலோவ் (Abdulkhakim Ismailov) என்ற முஸ்லீம் வீரரும் - இவர் புகழ்பெற்ற ஸ்டாலின்கிராட் சண்டையில் பங்கெடுத்தவர் - பெலாரஸில் உள்ள மின்ஸ்க்கைச் சேர்ந்த அலெக்சாய் கோரிச்சேவ் (Aleksei Goryachev) என்ற வீரரும் உதவினார்கள். இந்தப்புகைப்படத்தை எடுத்தவர், உக்ரேனிய யூத சோவியத் கடற்படை அதிகாரியான எவ்ஜேனி கல்தேய் (Yevgeny Khaldei). கல்தேயின் தந்தை மற்றும் அவரது மூன்று சகோதரிகள் போரின் போது நாஜிகளால் கொல்லப்பட்டனர். அவரது தாயார் மட்டுமே போரில் இருந்து தப்பினார். அவர் கிழக்கு உக்ரைனின் நிலக்கரி சுரங்க மையமான டான்பாஸில் உள்ள டொனெட்ஸ்கில் வாழ்ந்தார். செங்கொடியை உயர்த்திய இளைஞன் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் உக்ரேனியத் தலைநகர் கியேவில் வாழ்ந்தார், அங்கு அவர் கியேவ் தீயணைப்பு துறையில் பணியாற்றினார், அங்கேயே அடிக்கம் செய்யப்பட்டார். அவர்கள் உக்ரேனியர்கள். அவர்கள் ரஷ்யர்கள். அவர்கள் சோவியத்துகள். அவர்கள் இந்த எல்லாமாக இருந்தார்கள். நாசிசத்தின் மீதான செம்படையின் இறுதி வெற்றியின் அடையாளச் சின்னமான புகைப்படம் சொல்கின்ற வலிய செய்தியது.

சரியாக 69 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அதே நாளில், முன்னாள் சோவியத் யூனியனின் மண்ணில் பாசிச எதிரி மீண்டும் தோன்றினான். ரஷ்யா மீதும், முன்னாள் சோவியத் யூனியனின் மக்கள் மீதும், உலகில் உள்ள அனைத்து சோசலிஸ்டுகள் மற்றும் தொழிற்சங்கவாதிகள் மீதும் போர் அறிவிக்கப்பட்டது. இது 2014ம் ஆண்டு மே 2ம் திகதி நடந்தது.

அந்தத் தேதியில், உக்ரேனில் உள்ள ரஷ்ய மொழி பேசும் பெரும்பான்மையான நகரமான ஒடெசாவில், ரஷ்ய சார்பு ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள், சோசலிஸ்டுகள், கம்யூனிஸ்டுகள் மற்றும் தொழிற்சங்கவாதிகள் அரங் கேறிய சதிக்கு எதிராக வீதியில் இறங்கினர். அமெரிக்க-ஐரோப்பியக் கூட்டுச்சதியில் உருவான ஆட்சிக்கவிழ்ப்பு பெருந் தேசியவாத அரசாங்கத்தையும் புதிய ஜனாதிபதி யையும் பதவிக்குக் கொண்டுவந்திருந்தது. புதிய உக்ரேனிய ஜனாதிபதி யானுகோவிச், ரஷ்ய மொழிக்கு எதிராக பாகுபாடு காட்டும் சட்டங்கள், உக்ரைனின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை குற்றவாளியாக்குதல் மற்றும் நாஜிக்களுடன் ஒத்துழைத்த உக்ரேனிய பாசிஸ்டுகளை தேசிய வீரர்களாக மதிக்கும் சட்டங்களை காண்டு வந்திருந்தார். இதைப் போராட்டக்காரர்கள் நிராகரித்தனர். ஜனாதிபதி யானுகோவிச் முன்னிறுத்தி தேசிய வீரர்களில்

முதன்மையானவர் ஸ்டீபன் பண்டேரா. இவர் 'உக்ரேனிய ஹிட்லர்' என்று அறியப்பட்டவர். நாஜிகளுடன் இணைந்து யூதர்களுக்கு எதிரான பாபி யார் (Babi Yar) படுகொலை மற்றும் எல்வோவ் (Lvov) படுகொலைகளில் அவரது படைகள் முக்கிய பங்கு வகித்தன. மேலும் கலீசியா மற்றும் வோல்ஹினியாவில் 50-100,000 போலந்துக்காரர்களை இனப்படுகொலை செய்தவர்.

அதிவலதின் ஆயுதமேந்திய நவநாஜி குண்டர்களின் கும்பலால் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் கொடுமான முறையில் தாக்கப்பட்டனர். அவர்கள் பழைய சோவியத் தொழிற்சங்க கட்டிடத்திற்குள் கும்பலால் விரட்டப் பட்டனர். நாஜிகளால் பயன்படுத்தப்பட்ட மொவோடோவ் காக்கெய்களால் கட்டிடம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. எரியும் கட்டிடத்தில் இருந்து தப்பியோட முயன்றவர்கள் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர் அல்லது கட்டையால் அடித்துக் கொல்லப்பட்டனர். ஏரிந்து முடிந்த பின்னர், பாசிஸ்டுகள் உள்ளே நுழைந்து இன்னும் உயிருடன் இருந்தவர்களை மரணதண்டனை பாணியில் கொன்றனர். குறைந்தது 46 பேர் இறந்தனர் மற்றும் நூற்றுக்கணக்கானோர் காயமடைந்தனர். இறந்தவர்களில் ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண்ணும் இரும்புக் கம்பியால் கழுத்தை நெரித்து கொல்லப்பட்டார். உக்ரேனிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் இளைஞர் கழகத்தின் உறுப்பினரான 17 வயது இளைஞரே கொல்லப்பட்டோரில் இளையவர்.

இக்கொடும் அரங்கேறும் போது உக்ரேனின் பதில் ஜனாதிபதியாக இருந்து பின்னர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனாதிபதி போரோஷென்கோ, படுகொலை நடந்த நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு, கும்பலை வழிநடத்திய தீவிர தேசியவாதிகளில் ஒருவரான இஹோர் பாலிட்சியாவை ஒட்சாவின் ஆளுநராக நியமித்தார். இதன்மூலம் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி தெளிவாக இருந்தது. 2014 படுகொலைக்குப் பிந்தைய உக்ரேனில், நாஜிக்கள் தண்டனையின்றி கொலை, சித்திரவதை மற்றும் கற்பழிப்பு செய்யலாம். அவர்கள் தண்டிக்கப் பட மாட்டார்கள். அவர்களே சட்டத்தை ஆக்குபவர் களாகவும் காப்பவர்களாகவும் தீர்மானிப்பவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

இந்த படுகொலை மேற்கு நாடுகளில் அரிதாகவே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்க மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பிய ஊடகங்களில் இரு தரப்பினரும் சமமாக தவறு செய்த 'ஒட்சா மோதல்கள்' என்று சாதுவாக விவரிக்கப்பட்டது. நவ நாஜி அதிவலதுகள் தமது சொந்த இணையதளத்தில் கொலைகளுக்குப் பொறுப் பேற்று, கொலைகளைச் செய்தவர்களை ஹீரோக்களாகப் பாராட்டிய போதிலும் பொதுப்பரப்பில் இது ஒரு மோதல் நிகழ்வாகவே பதியப்பட்டுள்ளது.

வரலாறு திரும்பியது

21 ஆம் நூற்றாண்டில், மே தினத்திற்கு மறுநாள்,

தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது பட்டப்பகலில் நாஜிக்கள் கொலைவெறியைக் கட்டமைத்தார்கள். இந்தச் செயலுக்கு தண்டனையோ, விளைவுகளோ, கண்டனமோ கூட இல்லாதது அந்த அசுரனை பசியடையச் செய்தது. அது இப்போது இரத்தத்தை சுவைத்தது, இங்கிருந்து அதன் பசி அதிகரித்தது.

இந்தக் கொடுமைக்கு ஒன்பது நாட்களுக்குப் பிறகு, உக்ரேனின் தொழில்துறை நிலக்கரி நாடான டான்பாஸ் மக்கள், டொனெட்ஸ்கை (புகைப்படக் கலைஞர் யெவ்ஜெனி கல்தேயின் சொந்த ஊர்) மையமாகக் கொண்டு உக்ரேனிய அரசிலிருந்து பிரிந்து செல்ல வாக்களித்தனர். கிழக்கு உக்ரேனின் தொழிலாள வர்க்கத்தின் முதுகெலும்பான சுரங்கத் தொழிலாளர்கள், மீண்டும் வளர்ந்து வரும் நாஜி அச்சுறுத்தலுக்கு எதிராக ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுத்தனர். டொனெட்ஸ்க் மற்றும் லுஹான்ஸ்க் மக்கள் ரஷ்ய மொழியில் பேசியதற்காகவும், கம்யூனிஸ்டுகளாக இருந்த தற்காகவும் அல்லது தங்கள் சோவியத் கடந்த காலத்தில் பெருமை கொள்வதற்காகவும் பாசிஸ்டுகளால் உயிருடன் எரிக்கப்படும் மாநிலத்தில் எந்தப் பங்கையும் விரும்ப வில்லை. அவர்களின் முன்னோர்களைப் போலவே, அவர்களும் ஸ்வஸ்திகாவுக்கு எதிராக ஆயுதங்களை எடுத்தனர்.

பாசிஸ்டுகள் தங்கள் எதிர் தாக்குதலுக்கு அணி திரண்டனர். எட்டு ஆண்டுகளாக - 2014 முதல் 2022 வரை - டான்பாஸ் மக்கள் உக்ரேனிய இராணுவம் மற்றும் நவ நாஜி துணைப்படைகளால் முற்றுகை யிடப்பட்டனர். அவர்கள் குண்டு வீச்சுக்காளாகினர், அவர்கள் பயமுறுத்தப் பட்டனர், ஆனால் அவர்கள் வளைந்து கொடுக்கவில்லை, உடையவில்லை, விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. ரஷ்ய இனத்தவர்கள் மட்டுமல்ல, பல மக்கள் - பாசிச எதிர்ப்பு உக்ரேனியர்கள், கோசாக்ஸ், ஒசேஷியர்கள், அப்காஜியர்கள், செச்சென்கள், ஜார்ஜியர்கள், சைபீரியர்கள், ஸ்யானிஷ் கம்யூனிஸ்ட் சர்வதேச தன்னார்வலர்கள், சோவியத் சார்பு கம்யூனிச ஆப்கானிய அரசாங்கத்தை ஆதரித்த ஆப்கானியர்கள் கூட - இந்தப் பாசிஸ்டுகளை எதிர்த்தார்கள்.

அந்த எட்டு ஆண்டுகளில் டான்பாஸில் நூற்றுக் கணக்கான குழந்தைகள் உட்பட பதினாறு முதுகு பதினான்காயிரம் பேர் இறந்தனர். ஊலகின் கண்களுக்கு இன்னும் சரியாகச் சொல்வதென்றால் - மேற்குலக ஊடகவெளிச்சமின்றி - இந்தக் கொலைகள் நடந்தேறின. இதுபற்றி "நாகரிக" தாராளவாத மேற்கிலிருந்து ஒரு முணுமுணுப்பு வார்த்தை இல்லை. மாறாக மேற்குலகம் சட்டவிரோதமான உக்ரேனிய அரசாங்கத்தை சட்டப் பூர்வமாக்கினர். பாசிச கொலையாளிகளுக்கு ஆயுதம் கொடுத்தனர். பல மேற்கத்திய "சோசலிஸ்டுகள்" கூட அடிப்படையில் கொட்டாவி விட்டார்கள்.

கடைசியாக, பிப்ரவரி 24, 2022 அன்று ரஷ்ய இராணுவம்

டான்பாலின் உதவிக்கு வந்தபோதுதான் மேற்கத்திய தாராளவாத மற்றும் "இடதுசாரி" கருத்து எழுந்தது. அப்போதுதான் எரிமலை சீற்றத்தைப் பார்த் தோம். செய்திகளைத் தீர்மானிக்கும் தொழிநுட்பத் தகவல்துறைச் செல்வந்தர்களின் வழிகாட்டலில் செய்தி கள் ஊடகங்களில், சமூகவலைத்தளங்களில் பரப்பப் பட்டன. ஏவ்வோரும் ரஷ்யாவைக் கண்டித்தார்கள். புட்டினைக் கண்டித்தார்கள். மனிதகுலத்தின் மீது போர் தொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

இன்றும் இந்தப் போர் தொடர்கிறது. மெளரிபோலின் இடிபாடுகளில், திறந்த உக்ரேனிய சமவெளிகளில், டான்பாஸ் மலைகளில். ரஷ்ய வீரர்கள், செச்னியத் துணைப்படையினர், உக்ரேனிய வீரர்கள், பொதுமக்கள் என அனைவரும் ஒரே மாதிரியாக எதுவித வேறு பாடுகளும் இல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கானோர் இறந்து போகிறார்கள். மேற்குலகின் வல்லரசுக் கனவிற்காகத் ரஷ்யாவிற்கும் நேட்டோவிற்கும் இடையே ஒரு புதிய பெரும் மோதலின் தொடக்கத்தின் போர்க்களமாக உக்ரைன் மாற்றப்பட்டுள்ளதை உக்ரேனியர்கள், தங்கள் நாட்டின் அழிவினாடு காண்கிறார்கள். ரஷ்யாவும் உக்ரைனில் உள்ள அவர்களது நேசக் கரங்களும் அதிவலதும் அவர்களோடு சேர்ந்தியங்கும் நாஜிக்களும் துடைத் தெறியப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானித்துள்ளனர். ரோமாவின் கொலையாளிகள், ரஷ்ய பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளை சித்திரவதை செய்பவர்கள், கற்பழிப் பவர்கள், இனப்படுகொலை நிகழ்த்தும் வெறுப்பின் சிற்பிகள், டான்பாஸ் மக்களை காட்டு மிருகங்களைப் போல பயமுறுத்துவதற்கு கிட்டத்தட்ட பத்தாண்டுகளைக் கழித்தவர்கள், டான்பாஸ் பிரதேசத்திற்கு அண்டையில் இருக்க அனுமதிக்க முடியாது என்று ரஷ்யா தீர்மானித்தது. இந்த நாஜிகளுக்கு இயலுமான ஆயுதங்களை வழங்குவனாடு நேட்டோவின் கிழக்குப் பக்கத்தை முன்னேற்றுவதற்கான அதன் பெரிய விளையாட்டிற்கு உக்ரைன் முழுவதையும் மனிதக் கேடயமாக திறம்பட மேற்குலகம் பயன்படுத்துகிறது. இப்போது நிலைமைகள் மோசமாயுள்ளன. சமாதானம் எட்டப்படவியலாத ஒன்றாயுள்ளது.

ஒரு வலிமையான நாடு ஒரு பலவீனமான நாடு படையெடுத்து வெற்றி பெறுவதை யாரும் விரும்புவ தில்லை. ஆயினும் கூட, சோவியத் ஒன்றியத்தின் வரலாறு, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அது ஒரே நாடாக இருந்தது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. ஒரு ரஷ்யனாக அல்லது உக்ரேனியனாக, ஒரு பெலாரஷியனாக அல்லது கசாக் ஆக இருப்பது. இது சொல்ல வருகின்ற உண்மை ஒன்று தான், இது ஒரு தமிழனாக, மராத்தியனாக, குஜராத்தியாக, தெலுங்கனாக, மலையாளி யாக இருப்பது போன்றது. ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டை ஆக்கிரமிப்பது போல இது மேலோட்டமாகத் தோன்றினாலும் உண்மையில் உள்நாட்டுப் போரைப் போன்றது. உக்ரைனின் ஒரு பக்கம்

பாசிசத்திற்கு எதிராக செஞ்சேனையில் போராடியவர்களின் சந்ததி யினராக அடையாளப்படுத்துகிறது. மற்றொன்று பாசிசத் தின் பக்கம் போராடியவர்களை அடையாளம் காட்டுகிறது. இந்த உள்நாட்டுப் போரின் ஒரு பக்கத்தை நேட்டோ ஆதரிக்கிறது. மற்றொரு பக்கத்தை ரஷ்யா ஆதரிக்கிறது. டொனெட்ஸ்கின் சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் ஒரு துருவத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள். அதேவேளை பண்டேராவை நேசிக்கும் எவ்வோவின் நாஜிக்கள் மற்றொன்றைக் குறிக்கிறார்கள். உக்ரைனியர்களில் பெரும்பாலோர் இந்த இரண்டு வெவ்வேறு துருவங்களுக்கு இடையில் ஒரு நரகப் போர்க்களத்தில் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். மேற்குலகம் எந்தப் பக்கத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது என்பது வெளிப்படையானது. இந்தப்போர் இந்த அல்லது அந்த தலைவரைப் பற்றியது அல்ல. இது விளாடிமிர் புட்டினின் மனம் அல்லது தனிப்பட்ட உளவியல் பற்றியது அல்ல. இது தற்போதைய ரஷ்ய அரசின் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பல குறைபாடுகள், அநீதிகள் மற்றும் குற்றங்களைப் பற்றியது அல்ல.

இது ரஷ்ய தேசம் மற்றும் ரஷ்ய மக்களைப் பற்றியது. இரண்டு போரிடும் பக்கங்களுக்கு இடையில் உள்ள உக்ரேனிய மக்களைப் பற்றியது. அதே வரலாற்றால் பாதிக்கப்பட்ட முன்னாள் சோவியத் ஒன்றியத்தின் பல நாடுகள் (குறிப்பாக ஆர்மீனியா, பெலாரஸ், மால்டோவா, கஜகஸ்தான், கிரீஸ்தான், துர்க்மெனிஸ்தான், தஜிகிஸ்தான்) பற்றியது. மாபெரும் தேசபக்திப் போர் என அறியப்பட்ட நாஜிகளுக்கு எதிரான போரில் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு குடும்பமும் போரினால் பாதிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு பெரிய நகரமும் இறந்தவர்களின் நினைவுச்சின்னங்களால் நிறைந்துள்ளது. பெரும் தேசபக்தி போர் என்பது மற்றொரு வரலாற்று நிகழ்வை விடப் பெரியது. இது, உண்மையில், ரஷ்ய மற்றும் கிழக்கு உக்ரேனிய மக்களின் அடையாளங்களின் மையத்தில் உள்ளது. அந்தப் போரில் அவர்கள் வெற்றி பெற்றிராவிடின், அவர்களின் தேசங்கள் உண்மையில் இல்லாமல் போயிருக்கும். அவர்கள் இறந்திருப்பார்கள், அல்லது பாசிஸ்டுகளின் அடிமைகளாக இருந்திருப்பார்கள். அதே உலகப் போரில் ஐப்பானிய பாசிசத்திற்கு எதிரான அதன் கொடுமான போராட்டத்தின் இதே போன்ற கூட்டு நினைவை சீனாவும் கொண்டுள்ளது. அறியப்படாத மில்லியன் கணக்கானவர்கள் தங்கள் உயிரையும் கொடுத்தனர்.

இந்த நாடுகளின் பரந்த வெகுஜனங்கள் தங்கள் கடந்தகால நினைவுகளின் வழி நன்கறிவார்கள், ஒரு மக்களாக தங்களை அழித்தொழிக்கும்; பாசிசத்தின் செயலில் இருந்து மயிரிழையில் தப்பினார்கள் என்பதை அறிவார்கள். அன்று ஸ்டாலின்கிராட் சண்டையில் சோவியத்துக்கள் வெற்றிபெற்றிருக்காவிட்டால் இன்று உலகம் வேறுமாதிரி இருந்திருக்கும். இதனாலேயே தலைமுறை தலைமுறையாக செய்தி அனுப்பப்பட்டு

வருகிறது. உங்கள் முன்னோர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதை நினைவில் வைப்புகள். அதை நீங்கள் மறக்கவே கூடாது. அது மீண்டும் நடக்க அனுமதிக்க வேண்டாம் என்று கோருகிறார்கள். இன்று இரண்டாம் உலகப்போரின் வரலாறு திரிக்கப்பட்டுள்ளது. சோவியத் மக்களின் மாபெரும் தியாகம் மறக்கப்பட்டுவிட்டது. ரஷ்யாவும் சீனாவும் உலகின் இரண்டு முன்னணி பாசிச எதிர்ப்பு சக்திகளாகும். ஏனெனில் அந்த போராட்டம் அவர்களின் நவீன அடையாளத்திற்கு அடித்தளமாக உள்ளது.

மேற்குலகம் தன்னை மிகவும் புகழ்ந்து பேசுகிறது. மேலும் அவர்கள் எவ்வாறு உலகப்போரை வென்றார்கள் என்பது பற்றிய விசித்திரக் கதைகளைச் சொல்கிறார்கள். முடிவில்லாத அபத்தமான திரைப்படங்கள், வீடியோ கேம்கள் மற்றும் நெட்ஃபிக்ஸ் தொடர்கள் இந்த முட்டாள்தனத்தை வலுப்படுத்துகின்றன. உண்மை என்னவென்றால், நாஜி மற்றும் ஏகாதிபத்திய ஜப்பானிய அரக்கர்கள் யூதியை விழுங்கத் தயாராக இருந்தனர். ஆனால் அவர்களால் தங்களை மூளைகளை சோவியத் யூனியனும் சீனாவும் அவர்களுக்கு வழங்கிய பெரிய யூரேசிய கோட்டையின் கடினமான பாறைகளில் முட்டிக்கொள்ள மட்டுமே முடிந்தது. யூரேசியாவை கைப்பற்றியிருந்தால் நூற்றுக்கணக்கான மில்லியன் மக்களை அடிமைத் தொழிலாகக் கொண்டு, யூரேசியாவின் எண்ணெய், எரிவாயு, விவசாயம் மற்றும் கோதுமையைக் முழுமையான கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்து, நிலக்கரி இரும்பு மற்றும் யுரேனியம் போன்ற வளங்களின் உதவியோடு ஹிட்லரும் ஹிரோஹிடோவும் உலகை ஆண்டிருப்பார்கள். இந்த பேரரசுக்குள் பிரித்தானியாவும் அமெரிக்காவும் விழுங்கப்பட்டிருக்கும். இந்த அடிப்படை உண்மை புறக்கணிக்கப்படுவது பைத்தியக்காரத்தனமானது. முன்னாள் சோவியத் ஒன்றியத்தினதும் சீனாவினதும் மக்கள் இந்த தியாகத்தை செய்யவில்லை என்றால், நாம் அனைவரும் ஸ்வஸ்திகா மற்றும் உதய சூரியனின் கீழ் வாழ்ந்திருப்போம். உண்மையில் இம்மக்களின் தியாகமே அனைத்து மனிதகுலத்தின் தலைவிதியையும் தீர்மானித்தது.

போர் முடிந்த 80 ஆண்டுகளில் இவ்விரு நாடுகளும் மேற்கத்திய அரசாங்கங்களினதோ அல்லது உயரடுக்கினதோ மரியாதையைப் பெறவில்லை. பல தசாப்தங்களாக கெடுபிடிப்போர், ஆயுதப் போட்டி, பகைமை, இரு நாடுகளையும் அரக்கர்களாக சித்தரித்தல், மற்றும் அவர்களின் சமூகங்களுக்கும் பாசிசத்திற்கும் இடையிலான மிகவும் அவமானகரமான போலியான ஒப்பீடுகளை மேற்கொள்ளல் என்பன தொடர்ந்துள்ளன. இதை அரசியல்வாதிகள் முதல் புத்திஜீவிகள் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் வரை அனைவரும் தொடர்ந்து செய்தார்கள். ரஷ்யாவும் சீனாவும் இந்த அவதூறுகளால் கொதிப்படைந்தது. நன்றியின்மையால் சோர்வடைந்தது. மேற்குலகின் பாசாங்குத்தனத்தால் எரிச்சலடைந்தது. உண்மை

என்னவெனில், அனைத்து அமெரிக்க-ஐரோப்பிய தாராளவாத புத்திஜீவிகளின் கம்யூனிசத்தை பாசிசத்துடன் சமன்படுத்துவதாடு 'சர்வாதிகாரம்' என்பதை விளங்கப் படுத்தினார்கள். ஆனால் உண்மை என்ன வென்றால், 1945 முதல், தாராளவாத 'ஜன நாயகத்திற்கும்' பாசிசத்திற்கும் இடையே உண்மையான புனிதமற்ற கூட்டணி உள்ளது.

கடந்த நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த அமெரிக்க ஜனாதிபதியாகக் கருதப்படும் ஃபிராங்க்லின் டி. ரூஸ்வெல்ட், பாசிசத்துக்கு எதிரான ஸ்டாலினுடான போர்க்கால கூட்டணியை அமைதியான போருக்குப் பிந்தைய உலகளாவிய ஒழுங்குக்கான நீடித்த கட்டமைப்பாக மாற்றமுடியும் என்று நம்பினார். சோவியத் யூனியன் போருக்குப் பிறகு மார்ஷல் திட்ட உதவியைப் பெறுவதற்கான திட்டங்கள் கூட இருந்தன. ஆனால் அவர் போர் நிறைவடைவதற்கு சிலமாதங்கள் முன்பு இறந்துவிட்டார். இதைத் தொடர்ந்து அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் மிக உயர்ந்த மட்டங்களில் ஒரு மோசமான மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஜனாதிபதியான ஹாரி ட்ரூமன், அமெரிக்க உயரடுக்கின் மிகவும் கடுமையான, கம்யூனிச எதிர்ப்பு மற்றும் வணிக சார்பு பிரிவுகளின் பிரதிநிதி. அவரும் அவரது கூட்டாளிகளும் சோவியத் ஒன்றியத்துடன் ஒத்துழைப்பதற்குப் பதிலாக மோதலிற்கு முடிவு செய்தனர். 'மெக்கார்த்தியிசம்' உள்நாட்டில் ஒரு புதிய சகிப்புத்தன்மையற்ற சூழலை உருவாக்கியது. சோவியத் ஒன்றியத்துடன் அமைதி மற்றும் ஒத்துழைப்பை ஆதரித்திருக்கக்கூடிய அனைத்து கூறுகளிலிருந்தும் அமெரிக்க சமுதாயத்தை விலக்கித் தூய்மைப்படுத்தும் பணி நடந்தேறியது.

கெடுபிடிப்போர் காரணமாக, ஒரு இரும்புத்திரை ஐரோப்பாவில் மட்டுமல்ல, இரண்டாம் உலகப் போரின் கதையிலும் இறங்கியது. நேச நாடுகளின் வெற்றிக்கு சோவியத் மற்றும் சீன பங்களிப்புகளை மேற்கில் எந்த வகையிலும் மதிக்கவோ அல்லது அங்கீகரிக்கவோ படவில்லை, ஏனெனில் இந்த மக்கள் இப்போது "எதிரி" என்ற ஒருமித்த கருத்துக்கு இடையூறாக இருந்தது. ஒரு திருத்தவாதம் நிலவியது, இதன் மூலம் மேற்கத்திய கூட்டாளிகள் பாசிசத்துக்கு எதிரான வெற்றியின் ஒரே கதாநாயகர்களாக இருந்தனர். அதே நேரத்தில் கம்யூனிசம் வெறுமனே "சர்வாதிகாரத்தின்" மற்றொரு வடிவமாக இருந்தது. அத்துடன் சில வழிகளில் நாஜிக்களை விட மோசமானது என்று சித்தரிக்கப்பட்டது.

உண்மையில் கேவலமானது யாதெனில், தோற் கடிக்கப்பட்ட நாஜி ஆட்சியின் எச்சங்களைக் கொண்டு மேற்கு ஜேர்மனியில் அமெரிக்காவால் கெஹ்லன் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இது உளவு அமைப்பாகத் தொடங்கி வளர்ந்து சிஐஏவில் இணைந்தது. கம்யூனிச அச்சுறுத்தலை முறியடிப்பதற்கான உலகளாவிய போரில், அமெரிக்க உளவுத்துறை எந்திரம் சோவியத் எதிரிக்கு எதிரான தகவல்களை சேகரிப்பதற்கும் கிளர்ச்சி மற்றும் சதி நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிடுவதற்கும் உதவுவதற்காக முன்னாள் நாஜி உளவாளிகள் பேரை நியமித்தது. இந்த பட்டியலிடப்பட்ட பாசிஸ்டுகள் 1941 இல் தொடங்கிய "யூத போல்ஷிவிக்" அச்சுறுத்தலுக்கு எதிரான அதே போரைத் தொடர்ந்தனர். இப்போது அவர்கள் வேறு முதலாளிக்காக வேலை செய்கிறார்கள்.

கம்யூனிச எதிரியைக் கட்டுப்படுத்தவும் அழிக்கவும் ஒரு புதிய போர் தொடங்கியது, பெர்லினுக்குப் பதிலாக அமெரிக்காவின் வர்ஜீனியாவிலிருந்து இயக்கப்பட்டது. 1949 இல் அதன் முதல் பெரிய நடவடிக்கைகளில் ஒன்று, சோவியத் அரசுக்கு எதிராக இன்னும் கிளர்ச்சியை நடத்திக் கொண்டிருந்த மேற்கு உக்ரைனில் உள்ள பண்டேராவின் நாஜிகளுக்கு சிஐஏ ஆயுதம் மற்றும் பிற உதவிகளை வழங்கியமையாகும். இந்தக் கிளர்ச்சியால் 1950களில் ஆயிரக்கணக்கான சோவியத் வீரர்களும் காவல்துறையினரும் இறந்தனர், இறுதியாக பண்டேரா மேற்கு ஜேர்மனிக்கு தஞ்சம் புகுந்தபோது, சோவியத் உளவுநிறுவனமான கேஜிபியால் படுகொலை செய்யப்பட்டார். சோவியத் ஒன்றியத்தை அதன் சொந்த நிலத்தில் நேரடியாக சீர்குலைக்கும் சிஐஏயின் முயற்சி தோல்வியுற்றபோது, அவர்கள் பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கினர். மூன்றாம் உலகத்தில் உள்ள சர்வதேச கூட்டாளிகளின் மூலம் சோவியத்துகளை நெருக்கடிக்குள் தள்ளியது, உலகளாவிய ரீதியில் கம்யூனிஸ்டுகளை வேட்டையாடுவதனுட அவர்களைத் தனிமைப்படுத்தி பொருளாதார நெருக்கடியை ஏற்படுத்தி உள்ளிருந்தே சிதைவை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் அமெரிக்கா இறங்கியது.

வின்சென்ட் பெவின்ஸ் தனது "தி ஐகார்த்தா முறை"யில் ஆவணப்படுத்தியபடி, இது அமெரிக்க மேலாதிக்க உலக முதலாளித்துவ அமைப்பின் முக்கியத்துவத்தை உறுதி செய்வதற்காக உலகெங்கிலும் உள்ள கம்யூனிஸ்ட் மற்றும் இடதுசாரி இயக்கங்களை துடைத்தழிப்பதற்கான ஒரு திட்டமிட்ட உலகளாவிய பிரச்சாரமாகும். தென் கொரியா, குவாத்தமாலா, எல் சால்வடார், ஈராக், வியட்நாம், பிலிப்பைன்ஸ், சிலி, அர்ஜென்டினா, பிரேசில், பராசுவே, பொலிவியா மற்றும் மிக அற்புதமான இந்தோனேசியாவில், ஆயுதம் ஏந்திய, பயிற்றுவிக்கப்பட்ட மற்றும் சிஐஏவால் இயக்கப்பட்ட பாசிச கொலைக் குழுக்கள் மில்லியன் கணக்கான கம்யூனிஸ்டுகளைக் கொன்று சித்திரவதை செய்தது. இதன்மூலம் இந்நாடுகள் சோவியத் அணி மற்றும் சீனாவுடன் மூன்றாம் உலகம் இணைவதைத் தடுத்தன. இந்தோனேசியாவில் மட்டும் ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமானோர் கொல்லப்பட்டனர். குவாத்தமாலாவில் 200,000, தென் கொரியாவில் 200,000 பேரும் இந்த நரவேட்டைக்குப் பலியாகினர். 1970 மற்றும் 80 களில் தென்னமெரிக்காவில் சிஐஏ முன்னெடுத்த கொண்டோர் நடவடிக்கையில் 60,000க்கும் மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்டனர்.

பொது மக்களில் பெரும்பாலோர் இந்தக் குற்றங்களைப் பற்றி அறியாத நிலையில், தாராளவாத உயரடுக்கினர், குறிப்பாக படித்த உயர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அவற்றைப் பற்றி அறிந்திருந்தனர், மேலும் இக்குற்றங்கள் அவர்களின் இலட்சிய சமூகத்தில் உயிர்வாழ்வதற்குத் தேவையானதாக ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்தோனேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும் அதன் ஆதரவாளர்களையும் சுஹார்டோ வெகுஜனப் படுகொலை செய்தபோது, நியூயார்க் டைம்ஸ் இந்த நிகழ்வு "ஆசியாவின் ஒளியின் பிரகாசம்" (A gleam of light in Asia) என்று பெருமையுடன் அறிவித்தது. தாராளமயம் அவர்களிற்குத் தேவையான ஆம்லெட்டை உருவாக்க சில முட்டைகளை உடைப்பது நல்லது - வன்முறையை வேறு நபர்களின் கைகளில் கொடுக்க முடியுமாயின் - என்று கருதியது. இந்த அங்கீகாரமானது பலாத்காரம் செய்பவர்களும் சித்திரவதை செய்பவர்களும் தங்கள் மோசமான வேலையை தங்கள் ஆத்மாக்கள் தூய்மையானவை என்று கற்பனை செய்து கொண்டு செய்ய அனுமதித்தது. ஏனெனில் இச்செயல்களும் வெகுமதிகளும் அங்கீகாரமும் கிடைத்தன. இது இன்றுவரைத் தொடர்கிறது. இன்றும் நியூயார்க் டைம்ஸ் வாசகர்கள் உக்ரேனின் அசோவ் நாஜிகளின் கொலைச்செயல்களை "ஜனநாயகத்திற்கான" வெற்றியாக ஆரவாரம் செய்கிறார்கள்.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் அமெரிக்க தாராளமயம் தனது இரட்டைத் தன்மையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டுள்ளது. தாராள வாத சுதந்திரங்கள், பன்மைத் துவம் மற்றும் சகிப்புத்தன்மை ஆகிய இதன்

மையமாக உள்ளது. இது ஒரு வளமான நடுத்தர வர்க்கத்தின் திருப்தி அடைந்தவை உறுதிப்படுத்தப் போதுமானதாக இருந்தது. நுகர்வின் வழிப்பட்டு பொருட்களை வாங்க இயலுமான தன்மையே மிகப்பெரிய ஜனநாயகமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டது. சந்தையும் ஜனநாயகமும் பின்னிப் பிணைந்தன. (இதனாலேயே பொரு ளாதார நெருக்கடிகளைக் கண்டு தாராளவாத அரசுகள் அஞ்சுகின்றன). அதேவேளை இந்த செழிப்பையும் பொருளாதார இயலுமையையும் சாத்தியமாக்கியது மூன்றாமுலக நாடுகளில் தொடர்ந்து நடந்த கட்டற்ற சுரண்டலே. இதற்கு அந்நாடுகளில் உள்ள இடதுசாரிகள், முற்போக்காளர்கள், தொழிற் சங்கவாதிகள் கொல்லப்பட்டார்கள். இந்நாடுகளில் நடந்த படுகொலை வன்முறையால் சுரண்டல் எதுவித சிக்கலுமின்றி நீடித்தது. இது அதிகப்படியான இலாபத்தை சுருட்டும் ஏற்பாட்டைச் சாத்தியமாக்கியது.

இதற்கு மாறாக, சோவியத் ஒன்றியம் மற்றும் கிழக்கு அணி ஆகியவை மூன்றாம் உலகம் முழுவதும் மேற்கத்திய காலனித்துவத்திற்கு எதிரான எண்ணற்ற போராட்டங்களை ஆதரித்தன. இந்தியாவிலிருந்து கியூபா வரையிலும், ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்து நிகரகுவா வரையிலும், வியட்நாமிலிருந்து தென்னாப்பிரிக்கா வரையிலும் தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் சோவியத் முகாமில் இருந்து விலைமதிப்பற்ற பொருளாதார மற்றும் இராணுவ உதவிகளைப் பெற்றன.

சோவியத் மற்றும் ரஷ்ய சர்வாதி காரம் பற்றி மேற்குலகில் நிறையவே எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஜனநாயகம் என்ற வார்த்தைக்கான உண்மையான அர்த்தம் யாதெனில், மூன்றாமுலக நாடுகளில் பல நூற்றாண்டுகளாக நடைபெறும் மேற்கத்திய காலனித்துவ ஆட்சியை உடைப்பதே. இதுவே நவீன வரலாற்றில் உலகம் முழுவதும் சுதந்திரம் மற்றும் ஜனநாயகத்தின் மிகப்பெரிய விரி வாக்கமாக கருதப்பட வேண்டும். சுதந்திரத்தின் புதிய விடியலுக்கு பெரும் பங்களிப்பை வழங்கியது சோவியத் யூனியன்தான், மேற்கத்திய தாராளவாத ஜனநாயகங்கள் அல்ல. காலனியாதிக்கங்கள் கருணையால் அகலவில்லை. அவை போரிட்டே தோற்கடிக்கப்பட்டன. அந்த விடுதலைப் போரில் சோவியத்தின் பணி பெரியது. அதனால்தான் இப்போதும் கூட, பல ஆப்பிரிக்க, மத்திய கிழக்கு மற்றும் தெற்காசிய அரசாங்கங்கள் உக்ரைனுக்கும் ரஷ்யாவுக்கும் இடையிலான போரில் பக்கபலமாக இருக்க மறுத்துவிட்டன, மேலும் உலகளாவிய தெற்கின் அடிமட்டத்தில் ரஷ்யாவுக்குப் பரவலான அனுதாபம் உள்ளது. இந்த நாடுகளின் மக்கள் தங்கள் சுதந்திரத்திற்காக யார் நின்றார்கள், யார் தங்கள் மக்களை

சங்கிலியில் வைத்திருக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்கிறார்கள். இதனால் தான் நியூயார்க் டைம்ஸ் மற்றும் டைம்ஸ் ஆஃப் லண்டன் ஆகியன இந்த உண்மையைக் கண்டு திகைப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. புதுடெல்லி, மொம்பாசா, பெய்ஜிங் மற்றும் சாவ் பாலோவில், தாராளவாத "ஜனநாயகம்" என்பது மேற்கத்திய ஆதிக்கத்திற்கானதல்ல என்பது வெளிப்படுகிறது. ரஷ்யா, அதன் குறைபாடுகள் எதுவாக இருந்தாலும், நியூயார்க், லண்டன் மற்றும் பாரிஸின் சர்வாதிகாரத்திற்கு எதிரான சமநிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பது பொது அறிவுக் கண்ணோட்டமாகும்.

20ம் நூற்றாண்டின் முழுமையான வரலாறு பற்றிய விவரிப்பு தவறானது. எமக்குச் சித்தரிக்கப்பட்டது போல, இந்தப் போராட்டம் தாராளவாத ஜனநாயகத்திற்கும் சர்வாதிகார இரட்டையர்களான கம்யூனிசம் மற்றும் பாசிசத்திற்கும் இடையே அல்ல. மாறாக உலகெங்கிலும் மேற்கத்திய மேலாதிக்கத்தை பாதுகாக்க விரும்பியவர்களுக்கும், ஆசியாவில் உள்ள பில்லியன் கணக்கான மக்களுக்கு ஆதரவாக பூமியின் செல்வத்தை மறுபகிர்வு செய்ய நினைத்தவர்களுக்கும் இடையே இருந்தது. ஆப்பிரிக்காவும் இலத்தீன் அமெரிக்காவும் மிகவும் நியாயமானவை. எதிரிகள் உண்மையில் கம்யூனிஸ்டுகளாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், பிந்தைய முகாமை சாடுவதற்கு "கம்யூனிசம்" ஒரு வசதியான முத்திரையாக இருந்தது. ரஷ்யா தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல அது அவமானப்படுத்தப்பட வேண்டும், அதன்மூலம் மேற்கின் பெருத்த இலாபங்கள் ஒருபோதும் அச்சுறுத்தப்படாது என்பது உறுதி செய்யப்படும். இதற்கு 1917 முதல் கட்டப்பட்ட அனைத்தும் இடிக்கப்பட வேண்டும். இதை விளங்கிக் கொள்வது சிரமமல்ல. 1991ல் சோவியத் ஒன்றியம் இறுதியாக சிதைந்த பிறகு அமெரிக்க வங்கிகளும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் தோற்கடிக்கப்பட்ட ரஷ்யர்களை எவ்வாறு நடத்தினார்கள் என்பதை நோக்கல் போதுமானது. அப்போது, 1945 ஆம்

ஆண்டு போலவே, மேற்கு நாடுகளுக்கும் மாஸ்கோவிற்கும் இடையிலான உறவுகளை சீர் செய்து புதிய தொடக்கத்தைப் பெற ஒரு வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் அது நடக்கவில்லை. அந்த வாய்ப்பு பறிபோனது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் ஜேர்மனி மற்றும் ஐப்பானுக்கு அமெரிக்க பெருநிறுவனங்கள் செய்தது போல், ரஷ்யாவிற்கு பொருளாதார உதவி மற்றும் சாதகமான கடன்களை வழங்குவதற்கு பதிலாக, ஐஎம்எவ் மற்றும் அமெரிக்க தடையற்ற சந்தை ஆலோசகர்கள், ரஷ்ய தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது ஒரு மிருகத்தனமான நவதாராளவாத சிக்கன ஆட்சியை திணித்தனர். வறுமை, குடிப்பழக்கம், நோய் மற்றும் குற்றச்செயல்களால் இவ்வுச்சக்கணக்காளோர் இறந்தனர், ஏனெனில் நாட்டின் செல்வம் கொள்ளையடிக்கும் தன்னலக்குழுக்களால் சூறையாடப்பட்டது. ஒரு சிறுபான்மையினர் ஆபாசமான செல்வந்தர்களாக மாறுவதற்கு பொதுச் சொத்தான பொருளாதாரம் அழிக்கப்பட்டது. ஐந்து ஆண்டுகளில் ஆண்களின் ஆயுட்காலம் 10 ஆண்டுகள் குறைந்துள்ளது. பாலியல் வியாபாரத்தில் பெண்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டனர். மில்லியன் கணக்கான அனாதைகள் குளிரந்த தெருக்களில் வாழ்ந்து, போதைப்பொருள் விற்பனம், விபச்சாரம் செய்தும் உயிர் பிழைத்தனர். நாஜிக்கள் படையெடுத்ததிலிருந்து ரஷ்யா அனுபவித்த மிகப்பெரிய மக்கள்தொகை பேரழிவு இதுவாகும்.

கிளின்டனும் அவர்தம் ஆதரவுத் தாராளவாதிகளும், திறந்த சந்தையை முன்மொழிவோரும், ஹிட்லர் சாதிக்கத் தவறியதை செய்துமுடிக்க முயன்றனர். ரஷ்யாவின் ஒருங்கிணைந்த சமூக, கலாசார மற்றும் பொருளாதார அலகை சிதைப்பதனூடு ரஷ்யாசை முழுமையானதும் இறுதியானதுமான அழிவுக்குத் தள்ளினார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி 1990களில், ரஷ்யா நிரந்தரமாக ஒரு தோல்வியுற்ற நாடாக மாறும் என்றே தெரிந்தது. ஒருவேளை அது யூகோஸ்லாவி யாவைப் போன்ற சிறிய மற்றும் பலவீனமான பகுதிகளாக உடைந்துவிடும் என்பதே எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. அக்காலத்தில் பிரான்ஸின் ஜனாதிபதி பிரான்சோ மித்தராண்ட்: "போரில் யெல்ட்சினின் ரஷ்யா அணுகுண்டுகள் கொண்ட மேற்கு வோல்டா பிரதேசத்தை விட சற்று அதிகம்" என்ற ஏளனமான கிண்டலுக்கு ஆளானது. அக்கிண்டல் உண்மையிலிருந்து வெகு தொலைவில் இல்லை. ரஷ்யா பலவீனமான தருணத்தில், நேட்டோ ரஷ்யாவின் எல்லைகளை நோக்கி மேலும் மேலும் முன்னேறியது. கிழக்கே 600 மைல்கள் முன்னேறி, அமெரிக்கப் படைகள், தளங்கள் மற்றும் ஏவுகணைகளுடன் ரஷ்யாவைச் சுற்றி வளைக்கிறது. இந்த அவமானம் ரஷ்யர்களால் 30 ஆண்டுகளாக மீண்டும் மீண்டும் சகிக்கப்பட்டது.

மாஸ்கோவில் அதிகாரத்தை நோக்கிய விளாடிமிர் புட்டினின் எழுச்சி இந்த சிதைவை நிறுத்தியது. ரஷ்யாவை

மொத்த அழிவின் விளிம்பில் இருந்து திரும்ப கொண்டு வந்தது. அவர் குறுஞ்செல்வந்தக் குழுக்களின் (oligarchs) மிகுதியான செல்வாக்கிலர் இருந்த ஒரு மிக மோசமான ஆட்சியைப் பொறுப்பேற்றார், பொருளாதாரத்தை உறுதிப்படுத்தினார், நாட்டின் இயற்கை வளங்களான எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு போன்ற சில முக்கிய பகுதிகளை அரசின் கட்டுப்பாட்டில் வைத்தார். அவர் குறுஞ்செல்வந்தக் குழுக்களைக் கைப்பற்றவோ, தடைசெய்யவோ, ஒழிக் கவோ முயலவில்லை. ஆனால் அவர் அவர்களின் அரசியல் முக்கியத்துவத்தை குறைத்தார். ஒரு முன்னை நாள் கேஜிபி அதிகாரியாக அவர் பழைய சோவியத் அதிகாரத்துவத்தின் எச்சங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். குறிப்பாக உளவுத்துறை அமைப்புகளின் புனர்நிர்மானத்தில் கவனம் செலுத்தினார். அவர் ரஷ்யாவை ஒரு பெரிய சக்தியாக மீண்டும் உருவாக்க விரும்பினார். அவரது ஆட்சி சோவியத் கடந்த காலத்தில் ஒரு காலும், சோவியத்திற்குப் பின்னரான ஊழல் குறுங்குழு ஆட்சியில் (kleptocracy) இன்னொரு காலும் கொண்டதாக இருந்தது. ஆனால் யெல்ஸ்டின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்ததை விட மிகவும் நிர்வகிக்கப்பட்ட வடிவத்தில் ஆட்சி இருந்தது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக நிலையற்ற முரண்பாடான இடைநிலைப்பட்ட ஆட்சியைத் தக்கவைக்க புட்டினால் முடிந்துள்ளது. ஏனெனில் புட்டின், முன்னாள் சோவியத் பாதுகாப்பு அரசுக்கும் ரஷ்யாவின் வணிக வர்க்கத்திற்கும் இடையிலான இந்த கூட்டணியை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தினார், மேற்கத்திய நாடுகளுடன் ஒரு நல்ல உறவை விரும்பினார். ஒரு சர்வதேச அரங்கில் தீழுட்டுபவராக இருக்க விரும்பவில்லை. அவர் நேட்டோவில் சேர முயன்றார், ஆனால் நிராகரிக்கப்பட்டார். அவர் மேற்கு நாடுகளுடன் இணைந்துபோக விரும்பினார், ஆனால் ரஷ்யாவின் இறையாண்மையின் விலையில் அதைச் செய்ய அவர் எப்போதும் தயாராக இருக்கவில்லை. டான்பாஸில் நடந்த அட்டூழியங்கள் ரஷ்ய மக்களை அவர்களின் சோவியத்துக்கு பிந்தைய மயக்கம், அலட்சியம் மற்றும் விரக்தியிலிருந்து மீண்டும் எழுப்பியது. தாய்நாடு மீண்டும் ஆபத்தில் சிக்கியது. ரஷ்யக் கரடி தூக்கத்திலிருந்து எழுந்து குரலெடுத்துக் கத்தியது.

போரை நோக்கி நகர்வின் பின்புலம்

2020க்கும் 2022க்கும் இடையில் நேட்டோ ரஷ்யாவிற்கு எதிராக ஒரு முழு ஆக்கிரமிப்புக்கும் ஒதுக்கலுக்கும் தயாராகி வருகிறது என்பதற்கான அறிகுறிகள் பெருகின. ஒருபுறம், ரஷ்யாவின் எல்லைகளில் அமெரிக்க ஆதரவுடன் நிறப் புரட்சிகளும் இராணுவ ஆத்திர மூட்டல்களும் தொடங்கின. முதலில் 2020 இல் ரஷ்யாவின் நட்பு நாடான ஆர்மீனியாவுக்கு எதிராக துருக்கிய ஆதரவு அஸெரிப் படைகளின் போர், பின்னர் பெலாரஸில் ரஷ்யாவின் கூட்டாளியான லுகாஷென்கோவுக்கு எதிரான

போராட்டம், பின்னர் 2022 ஜனவரியில் கஜகஸ்தானில் ரஷ்ய நட்பு அரசாங்கத்திற்கெதிரான ஆர்ப்பாட்டங்கள், ஆட்சி மாற்றச் சதிகள் என அனைத்தும் அரங்கேறின. கஜகஸ்தானில் அரசாங்கத்திற்கெதிரான எதிர்ப்பை ஒடுக்க ரஷ்யா துருப்புக்களை அனுப்பியது.

இங்கு கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில், புட்டின் தனியாளாக ரஷ்யாவை இந்தப் போருக்குள் கொண்டு வரவில்லை. அவர் செயல்படாமல் இருந்திருந்தால், ரஷ்ய மக்களின் நம்பிக்கையை அவர் இழந்திருப்பார். ரஷ்யத் தேசியவாதியாக அவர் கட்டமைத்த மீயுரு நொருங்கும் அபாயத்தை அவர் எதிர்கொண்டார். இப்போது ரஷ்யாவின் குறுஞ்செல்வந்தக் குழுக்கள் நிரந்தரமாக ஓரங்கட்டப் படுவதற்கான வாய்ப்பை எதிர்கொள்கின்றன. அமெரிக்க-ஐரோப்பிய ஒன்றியத் தின் தடைகள் காரணமாக மேற்கு நாடுகளில் அவர்களின் முதலீடுகள், சொத்துக்கள் அனைத்தும் கிட்டத்தட்ட இல்லாமலாயுள்ளன. கிரெம்ளினில் புட்டினின் நிலை மிகுந்த நெருக்கடியிலுள்ளது என்பதில் மாற்றுக்கருத்தில்லை. இரண்டு விடயங்களை அவர் முன்னிலைப்படுத்துகிறார். முதலாவது, ரஷ்யத் தேசியவாத அலையில் சவாரி செய்கிறார். இரண்டாவது, அவர் மிகவும் சார்ந்திருக்கும் குறுஞ்செல்வந்தக் குழுக்களுக்கு எதிராக, மேற்கிலிருந்து தன்னைத் துண்டித்துக்கொண்டு பெய்ஜிங் கின் கரங்களுக்குச் செல்வதற்கு முடிவெடுக்கிறார். இது ஒரு தலைசிறந்த மூலோபாய நடவடிக்கையாக இருக்கலாம் அல்லது ஒரு அபாயகரமான தவறாகவும் அமையலாம்.

புட்டினின் அரசாங்கம் உக்ரைனில் இராணுவ மயமாக்கல் மற்றும் நாசிசத்தை ஒழித்தல் ஆகிய நோக்கங்களை நிறைவேற்றத் தவறினால், அல்லது அவரது மக்கள் செய்த அனைத்து தியாகங்களுக்குப் பிறகும் திருப்தியற்ற முடிவை அடைந்தால், அவரது அரசாங்கம் தூக்கி எறியப்படும். இது மிகவும் ஆபத்தான எதிர்காலத்தை ரஷ்யாவுக்கு மட்டுமன்றிப் முன்னாள் சோவியத் குடியரசுகளுக்கும் உருவாக்கும். இன்று எல்லோரும் அமைதியை விரும்பினாலும் அமெரிக்கா விரும்புவதாக இல்லை. ரஷ்யாவைத் தோற்கடித்து அவமானப்படுத்தும் செயலை நோக்கி அமெரிக்கா நகருகிறது. இந்த நிலையை நோக்கி நகர்ந்தால் புட்டின் அணு ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்த உந்தப்படலாம்.

2023: போரின் திருப்புமுனை

ரஷ்யா தனது படைகள் அனைத்தையும் திரும்பப் பெறும் வரை - கிரிமியா உட்பட அனைத்து ஆக்கிர மிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களிலிருந்தும் - பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்படாது என்று ஜனாதிபதி ஜெலென்ஸ்கி மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தினாலும் போர்நிறுத்தத்தினை மக்கள் அனைவரும் விரும்புகிறார்கள். கடந்த இரண்டு மாதங்களில் போரின் தன்மை மாறியுள்ளது. இப்போது ரஷ்யா உக்ரைனின் மின்சார உற்பத்தி நிலையங்கள், பாலங்கள் மற்றும் தலைநகர் கியேவின் அரசாங்க கட்டிடங்கள் போன்ற மூலோபாயத் தளங்கள் இலக்கு வைக்கப்படுகின்றன. உக்ரைனின் மின்சாரம், நீர் மற்றும் இரயில் பாதை அமைப்புகளை நிரந்தரமாக முடக்குவதை நோக்காகக் கொண்டு மூன்று பாரிய குண்டு வீச்சு தாக்குதல்களை ரஷ்யா நடாத்தியது. உக்ரேனிய மின்சார உள்கட்டமைப்பில் 50 சதவிகிதம் இதனால் தகர்க்கப்பட்ட நிலையில், ஏற்கனவே ஒட்சா மற்றும் பிற இடங்களில் மனிதாபிமான நிலைமை

நிமிர்வு

இந்த மலைகள் மேற் சேர்ந்து வாழ்ந்த நாம்
இந்த மலைகள் மேல் உழைத்து வேர்த்த பின்
இந்த மலைகள் மேற் சாய்ந்து ஓய்ந்து நல்
ஆடல் பாடலால் சோர்வு நீங்கினோம்
இந்த மலைகளின் வடிவை மாற்றியும்
இந்த மலைகள் மேல் அழகு போர்த்தியும்
இரண்டு நூறாண்டு காலமாய்
இந்த மலைகளோடு உறவு பூண்டோம்
இயற்கை சீரிய போதிலே எல்லாம்
பொறுமை காத்த எம் மலைகள் முறைமுறை
சரிவு காண்பதோ அழிவு சூழ்வதோ?
மழை பொழிவதால் மலைகள் சாய்வதோ
சரியு மண்ணிடை மனைகள் ஆழ்வதோ
மனிதர் வீழ்வதோ மாண்டு போவதோ?
உடைமை யாவையும் தேய்ந்து போனதால்
உழைத்து வாழ்வதற் பெருமை கொண்ட பேர்
அகதி வாழ்வெனுஞ் சிறையில மாய்வதோ?
மலைகள் சாய்வதன் உண்மை தேடுவோம்
உழைப்பவர் பலர் உழைப்பிலே உடல்
கொழுப்பவர் சிலர் கொடுமையார் புலி
இயல்பு மாறியே அழிவு காண்பதோ?
மனிதர் சூழலின் பகைவர் யாரெனும்
உண்மை ஆய்ந்தினி உலகை மாற்றிடும்
பணியினில் இனி ஒன்று சேருவோம்
சரியும் நெஞ்சுகள் உறுதி பூணுக
சரியும் மலைகளும் நிமிர்வு காணுக

சிவசேகரம்

மோசமடைந்தது குறித்து ஆர்ப்பாட்டங்கள் வெடித்து வருகின்றன. ஜெலென்ஸ்கி தனது படையினரை அங்கு அனுப்பினார். போராட்டங்களை முறியடித்து ஊடகங்களில் செய்தி வெளியிடுவதை தடை செய்ய வேண்டும் அவர்களுக்கு கட்டளை வழங்கப் பட்டுள்ளது. மின்சார அமைப்பு மோசமான நிலைக்கு நுழைந்துள்ளது என்று தொழில்நுட்ப வல்லுனர்கள் அறிவித்தார்கள், மேலும் குளிர்காலத்தில் நாட்டை விட்டு வெளியேற தயாராக இருக்குமாறு உக்ரேனியர்களை ஒரு அதிகாரி வலியுறுத்தியுள்ளார். கடும்குளிர் காலம் நெருங்கி வருகையில் மின்சாரமின்றி உயிர்வாழ்வது என்பது இயலாத ஒன்று. இந்நிலையில் மின்சாரம், நீர் என்பன இல்லாமல் உக்ரேனில் தப்பிப்பிழைக்க இயலாது. கணிசமான உட்கட்டமைப்புகளை ரஷ்யா சிதைத்துள்ள நிலையில் அங்கு சமூக அரசியல் நிலைமைகள் மிகவும் மோசமாகவுள்ளன. பேச்சுவார்த்தைக்கு உக்ரேன் தயாராகவில்லாத நிலையில் செர்பியா மற்றும் ஈராக்கில் அமெரிக்கா செய்தது போல் அனைத்து உட்கட்டமைப்பையும் - இராணுவம் உட்பட - முழுமையாக அழித்து, "அதிர்ச்சியும் இயலாமையும்" என்ற மூலோபாயத்திற்கு ரஷ்யா நெருங்கிச் செல்லுகிறது. போர் தொடங்கியது முதல் பொதுமக்களின் உயிரிழப்புகளைத் தவிர்ப்பதற்கு கவனஞ்செலுத்திய ரஷ்யா இனி அதில் குறைவான கவனத்தையே செலுத்தும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

குளிர்காலத் தாக்குதலுக்கு ரஷ்யா தயார் செய்கிறது. அதற்கு முன்னேற்பாடாகவே உக்ரேனின் மூலோபாய உட்கட்டுமானங்களை முழுமையாக அழிப்பதற்கான குண்டுத்தாக்குதல்களைத் தொடங்கியுள்ளது.

மேற்குலகு எதிர்பார்த்தது போல உக்ரேன் போர் விரைவில் முடிவுக்கு வரவில்லை. இன்று மேற்குலக மக்களின் உக்ரேன் மீதான கவனம் குறைந்து வருகிறது. ஊடகங்களும் அரசியல்வாதிகளும் மக்களின் அண் றாடக் கதையாடலின் பகுதியாக உக்ரேனை வைத்திருக்கப் படாதபாடு படுகிறார்கள். உக்ரேனுக்கான நேட்டோ நாடுகளின் ஆயுத விநியோகம் கிட்டத்தட்டத் தீர்ந்து விட்டது. நேட்டோ நாடுகளில் அதிகரிக்கும் பணவீக்கம் மற்றும் பொருளாதார மந்தநிலை ஆகியவற்றால் அரசாங்கங்கள் செல்வாக்கிழந்துள்ளன. உக்ரேனை விட உள்நாட்டு நிலைமைகள் மோசமடைவதாக கணிசமானோர் எண்ணுகிறார்கள். உக்ரேனுக்கான மக்களின் ஆதரவு என்ற சமூக ஒற்றுமை சரிந்து வருகிறது. இவை அனைத்தும் ரஷ்யாவை மூலோபாய மட்டத்தில் வெற்றியாளராக ஆக்குகிறது மற்றும் வாஷிங்டனையும் பிரஸ்ஸல்ஸையும் ஒரு போர் நிறுத்தத்தின் மூலம் குறைந்தபட்சம் தப்பிப்பிழைப்ப தற்காகக் கட்டாயப்படுத்துகிறது. புட்டினுடன் பேச்சுக் களை மீண்டும் தொடங்குமாறு மேற்கத்திய தலைவர்கள் ஜெலென்ஸ்கிக்கு அழைப்பு விடுத்ததன் மூலம் இது புலப்படுகிறது.

உக்ரேனின் மிகப் பெரிய அரசியல் சொத்தாகிய ஜெலென்ஸ்கியே மதிப்பிழந்து, உக்ரேனின் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையை இன்னும் பெரிய ஆபத்தில் ஆழ்த்தி விடுவார் என்று நேட்டோ அஞ்சுகிறது. போலந்து மீதான உக்ரேனிய வான் தாக்குதலுக்கான பழியை வேண்டுமென்றே ரஷ்யா மீது போடுவதன் ஊடு நேட்டோவை இப்போரிற்குள் இழுத்துவிடும் ஜெலென்ஸ்கியின் செயல் நேட்டோ நாடுகளிடையே மிகப்பெரிய எதிர்ப்பலைகள் ஏற்படுத்தியுள்ளது. போலாந்தின் மீதான வான்வழிக் குண்டுத்தாக்குதல் நடடபெற்றது முதல் ரஷ்யாவைக் குற்றஞ்சாட்டினார் ஜெலென்ஸ்கி. அமெரிக்கா உள்ளிட்ட மேற்குலக நாடுகள் அனைத்தும் இதை ரஷ்யா நிகழ்த்தவில்லை என்பதை வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய நிலையை ஜெலென்ஸ்கி உருவாக்கினார். நேட்டோ விரும்பாத ஒரு போருக்குள், இன்னும் சரியாகச் சொல்வதானால் அணுவாயுதப் போருக்குள், தள்ளிவிட முயன்ற செயல் ஜெலென்ஸ்கி மீதான நம்பிக்கையைச் சிதைத்துள்ளது. அதேவேளை உக்ரேனில் அதிகரித்து வரும் நாஜிய, நவபாசிசப் போக்குகள் குறித்து மேற்கத்தைய கொள்கை வகுப்பாளர்கள் வெளிப்படையாகக் கவலை தெரிவிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். குறிப்பாக ஜேர்மனியில் முறியடிக்கப் பட்ட அதிவலதின் ஆட்சிக்கவிழ்ப்புச் சதியின் பின்னணியில் இது முக்கியம் பெறுகிறது.

புடினுக்கு எதிரே உள்ள பேச்சுவார்த்தை மேசையில் உட்காருவதை தவிர்க்க அனைத்தையும் ஜெலென்ஸ்கி செய்கிறார். ஆனால் இன்றைய நிலையில் பேச்சுவார்த்தையே ஒரே வழிமுறையாகும். போரில் உக்ரேனின் தோல்வி நேட்டோவிற்கு தோல்வி என்று நேட்டோ அறிவித்துள்ளது, மேலும் நேட்டோ ரஷ்யாவுடனான போரை இழக்க அனுமதிக்க முடியாது. ஏனெனில் அது அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தின் முடிவை விரைவுபடுத்தும். போரில் கியேவ் தோற்றுப் போவதாகத் தோன்றினால், நேட்டோ அல்லது சில "விருப்ப முள்ளவர்களின் கூட்டணி" மேற்கு உக்ரேனுக்குள் இராணுவப் படைகளை நகர்த்தும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் ரஷ்யப் படைகளைத் தாக்காமல் அவ்வாறு செய்யும். இது ரஷ்யாவை அதன் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் பெரும்பகுதியை நிறுத்தும்படி கட்டாயப்படுத்தும் அல்லது நேட்டோ படைகள் ஒரு பெரிய ஐரோப்பிய அளவிலான போரைத் தொடக்கும் அபாயத்திற்கு இட்டுச்செல்லும்.

உக்ரேனிய இராணுவத்தினத்தின் தலைமையில் இருப்போருக்கும் ஜெலென்ஸ்கிக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகள் அதிகரித்து வந்துள்ளன. இராணுவ உயர்மட்டமும் மேற்கும் பேச்சுவார்த்தைகளை நோக்கி உக்ரேனைத் தள்ளுகின்றன. ஆனால் அதற்கு ஜெலென்ஸ்கி தயாராக இல்லை. மோசமடைந்து வரும் போர்க்களம் மற்றும் சர்வதேச மூலோபாய சூழ்நிலையின் பின்னணியில், இத்தகைய சிவில் - இராணுவ பதட்டங்கள்

ஒரு ஆட்சிக் கவிழ்ப்புக்கான சாத்தியக்கூறுடன் நிறைந்துள்ளன. ஜெலென்ஸ்கியின் பெரும்பாலான மூலோபாயம் மற்றும் தந்திரோபாயங்கள் இராணுவக் கருத்தாய்வுகளைக் காட்டிலும் அரசியலால் இயக்கப்படுகின்றன. எந்த போர்நிறுத்தம் அல்லது அமைதிப் பேச்சுக்கள் அதிக நிலப்பரப்பை இழப்பதற்கு கியேவ் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வெளிப்படையான அடிப்படைகளாகக் கொண்டவை. இது ஜெலென்ஸ்கியின் அரசியல் உயிர்வாழ்வுக்கு நிச்சயமாக அழிவை ஏற்படுத்தும். ஒருபுறம் அவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஆதரவுபெறும் அதிவலது, நவபாசிசக் குழுக்களுக்கு நிலங்களை இழப்பது ஏற்படையதாக இராது. அவர்கள் இதற்குத்தானா இத்தனை உக்ரைனியர்கள் உயிர்த்தியாகம் செய்தார்கள் என்ற வினாவை எழுப்புவார்கள். மறுபுறம்; ஒழுங்காக மின்ஸ்ட் உடன்படிக்கைகளை நிறைவேற்றியிருந்தால் போரையும் அழிவுகளையும் நிலப் பரப்பு இழப்பையும் தவிர்த்திருக்கலாமே என்று மற்றவர்கள் கேள்வியெழுப்புவர்.

இன்றைய உக்ரைனின் சமூகப் பொருளாதார இராணுவ அரசியற் சிதைவு கிரெம்லினுக்கு ஒரு புதைகுழியை வெட்டியிருக்கிறது என்பதையும் ஏற்றாக வேண்டும். நேட்டோ - உறுப்பினரான உக்ரைனைப் பொறுத்துக் கொள்வதை விட, உக்ரைனில் முழுமையான சமூகச் சிதைவு மற்றும் குழப்பம் ஆட்சி செய்ய ரஷ்யா அனுமதிக்க முடியாது. இவை அனைத்தும் எதிர்வரும் குளிர்காலம் குறித்து முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்துகின்றன. இப்பின்புலத்தில் நான்கு முக்கியமான விடயங்களை நோக்க வேண்டும்.

1. உக்ரைனின் முன்னாள் ஜனாதிபதி பெட்ரோ பொரோஷென்சுகோ சமீபத்தில் இரண்டு நேர்காணல்களில் எட்டப்பட்ட மின்ஸ்க் உடன்படிக்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதை விட டான்பாஸில் உள்நாட்டுப் போரை மீண்டும் தொடங்குவதில் உக்ரைன் அதிக ஆர்வம் காட்டியது என்பதை உறுதிப்படுத்தினார். முன்னாள் ஜேர்மன் சான்சலர் அங்கெலா மேக்கல் மின்ஸ்க் உடன்படிக்கை என்பது உக்ரைன் ஆயுத பாணியாக்கி போருக்குத் தயார் செய்வதற்காக கால அவகாசத்தைப் பெறுவதற்காக மேற்கால் திட்டமிடப்பட்டதேயன்றி நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக அல்ல என்று நேர்காணலொன்றில் தெரிவித்துள்ளார். இவையனைத்தும் இப்போருக்கு ரஷ்யா முழுமையாகப் பொறுப்பல்ல என்பதைக் காட்டுகிறது.
2. ரஷ்யாவின் குளிர்கால எதிர்த் தாக்குதல்; உக்ரைனின் எதிர்காலத்தை இருண்டதாக்கும் என்று ஐரோப்பிய நேட்டோக் கூட்டாளிகள் அறிவார்கள். பணவீக்கம், பசியுள்ள குளிர்காலம்; பொருளாதாரத் தேக்கநிலை என்பன ஐரோப்பாவைப் பாதித்துள்ளன. ஐரோப்பாவில்

வளர்ந்து வரும் சமூக எழுச்சி மற்றும் உக்ரேனிய எதிர்ப்பு உணர்வு என்பன இந்நாட்டுத் தலைவர்களை உக்ரைன் விவகாரம் பேச்சு வார்த்தையின் ஊடுதீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று பேசவைத்துள்ளன. ஆனால் அமெரிக்கா பேச்சை எதிர்க்கிறது. போர் தொடர்வது அமெரிக்க நலன் களுக்கு வாய்ப்பானது, வலிமை இழந்த ஐரோப்பா அமெரிக்காவுக்கு நல்லதும் பொருளாதார ரீதியாகப் பயனுள்ளதுமாகும். இதனால் உக்ரைன் மற்றும் நேட்டோ விரிவாக்கம் தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகளை எதிர்க்கும் அமெரிக்க கொள்கை மீது மேற்கு நாடுகளுக்குள் கருத்து வேறுபாடுகள் அதிகரித்து வருகின்றன.

3. 2023இல் போரின் திசைவழி, 2024ல் புட்டினின் மறுதேர்தலுக்கு முக்கியமானதாக இருக்கும். எனவே போரில் வெற்றிபெறுவது கேள்விகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாக மாறியுள்ளது. ஜெலென்ஸ்கியும் மீண்டும் தேர்தலைச் சந்திக்க நேரிடும். இருப்பினும் உக்ரைனும் போரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சமூக மற்றும் நிறுவன குழப்பத்தின் விளைவாக தேர்தல்களை ரத்து செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்படலாம். அதேவேளை வெளிப்படையாகவே இந்த யுத்தம் அமெரிக்க ஜனாதிபதித் தேர்தல்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.
4. 2023இல் மேற்குலகம் பலநாடுகளை ரஷ்யாவின் செல்வாக்கில் இருந்து அகற்றும் முயற்சிகளில் இறங்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். குறிப்பாக ஆர்மீனியா மற்றும் மத்திய ஆசிய நாடுகளை மேற்குலக ஆதரவு நாடுகளாக மாற்றும் திருப்பணி தீவிரமடையும். இதன்மூலம் ரஷ்யாவைச் சுற்றிவளைக்கவும் தனிமைப்படுத்தவும் முடியும் என்று மேற்குலகம் நம்புகிறது.

மேலும் இந் நாடுகளில் சிறுசிறு குழுக்களை அமைத்து "நிறப்புரட்சிகள்" போல நெருக்கடிகளை உருவாக்கி, அமைதியின்மையை ஏற்படுத்துவதன் ஊடு மேற்கு சார்பான ஆட்சிகளை உருவாக்க முயலும். மறைமுகமாக உக்ரைனுக்கு அப்பால் போரை விரிவுபடுத்தி, பிராந்திய அல்லது ஐரோப்பிய அளவிலான "மூன்றாம் உலகப் போராக" மாற்றும் வேலையைச் செய்ய அமெரிக்க விரும்புகிறது. அதுவே அதன் இராணுவ-பொருளாதார நலன்களுக்கு வாய்ப்பானது.

நிறைவுக் குறிப்புகள்

இங்கு சில விடயங்கள் தவிர்க்கவியலாதவை. கிழக்கு நோக்கிய நேட்டோவின் முன்னகர்வு நிறுத்தப்பட வேண்டும். இதற்கு ரஷ்யா ஏனைய முன்னாள் சோவியத் குடியரசுகளுடன் சேர்ந்து இணைந்து செயற்பட வேண்டும். குறுகிய ரஷ்ய தேசியவாதத்துக்கு முடிவுகட்டி ரஷ்யா, பெலாரஸ், கஜகஸ்தான் மற்றும் பிற முன்னாள் சோவியத் குடியரசுகளுக்கு இடையே நெருக்கமான பொருளாதார மற்றும் பரஸ்பர இராணுவ பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படுத்தப்படவும் ஏற்கனவே இருக்கின்ற உடன் படிக்கைகள் வலுப்படுத்தப்படவும் வேண்டும். சீனாவின் எழுச்சியும் யுரேசியாவில் வலுவடைகின்ற பொருளாதார நிலைமைகளும் இவற்றுக்கு வாய்ப்பாகவுள்ளன. இதைச் செய்யத் தவறினால் நித்திய ஏழ்மை, பிணி, மருத்து நெருக்கடி போன்றவற்றுக்கு அனைவரும் கூட்டாக முகங்கொடுக்க நேரும். இதைப் புரியாது, மதில்மேல் பூனையாக இருப்பதோ, அரைகுறை நடவடிக்கைகளோ இதற்குப் பதிலாகா.

சீனா, ஓபாமாவின் 'ஆசியாவிற்கான முன்னோக்கு' மூலோபாயத்தினால் அமெரிக்க இராணுவச் சுற்றி வளைப்பை எதிர்கொள்கிறது. அமெரிக்காவின் ஊக்கத் துடன் அதன் பழைய இனப்படுகொலை எதிரியான ஜப்பானின் ஆபத்தான மறுஇராணுவ மயமாக்கலை எதிர்கொள்கிறது. மொஸ்கோவிற்கு பெய்ஜிங் தேவைப் படுவது போல பெய்ஜிங்கிற்கு மொஸ்கோ தேவைப் படுகிறது. ஐரோப்பாவும் மேற்கும் இணைந்து ஒரு கோட்டையாகையில், யூரேசியா மற்றொரு கோட்டையாக ஒன்றிணைகின்றது. இது சொல்கின்ற செய்தி ஒன்றுதான்: ரஷ்யன், பெலாரஷியன் கசாக் மற்றும் ஆர்மேனியன், காகசியன் மற்றும் சைபீரியன், சீனன் என அனைவரும் ஒன்றாக நிற்கவேண்டும் அல்லது அனைவரும் ஒன்றாக வீழ்த்தப்படுவார்கள்.

லெனின்கிராட் முற்றுகையின் நினைவிடத்தில் பொறிக்கப்பட்ட சோவியத் கவிஞர் ஓல்கா பெர்கோல்ஸின் வரிகளை நினைவுகொள்ளல் தகும்:

இங்கே லெனின்கிராட் நகரவாசிகள்-ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் உறங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு அடுத்ததாக, செஞ்சேனை வீரர்கள். அவர்கள் உங்களைக் பாதுகாத்தார்கள். அவர்களின் உயிர்த்தியாகத்தினூடு லெனின்கிராட்டை புரட்சியின் தொட்டிலாக மாற்றினார்கள். அவர்களின் உன்னத பெயர்களை நாம் இங்கே பட்டியலிட முடியாது, அவற்றில் பல கிரானைட்டின் நித்திய பாதுகாப்பின் கீழ் உள்ளன. ஆனால், அந்தக் கற்களை மதிப்பவர்கள் இதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள் - யாரும் மறக்கப்படுவதில்லை, எதுவும் மறக்கப்படுவதில்லை.

அஞ்சலி தெளிவத்தை யோசப்

மலையக கலை இலக்கிய வரலாற்றில் தவிர்க்க முடியாத ஆளுமையாக திகழ்ந்தவர் சிறுகதையாளர் நாவலாசிரியர் திரைக்கதையாசிரியர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள்.

மேட்டுக்குடிகளின் வாழ்வைப் பேசிய சிறுகதை இலக்கியத்தை கைவிடப்பட்ட ஏழை எளிய உழைக்கும் மக்களின் வாழ்வைப்பாடும் உயிரோட்டமுள்ள இலக்கியமாக மாற்றியவர்களுள் தெளிவத்தையாருக்கு முக்கிய பங்குண்டு. எளிய மொழியில் நகைச்சுவையுணர்வு இழையோடும் நடையில், அற்புதமான அணிகளை லாவகமாக கையாளும் ஆற்றல் அவருக்கே உரியது.

தலை நகரில் வாழ்ந்த போதும் மலையக மக்களின் வாழ்வையே தன் எழுத்துக்களின் உள்ளீடாக்கியவர். தனது

இறுதி மூச்சுவரை இலக்கியத்திற்காக சிந்தித்து பணியாற்றிய மூத்த எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களுக்கு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் தாயகம் இதழும் அஞ்சலியை செலுத்தி நிற்கிறது.

20.11.2022 யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற ஜீவநதி சஞ்சிகையின் க.தணிகாசலம் சிறப்பிதழ் அறிமுக நிகழ்வு

27.11.2022 தோழர் கே.ஏ. சுப்பிரமணியம் நினைவு தினத்தில் சுழிபுரத்தில் இடம்பெற்ற பேராசிரியர் க. கைலாசபதி நாற்பதாவது ஆண்டு நினைவு

2022 அக்டோபர் கைதடி முத்துக்குமாரசுவாமி வித்தியாலயத்தில் இடம்பெற்ற புத்தக அரங்க விழா

2022 நவம்பர் இளவாலை நென்றியரசர் கல்லூரியில் இடம்பெற்ற புத்தக அரங்க விழா

2022 டிசம்பர் காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியில் இடம்பெற்ற புத்தக அரங்க விழா

24.12.2022 யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் 40 ஆவது ஆண்டு நினைவு நிகழ்வு

07.12.2022 - "சமூக நெருக்கடிகளும் போதைக் கலாசாரமும்" என்ற தலைப்பில் கொக்குவில் பேரவையில் சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்டம்

24.12.2022 வவுனியா தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைப் பணிமனையில் இடம்பெற்ற சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்டம்

2022.12.24 : கொட்டகலை நகரில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் காரியாலய திறப்பு விழா

2022.12.22 மஸ்கெலியா சென் ஜோசப் கல்லூரியில் தாயகம் சஞ்சிகையின் வெளியீடும் கருத்துரைகளும்

2022.12.18 ஸ்ரீநகர் ஸ்ரீ சனசமூக நிலையத்தில் இடம்பெற்ற சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்ட திறந்த கலந்துரையாடல்

17.12.2022 மாலை சன்னாகம் பொதுநூலகத்தில் இடம்பெற்ற புகழேசுவரர் "பொறுப்பது உன் விதியோ" நூல் அறிமுக நிகழ்வு